

Handelingen 28-29-30-31

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1983 - 1984

Vergaderingen van juni 1984

VERTEGENWOORDIGING VLAAMSE GEMEENSCHAP EG-RAAD
VERTRAGING DOSSIERAFHANDELING STEDELIJKE OPENBARE WERKEN
VERVAL VERKAVELINGSVERGUNNING BIJ SCHENKING AAN KINDEREN
ERKENNING NIET-OPENBARE RADIO'S EN AUTEURSRECHTEN
AANWERVINGSPROCEDURE AMBTENAREN MINISTERIE VLAAMSE GEMEENSCHAP
GEVOLGEN SLUITING STORTPLAATSEN HUISVUILVERWERKING
GEMEENSCHAPSWAARBORG VZW BELGISCHE MEDIATHEEK
BTW-PLICHT JEUGDHUIZEN
WETENSCHAPPELIJK ONDERZOEK ONDERWIJSMETHODIEK HO
VERANTWOORD GEBRUIK CHEMISCHE HYGIËNE-ARTIKELN
AANVULLING WET RUIMTELIJKE ORDENING EN STEDEBOUW
AANLEG AUTOWEG PECQ-ARMENTIÈRES
WERKING VNC
WERKINGSBEGROTING RAAD
BELEID HUISHOUELIJK AFVAL LIMBURG
BELEIDSNOTA DIRV-ACTIE
TRAAG OVERHEIDSOPTREDEN MILIEUVERVUILING NOORD-LIMBURG
ERKENNING NIET-OPENBARE RADIO'S
SUBSIDIERING INTERNATIONALE NIEUWE SCÈNE
OBJECTIVITEIT BRT-TV-BERICHTGEVING

Inhoud

Nr. 28

26 juni 1984
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1143

Ontwerpen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1143

Verslagen

Indiening, blz. 1143

Mededeling van het Rekenhof

Indiening, blz. 1143

Schriftelijke vragen (R.v.O. art. 65)

Indiening, blz. 1143

Mededeling van de Voorzitter

Wijziging in een verwijzing naar commissie, blz. 1144

Dringende vragen (R.v.O. art. 66, 5)

Dringende vraag van de heer A. De Beul tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de vertegenwoordiging van de Vlaamse Gemeenschap op de EG-Raad van de Ministers van cultuur te Luxemburg, blz. 1144

Dringende vraag van de heer G. Temmerman tot de heer M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden, over de onaanvaardbare vertraging in de afhandeling van dossiers betreffende stedelijke openbare werken, blz. 1145

Vragen (R.v.O. art. 66)

Vraag van de heer T. Kelchtermans tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over het verval verkavelingsvergunning bij schenking aan kinderen, blz. 1146

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over het probleem van de auteursrechten in het kader van de erkenning van de niet-openbare radio's, blz. 1147

Vraag van de heer W. Seeuws tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de procedure voor het bevelen van bepaalde ambten bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, blz. 1148

Vraag van de heer A. Denys tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over het toekomstperspectief voor de verwerking van huisvuil van verscheidene gemeenten ten gevolge van de sluiting van stortplaatsen, blz. 1149

Vraag van mevrouw L. Detiège tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over het onwettig verlenen van de Gemeenschapswaarborg in het dossier VZW Belgische Mediatheek, blz. 1150

Vraag van de heer A. Laridon tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de BTW-plicht voor erkende en gesubsidieerde jeugthuizen, blz. 1150

Vraag van de heer J. Caudron tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over mogelijke resultaten van wetenschappelijk onderzoek omtrent studie- en doceermethodes alsmede examineervormen in het hoger onderwijs, blz. 1151

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, en de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over het gebruik van chemische middelen in caravan-, tent- en boottoiletten, blz. 1152

Ontwerp van decreet houdende aanvulling van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw

— 260 (1983-1984) — Nrs. 1 tot 4

Beroep op het reglement en voorstel tot wijziging naar de commissie, blz. 1153

Sprekers : de heren J. Van Elewycyk, A. De Beul, E. Beysen, J. De Seranno, L. De Grève, Minister P. Akkermans

Algemene bespreking, blz. 1155

Sprekers : mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche, verslaggever, de heren J. Van Elewycyk, A. Claes, R. Van Rompaey, J. De Mol, J. De Seranno, D. Vervaeke, A. De Beul, P. Tant, mevrouw M. Smet, de heren F. Geyselings, E. Desutter

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1166

Nr. 29

26 juni 1984
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1167

Voorstel van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1167

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1167

Dringende vraag (R.v.O. art. 66,5)

Dringende vraag van de heer M. Capoen tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de plannen in verband met de aanleg van de autoweg Pecq-Armentieres, blz. 1167

Ontwerp van decreet houdende aanvulling van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw

— 260 (1983-1984) — Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 1167

Sprekers : mevrouw J. De Loore-Raeymaekers, de heer J. De Seranno, Minister P. Akkermans, de heren J. Van Elewycyk, J. De Mol, L. Van den Bosch

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1176

Sprekers : de heer A. De Beul, Minister P. Akkermans, de heren I. Van Belle, A. Claes, J. Van Elewycyk, J. De Mol, mevrouw M. Smet, de heer R. Van Rompaey

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1189

Voorstel van resoluties van de heer A. De Beul c.s. betreffende de werking van de Vlaamse Nationale Cultuurpactcommissie

— 216 (1982-1983) — Nrs. 1 en 2

Bespreking, blz. 1189

Spreker : de heer G. Verhaegen, verslaggever

Werkingsbegroting van de Raad

Beraadslaging en aanneming, blz. 1190

Sprekers : mevrouw C. Smitt, verslaggever, de heer J. De Seranno

Ontwerp van decreet houdende aanvulling van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw

— 260 (1983-1984) — Nrs. 1 tot 4

Aangehouden stemmingen, blz. 1191

Sprekers : de heren J. Van Elewycyk, K. Blanckaert, G. Verhaegen, J. De Seranno

Verzoek om tweede lezing, blz. 1203

Spreker : de heer J. Van Elewycyk

Voorstel van resolutie van de heer A. De Beul c.s. betreffende de werking van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie

— 216 (1982-1983) — Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1203

Moties tot besluit van de interpellatie van de heer L. Vanvelthoven tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de ophaling en verwijdering van de huishoudelijke afvalstoffen in Limburg en het gebrek aan een beleid ter voorkoming en terugwinning van afvalstoffen

Hoofdelijke stemming, blz. 1204

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1205

Beleidsnota DIRV-actie

Ontwerp-resoluties

— 227 (1983-1984) — Nrs. 1 tot 4

Debat, blz. 1206

Sprekers : de heren N. De Batselier, verslaggever, J. Dupré, A. Denys, H. de Bruyne, O. Van Ooteghem, F. Debussère, M. Olivier, mevrouw L. Detiège

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1220

Nr. 30 **28 juni 1984**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1221

Voorstel van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 1221

Beraadslaging van de Vlaamse Executieve
Indiening, blz. 122 1

Mededeling van de Voorzitter
Motie belangenconflict CCF, blz. 1221

Beleidsnota DIRV-actie
Ontwerp-resoluties
— 227 (1983-1984) — Nrs. 1 tot 4

Debat (Voortzetting), blz. 1221
Sprekes : de heren J. Ansoms, O. Van Ooteghem, F. Willockx, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve., Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, J. Dupré, N. De Batselier, mevrouw L. Detiège, L. Dhoore, P. Van Grembergen

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1243

Nr. 31 **28 juni 1984**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1245

Ontwerp van decreet houdende aanvulling van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw
— 260 (1983-1984) — Nrs. 1 tot 4

Tweede lezing, blz. 1245
Spreker : mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche, verslaggever

Interpellaties (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer L. Vanvelthoven tot de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid, en de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over het verbazend laks en tergend traag optreden van de overheid ten opzichte van de vervuiling met zware metalen in Noord-Limburg, blz. 1247

Sprekers : de heren L. Vanvelthoven, F. Geyselings, J. Lenssens? Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid, W. Peeters

Interpellatie van mevrouw M. Smet tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de erkenning van de niet-openbare radio's, blz. 1256

Sprekers : mevrouw M. Smet, A. De Beul, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur

Ontwerp van decreet houdende aanvulling van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw
— 260 (1983-1984) — Nrs. 1 tot 4

Hoofdelijke stemming, blz. 126 1
Sprekers : mevrouw J. De Loore-Raeymaekers, de heren F. Geyselings, A. De Beul, M. Olivier, C. Moors

Beleidsnota DIRV-actie
Ontwerp-resoluties
— 227 (1983-1984) — Nrs. 1 tot 4

Aangehouden stemmingen, blz. 1263
Sprekers : mevrouw L. Detiège, Minister G. Geens, de heren O. Van Ooteghem, J. Van Elewycck

Vakantiewensen, blz. 1276

Beleidsnota DIRV-actie

Ontwerp-resoluties
— 227 (1983-1984) — Nrs. 1 tot 4

Hoofdelijke stemming, blz. 1277
Sprekers : mevrouw L. Detiège, de heer O. Van Ooteghem

Interpellaties (R.v.O. art. 67) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer L. Hancké tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de ontoereikende subsidiëring van de Internationale Nieuwe Scène, blz. 1278

Sprekers : de heren L. Hancké, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, E. Beysen

Interpellatie van de heer E. Beysen tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur., over de TV-berichtgeving en de objectiviteit van de BRT, blz. 1283

Sprekers : de heren E. Beysen, L. Van den Bossche, A. De Beul, L. De Grève, J. Van Elewycck, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, G. Verhaegen

Indiening van moties, blz. 1293

Voorstel van decreet
Indiening, blz. 1293

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1293

29e vergadering

Dinsdag 26 juni 1984
Middagvergadering

VOORZITTER : de heer J. Pede

— *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

— *De vergadering wordt geopend om 14 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

H. Boel ; gezondheidsredenen.

E. Coppens, C. De Clercq, R. Declercq, A. Kempinaire, G. Marmenout, J. Somers, F. Swaelen, L. Tindemans, M. Van Puymbroeck ; buitenslands.

E. De Groot, E. Flamant, W. Kuijpers, G. Temmerman, J. Wyninckx ; ambtsverplichtingen.

VOORSTEL VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : Het volgende voorstel van decreet werd ingediend :

- Voorstel van decreet van de heer J. Ansoms c.s. houdende bevordering van de sociale integratie van werklozen
- 265 (1983-1984) — Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor economisch, tewerkstellings- en energiebeleid.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Ik stel voor even te wachten tot de Executieve aanwezig is.

De heer Van Elewyck heeft het woord.

De heer J. Van Elewyck : Mijnheer de Voorzitter, ik stel voor de vergadering te schorsen tot de Executieve ons de eer aandoet om aanwezig te zijn.

De Voorzitter : Men deed mij teken dat er een lid van de Executieve in aantocht is, maar ik heb zo de indruk dat dit niet juist is.

De heer J. Van Elewyck : Ik blijf bij mijn voorstel de vergadering te schorsen.

De Voorzitter : Ik ga in op uw voorstel om de vergadering te schorsen.

— *De vergadering wordt geschorst om 14.09 uur.*

— *De vergadering wordt hervat om 14.10 uur.*

De Voorzitter : Mijnheer de Gemeenschapsminister, ik hoop u niet te zeggen dat wij sinds 14 uur op u wachten.

Minister P. Akkermans : Mijnheer de

Voorzitter, verontschuldig mij, maar ik heb vertraging opgelopen bij het gebruik van de lift.

DRINGENDE VRAAG (R.v.O. art. 66, 5)

Dringende vraag van de heer M. Capoen tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de plannen in verband met de aanleg van de autoweg Pecq-Armentières

De Voorzitter : Aan de orde is de dringende vraag van de heer Capoen tot de heer Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de plannen in verband met de aanleg van de autoweg Pecq-Armentières.

De heer Capoen heeft het woord.

De heer M. Capoen (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, in juni 1983 heeft de Vlaamse Regering op voorstel van de Gemeenschapsminister voor ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud beslist het gewestplan Ieper-Poperinge te herzien ten einde de aanleg van de autoweg Pecq-Armentières op Vlaams grondgebied onmogelijk te maken.

Tot op heden is er blijkbaar weinig of geen vordering gemaakt in deze aan gelegenheid. Dit is ten eerste te betreuren en het verontrust ons des te

Capoen

meer daar we moeten vaststellen dat het Ministerie van openbare werken ondertussen met bekwame spoed verder werkt aan de voorbereiding en de uitvoering van deze autoweg.

Dit is vroeger al gebleken uit het antwoord van de Minister van openbare werken op onze schriftelijke vraag van 20 april 1983 waarin werd toegegeven dat toen een deel van het tracé van Pecq-Armentières werd opgemeten aan de hand van luchtfoto's omdat de gespecialiseerde diensten van het departement de nodige opmetingen niet binnen de gestelde termijnen konden uitvoeren.

De jongste dagen worden door het Ministerie van openbare werken opnieuw opmetingen gedaan langs het tracé Pecq-Armentières en meer bepaald op het grondgebied van Wervik, op het gedeelte dat door de Vlaamse regering in herziening wordt gesteld.

In dit verband zouden we graag van de Minister vernemen :

1. Hoe ver staat het met de afhandeling van de procedure tot herziening van het gewestplan Ieper-Poperinge met betrekking tot de schrapping van het tracé Pecq-Armentières op het grondgebied van Wervik ?

2. Welke is de verklaring voor de trage gang van zaken in deze aangelegenheid ?

3. Als het de bedoeling is van de Vlaamse regering om de aanleg van de autoweg Pecq-Armentières op Vlaams grondgebied te verhinderen, waarom werd er dan niet gelijktijdig overgegaan tot de in herzieningstelling van het gewestplan Kortrijk, en werd niet gezocht naar een alternatief voor de zogenaamde westelijke omleiding van Menen — soms verkeerdelijk de noordelijke ring van Wervik genoemd —, die in feite niets anders is dan een begin van realisatie van de autoweg Pecq-Armentières op Vlaams grondgebied.

De Voorzitter : De heer Akkermans, Minister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud heeft het woord.

Minister P. Akkermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, in antwoord op zijn vragen in verband met de gedeeltelijke in herzieningstelling van het gewestplan Ieper-Poperinge heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat :

1. Op 19 september 1983 de diensten van het Belgisch Staatsblad uitgenodigd werden de beslissing van de Vlaamse Executieve te publiceren ; op 19 september 1983 tevens advies werd gevraagd aan de bestendige deputatie over de aanstelling van de ontwerper ; op 21 februari 1984 de heer gouverneur mij liet weten dat de bestendige deputatie op 2 februari 1984 gunstig advies heeft uitgebracht omtrent de aanwijzing van de ontwerper ; op 27 maart 1984 de ontwerper werd verzocht een ontwerp van wijzigingsplan op te stellen.

2. Dat de uitvoering van de beslissing dd. 22 juni 1983 van de Vlaamse Executieve of de gedeeltelijke herziening van het gewestplan Ieper-Poperinge gebonden is aan de procedure zoals vermeld in de artikelen 9 en 10 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw ; dat aldus de ontwerper pas kan aangeduid worden na raadpleging van de bestendige deputatie en dat de bestendige deputatie 5 maanden na mijn verzoek advies heeft uitgebracht omtrent de aanwijzing van de ontwerper.

3. Dat de uitvoering van de westelijke omleiding van Menen noodzakelijk blijft voor de ontsluiting van het industrieterrein en het reservegebied voor industriële uitbreiding, gelegen ten zuidwesten van Menen. Op die manier wordt een rechtstreekse verbinding tussen het industrieterrein en de A 19 mogelijk.

Bij gebeurlijke bouwaanvraag zal deze op basis van de beslissing van 22 juni 1983 van de Vlaamse Executieve geweigerd worden.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende aanvulling van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw

— 260 (1983-1984) — Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking (Voortzetting)

De Voorzitter : Aan de orde is de voortzetting van de algemene bespreking over het ontwerp van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw.

Mevrouw De Loore-Raeymaekers heeft het woord.

Mevrouw J. De Loore-Raeymaekers (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, allereerst zou ik een woord van dank willen richten aan mevrouw Tyberghien-Vandenbussche die in de uitzonderlijk moeilijke en feitelijk ook aanvechtbare omstandigheden waarin de aangelegenheden verliepen, haar verslag heeft opgemaakt. Dit verslag werd praktisch door de meerderheid van de commissieleden aanvaard op zijn correctheid.

Indien ik hier dan toch het woord neem, is het omdat ik met de beperkte filosofie van het ontwerp-decreet dat vandaag aan de orde is, niet akkoord kan gaan. Ik wil mij nader verklaren.

De maatschappelijke evoluties aan het einde van vorige eeuw — vooral de snelheid van de op gang komende industriële productie — weerspiegelden zich in het groeitempo van de industriesteden.

De plaats van die steden was niet langer gebonden aan die van de bestuurszetels, maar liet zich bepalen door de winplaatsen van grondstoffen en de aanwezigheid van transportmogelijkheden. Zo groeiden sommige dorpen tot steden. Zo breidden oude steden zich plots onstuitbaar uit.

Die evolutie in de verstedelijking werd nog versterkt toen de binding met de grondstoffenbronnen losser werd, en wel door de aanleg van kanalen, spoorwegen en verharde banen, en door de motorisering van het trans-

De Loore-Raeymaekers

port.

In alle Westerse landen nam de stadsbevolking sterk toe. In 1891 woonde in Engeland al meer dan de helft van de bevolking in stedelijke gemeenten. In de Verenigde Staten van Amerika noteerde men dat verschijnsel tijdens de Eerste-Wereldoorlog, in ons land en in Canada ongeveer twee jaar later, en in Nederland pas halverwege de jaren dertig.

Voor die steden betekenden de snelle opeenvolging van industriële groei, economische depressie, oorlogsverwoestingen en daarna het uitwaaien van bevolking en bedrijven, evenzo veel crisis in hun bestaan.

De wederopbouw na de oorlog nam vele jaren in beslag en was nog lang niet voltooid toen de trek uit de stad al begon.

Voor de laatste ontwikkeling — die met suburbanisatie wordt aangeduid — had voor stad en ommeland zoveel nadelige gevolgen dat maatregelen in verband met ruimtelijke ordening dringend nodig werden rond 1960.

In de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw werd ruimtelijke ordening ook vanuit een esthetische, maar hoofdzakelijk vanuit een technisch-economische gezichtshoek benaderd. Intussen zijn twintig jaar verstreken. Gevoeligheden en klemtonen — in alle gebieden — liggen vandaag totaal anders. Eén extra-dimensie vooral klom na 1962 in aller aandacht : deze van de leefvoorwaarden die met het ruimtelijk aspect samen het „biotoop van de mens” uitmaken.

Ruimtelijke ordening immers is de neerslag in de ruimte van de culturele, economische en sociale activiteiten van de mens. Eén rode draad spint zich doorheen die diverse activiteiten : de zorg voor omgevingskwaliteit en leefvoorwaarden, een zorg die de jongste 20 jaar geworden is tot de sterkste revindicatie.

Daarom moet ruimtelijke ordening vandaag vertrekken van een visie op de totaalomgeving. Ruimtelijke ordening wordt dan niets meer of niets

minder dan het zoeken naar en het tot stand brengen van de optimale wederzijdse aanpassing van ruimte en samenleving, en dit in functie van die samenleving, in functie van de mens.

In de bevoegdheidstoebedeling aan de Vlaamse Executieve en in de beleidsverklaring van de Vlaamse Executieve wordt op diverse plaatsen en wijzen gesproken over te nemen initiatieven.

Enkele van de daarin geciteerde initiatieven houden verband met : de huisvesting, het leefmilieu, het waterbeleid, het boswetboek, de landinrichting en het natuurbehoud, de ruilverkaveling, de onbevaarbare waterlopen, de polders en wateringen, de landschappen.

Ik verwijs vooral in de geciteerde beleidsverklaring van de Vlaamse Executieve naar de tekst : „De wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw zal prioritair worden aangepast”. Maar deze tekst dateert van vóór twee en een half jaar !

Wanneer wij daarnaast zien,

— dat vanuit de agrarische hoek bij hoogdringendheid wordt gestreefd naar een instrument om gewestelijk aan landbouwbeleid te doen ;

— dat vanuit de bosbouw gesmeekt wordt om aan het bosdecreet een wetelijke basis te geven ;

— dat diverse voorstellen neerliggen met betrekking tot de landschappen ;

— dat de Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs werk maakt van een ontwerp-decreet op het beheer van wegbermen ;

— dat in de Vlaamse Raad bij herhaling indringende interpellaties opklinken in verband met het geheel van de enorme afvalstortproblematiek ;

— en dat de Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud uitdrukkelijk zijn intenties illustreert over structuurplanning ;

dan acht ik het moment gekomen om —, en van kapitaal belang dat onmid-

dellijk werk wordt gemaakt van een stevig wettelijk kader, al deze materies omspannend en/of integrerend.

Want het gaat daarbij telkens om aanspraken op de ruimte waarbij geen verliezer en geen winner mag zijn, maar in de voorbereiding waarvan „du choc des idées” niet „la poussière” doch „la lumière” moet ontspringen.

Ik zei „een stevig wettelijk kader”. En ik stel daar voorwaarden aan. Een ruimtelijk ordenend kader moet het zijn waarbinnen zich de reikwijdte en de wederzijdse beperking van de economische, socio-culturele en ecologische deelp Problemen duidelijk stellen.

Pas dan zal op een adequate, verantwoorde wijze en in een eerlijke verhouding een eigentijds en waardig „biotoop van de mens” gestalte krijgen.

De landbouwsector verkleint en dit komt tot uiting in de vermindering van de oppervlakte en van de agrarische bevolking. Het economisch belang verkleint evenzeer wat naar voren komt wanneer wij het percentage vergelijken met de totale economie.

Economisch handelen verplicht de landbouwer tot intensiever werken met biociden en meststoffen en tot structuurverbeteringen door ontwateren, ontsluiten, en schaalvergroting.

Zulke landbouw beïnvloedt nadelig de natuur, het landschap en dus de leefomgeving in haar geheel. Vooral grootschalige agrarische „verbeteringen” worden gecontesteerd. En onderwijl — niet geheel ten onrechte — eist de landbouw „landinrichting” om de open ruimten te gaan inrichten.

De groene sectoren en de open gebieden — vooral dan het ecologische aspect daarvan — dat alles wordt door steeds meer mensen belangrijk geacht. En wel omwille van de stijgende schaarste aan open ruimten, de verloedering van de landschappen en de milieu-degradatie.

Dat alles wil ik projecteren tegen de achtergrond van de groeiende vrije tijd, de arbeidsvermindering en de stijging van de werkloosheid, alle factoren van aard om sterker en pregnanter beroep op net die gebieden te mo-

De Loore-Raeymaekers

gen verwachten, voor zover wij dat nu al niet op vele plaatsen ervaren.

Het beleid inzake landschapszorg, natuurbehoud en ruimtelijke ordening blijft in gebreke en wordt zelfs verder afgeremd. Wij hoeven maar te kijken naar de wetgeving, de administratie en het budget.

In de Commissie voor ruimtelijke ordening hebben wij, maanden geleden, de parlementaire initiatieven met betrekking tot de landinrichting voorlopig afgeremd om twee grote redenen. De belangrijkste is dat ze slechts een deelaspect behandelen van de totale problematiek van de ruimtelijke ordening. Voor ruimtelijke ordening moet allereerst een wettelijk geheel kader voorhanden zijn eer wij het over de tailaangelegenheden kunnen hebben. **Zoniet**, zullen deze niet inpasbaar blijken te zijn. In de commissiefardesteken sedert maanden, onbeslist, de ontwerpen en voorstellen met betrekking tot bossen, landschappen en bermen.

Landinrichting : ja, maar dan moeten voorafgaandelijk in de ruimtelijke planning de prioriteiten van de diverse sectoren worden afgewogen. Dit niet alleen door de agraren maar mede door alle ter zake betrokkenen, dus ook voor huisvesting, natuurbehoud, landschapszorg en leefmilieu. Ten aanzien van de verkrotting en de verlatenheid van een deel van ons **woonpatrimonium** is het ministerieel besluit op de woonkernrenovatie een te appreciëren feit geweest dat niet te vroeg is gekomen en waarvan ruim en degelijk gebruik wordt gemaakt. Maar zonder een tegenhanger in de zin van plattelandsrenovatie blijft ook dat maar half werk.

Wij staan positief tegenover het **mini-decreet** dat vandaag ter bespreking voorligt. Maar, dan mits in acht wordt genomen dat de wijziging van het gebruik van een gebouw onvermijdelijk repercussies heeft op het gebruik van de bodem. Ik betreur dan ook ten gronde, dat dit mini-decreet, dat wellicht enige goede elementen bezit, gebrek vertoont aan aandacht voor dat gebruik van de bodem en in zijn beschikkend gedeelte daarvoor niet de

bescherming biedt waarover de toelichting spreekt.

Ik geef er mij ernstig rekenschap van dat economische noden vandaag beroep doen op uitzonderlijke maatregelen. Maar, ik aanvaard niet in dit verband en in deze voor zovelen pijnlijke tijd dat geschermd wordt met werkverschaffing als argument, om democratische principes — het belang van allen — te forceren ten voordele van slechts enkelen. Daar is maar één woord voor. Het klinkt niet zacht. Het heet „**chantage**” !

Ik heb mij dan ook verplicht gevoeld een drietal amendementen in de openbare vergadering in te dienen, waarvoor ik mij had voorgenomen met aandrang om de welwillendheid van deze vergadering te verzoeken. Mijnheer de Voorzitter, uit respect voor mijn fractie, waar ik vrees geen algehele beaming te krijgen, trek ik deze amendementen in.

Ik geloof niet dat een beschaving, die alleen als taak erkent het voortbrengen van voedingsmiddelen en andere materialen nodig voor een behoorlijk leven, enige kans biedt op voortbestaan en dat moet toch steeds bij elke politieke beslissing het doel blijven. Onze beschaving, zoals wij die vandaag beleven, ons daardoor geheel gewijzigd leefkader, onze daardoor totaal veranderde leefgewoonten, hebben ons wel ver verwijderd van wat aanvankelijk ons natuurlijk milieu en onze natuurlijke leefwijze zijn geweest. Wij moeten daar niet om treuren zolang wij als Gemeenschap geleid en beschermd worden door een wetgeving die zich democratisch richt naar die noodzakelijk geworden wijzigingen, maar vooral naar welke toekomst daarmee en daaruit kan worden gebouwd, en naar het enig aanvaardbare doel, namelijk het geluk en het belang van allen.

Ik weet dat sommigen zullen smalen en zeggen dat dit grote woorden zijn. Ik antwoord daarop dat niemand, die een politieke verantwoordelijkheid draagt, zich mag verschuilen achter alledaagse spoedbehandeling om zijn kompas af te wenden van wat het uiteindelijke streven moet zijn : uit het verleden met de mogelijkheden en beperkingen van vandaag, bouwen

aan een leefbare wereld waar de mens van morgen centraal blijft.

Ik zei dus „beschaving”.

De intelligentie en het gezond verstand die aan de basis lagen van die beschaving zijn vandaag onze enige steun en toeverlaat bij het **instandhouden én** het beheer van vitaal te achten gemeenschappelijke waarden, vitaal dan in de zuiverste betekenis van het woord.

Die gemeenschappelijke waarden zijn : de ruimte in haar eenmaligheid en de levende grond, oneindig machtig maar ook oneindig kwetsbaar. Laten wij dat patrimonium „in 's levensnaam” met het vereiste respect benaderen.

Het mini-decreet zoals dit nu voorligt — en ik betreur de gemiste kans — is zeker geen positieve bijdrage tot het gelijkwaardig welzijn van allen.

Ik betreur bovendien en oprecht dat een meerderheid in een al te beperkte vergadering van hedenmorgen niet is ingegaan op het verzoek dat uit haast alle fracties is gekomen, namelijk een nieuwe behandeling in de Commissie. Dit had uiteindelijk niet alleen de Minister kunnen sieren maar vooral kunnen leiden naar een clean legislatiek werk. (**Applaus bij vele leden**)

De Voorzitter : De heer De Seranno heeft het woord.

De heer J. De Seranno (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, sta mij toe vooraf al de leden van de Commissie te danken die trouwens ongeveer steeds voltallig de bespreking van dit ontwerp van decreet in de Commissie hebben gevolgd. In dit parlementaire jaar heeft de Commissie nagenoeg 20 vergaderingen gewijd aan onderwerpen die verband houden met de ruimtelijke ordening, de bespreking van de begroting meegerekend. Ook de Minister is steeds in de commissievergadering aanwezig geweest, al hoort het natuurlijk zo te zijn. Zonder de Minister zou onze Commissie trouwens niet vergaderd hebben.

Bij het begin van deze uiteenzetting breng ik ook hulde aan de verslaggeefster, mevrouw Tyberghien-Vandenbussche, die op punctuele wijze ver-

Mevrouw J. De Loore-Raeymaekers (CVP), indiener van amendementen op het aanvullingsdecreet ruim telijke ordening en stedenbouw

slag heeft uitgebracht over de bespreking in de commissie.

Dit ontwerp van decreet verduidelijkt, vervolledigt of wijzigt een drietal voorschriften van toepassing op de gewestplannen.

Ten eerste, de bestemmingen bepaald in de plannen van aanleg zullen worden beveiligd. Dit geschiedt door de gebruikswijzigingen van de gebouwen afhankelijk te maken van een voorafgaande vergunning van het college van burgemeester en schepenen op advies van een gemachtigd ambtenaar. Ten tweede, **zullen** nu sociaal verantwoorde uitbreidingen aan bescheiden woningen buiten de woongebieden kunnen worden toegestaan. Ten derde, de uitbreiding van bestaande bedrijfsgebouwen, die reglementair bestaan buiten de hen voorbehouden zones, zal kunnen worden vergund.

Ten eerste, het vergunningsplichtig maken van gebruikswijzigingen aan gebouwen is een oude eis onder meer

van de middenstandsbeweging waar men met ergernis zag dat een aantal grote commerciële zaken zich in bestaande gebouwen vestigden, buiten de handelscentra van dorp en stad of in zones die daarvoor volgens de plannen van aanleg, de latere **gewestplannen**, niet waren bestemd.

Even argwanend zien de jonge boeren hoe bestaande boerderijen en omliggende grond tegen abnormale hoge bedragen worden verkocht en aan hun landbouwbestemming worden onttrokken. Trouwens, ook vanuit planologische overwegingen is het aangegeven dat de bestemming van een gebied zoals bepaald in de plannen, niet wordt afgetakeld en onmogelijk gemaakt door al te willekeurige **bestemmingswijzigingen**.

Reeds in mei 1974, tien jaar geleden dus, diende collega Verhaegen een voorstel van wet in ter beveiliging van de bestemmingen bepaald in het plan van aanleg. Dit door de gebruikswijzigingen voor gebouwen vergunningsplichtig te maken. Het voorstel werd spoedig door de Kamer goedgekeurd, maar sneuvelde het jaar daarop in de Senaat wegens verschillen van opvatting tussen Vlamingen en Franstaligen over de principes van de ruimtelijke ordening.

Wat die vergunningsplichtige gebruikswijzigingen betreft heeft de Minister in de Commissie verzekerd dat de lijst samen met het decreet in het Staatsblad zal worden gepubliceerd. Ik neem aan, mijnheer de Minister, dat u dit straks zult willen bevestigen.

Wanneer dus deze lijst met het decreet zal worden gepubliceerd dan wordt het punt 7 van artikel 44 onmiddellijk van toepassing en dan zullen belangrijke gebruikswijzigingen, 22 jaar na het van kracht worden van de wet op de ruimtelijke ordening, aan een vergunning onderworpen worden.

Deze wetswijziging wordt gunstig onthaald; zowel door degenen die bezorgd zijn voor de leefbaarheid van stad en dorp, als door degenen die de bescherming van de landelijke ruimte ter harte nemen. Om het even of deze behartiging uit landbouwoverwegingen dan wel om ecologische of andere

motieven geschiedt.

Ten tweede is er de uitbreidingsmogelijkheid die wordt ingevoerd voor te enge woningen die reglementair bestaan buiten de woonzone. Het is een wettelijke bepaling die om sociale redenen ten volle verantwoord is. Dit kan gebeuren tot maximum 800 kubieke 'meter „bouvvolume" en niet „woonvolume", zoals verkeerdelijk in artikel 2 van het gewijzigde ontwerp is vermeld.

Naar ons oordeel dient deze maatregel met uiterste voorzichtigheid en behoedzaam te worden toegepast. Zeker om te vermijden dat de in de gewestplannen weerhouden bestemmingen in het gedrang komen.

Als derde beschikking is er de uitbreidingsmogelijkheid voorzien voor eerder vergunde bedrijfsgebouwen. Deze gebouwen zullen in noodgevallen kunnen worden vergroot, ook buiten de daartoe geëigende zones. Dat zal echter maar kunnen gebeuren na een openbaar onderzoek en na het inwinnen van een reeks adviezen.

Wij hebben begrepen dat de Executieve per geval de planologische weerslag van zulke uitbreidingen op het betrokken gebied nauwkeurig zal onderzoeken.

Het is, bijvoorbeeld, nodig dat zowel de landschappelijke effecten, als de invloed van de nieuwe gebouwen op de structuur en op de leefbaarheid van het omliggend gebied, nauwkeurig worden bestudeerd.

De gevolgen van bijkomende afvoer van afvalwater, maar ook de transportdraagkracht der belendende wegen, evengoed als de te verwachten milieueffecten, moeten worden onderzocht.

Het in bespreking zijnde ontwerp van decreet wordt een test. Een test waarbij kan worden nagegaan in hoever de veel geprezen inspraak en openbaarheid hanteerbaar zullen zijn in Vlaanderen. Zo deze test niet lukt, zal een nieuwe planningsmethode, zoals de in het vooruitzicht gestelde „structuurplanning" onhaalbaar worden. Wij zijn ervan overtuigd dat mocht dit niet lukken, wij zeker aan een zogenaamde „structuurplanning" niet kunnen beginnen.

De Seranno

Met aandrang vragen wij trouwens ook dat het openbaar onderzoek, voorzien in het decreet, ruim wordt opgevat.

In de Commissie — en trouwens ook in de Raad — is de jongste jaren herhaaldelijk grote bezorgdheid geformuleerd over het behoud en over de toepassing van de gewestplannen. Het was een planningswijze aangepast aan onze volksaard en aan de politieke haalbaarheid van de zestiger en de zeventigerjaren.

De gewestplannen kwamen vanaf 1974 geleidelijk tot stand, eerst als voorlopig goedgekeurde ontwerpen en drie jaar later als definitieve gewestplannen.

De moeizaam tot stand gekomen gewestplannen zullen ook in de komende jaren naar onze overtuiging in stand moeten worden gehouden. Er wordt meermaals beweerd dat de gewestplannen als te ruim opgevatte eindbestemmingsplannen moeten worden bestempeld. Nochtans werd in het begin der zeventiger jaren eerder bedoeld dat het maximumplanen waren voor wat betreft de voorziene urbane bestemmingen. Toen leefde bij vele planologen de overtuiging dat, wat de realisering van de plannen betreft, binnen de te urbaniseren zones een in de tijd gespreide fasering kon worden toegepast. Deze fasering in de te urbaniseren zones blijft, naar onze overtuiging, ook vandaag nog aangewezen.

Bij nader toezicht, blijken de huidige gewestplannen in Vlaanderen de resultaten te zijn van een aantal elementen zoals de gewenste economische en sociale ontsluiting van sommige gebieden, van het bestaande bodemgebruik, van de voorheen reeds vergunde bestemmingswijziging. Deze gewestplannen zijn in zekere mate de weerspiegeling van de mentale instelling van de burgers en houden rekening met de ruime bescherming van het eigendomsrecht in ons land. Zij kwamen tot stand na een periode die gepaard ging met een bijna stormachtige, demografische, sociale en economische ontwikkeling op het einde der zestiger en het begin der zeventiger

jaren.

De gewestplannen werden fysische bestemmingsplannen met bindende en verordenende kracht. Zij kwamen uiteindelijk tot stand na jaren lang aandringen, vooral van de georganiseerde landbouw die het snel slinkend landbouwareaal kwalitatief en kwantitatief wilde beschermen.

Na bijna tien jaar ervaring met deze gewestplannen, dienen wij een aantal vaststellingen te doen. Als voordeel van deze gewestplannen dient gewezen op hun betrekkelijke duidelijkheid en overzichtelijkheid voor eenieder, op het feit dat zij een rem zijn op de verdere verstedelijking en versterking van de landelijke ruimten, op het feit dat deze gewestplannen toch een grote openbaarheid kennen en toegankelijk zijn voor eenieder en — collega Claeys wees hierop deze morgen eveneens — dat zij rechtszekerheid en bescherming bieden voor de burgers tegen willekeurige bestemmingswijzigingen.

De te ruime urbane zonering voor woningbouw en industrie in de gewestplannen wordt sterk bekritiseerd. Ook wordt gewezen op de grote centralisering in de huidige besluitvorming. Wegens het recht op planschade geven mogelijke wijzigingen aan de gewestplannen in de praktijk echter meestal aanleiding tot verlies van landelijke open ruimten. Dit laatste is meteen de reden waarom de plannen niet ondoordacht mogen worden gewijzigd.

De nood aan een gewijzigde planningsmethodiek, beantwoordend aan de omstandigheden die zich vandaag voordoen, wordt aan gevoeld wegens de reeds genoemde overdimensionering van de urbane zones op de van kracht zijnde gewestplannen ; zij wordt vervolgens aan gevoeld wegens het dynamisch karakter van de zich thans in de maatschappij voordoende ontwikkeling, wegens de onvermijdelijke herverdeling van de taken van de verschillende bestuurslagen, de noodzaak aan samenwerking tussen deze besturen en ook wegens de nood aan een besluitvorming die zo dicht mogelijk bij de bevolking dient te worden gebracht wat een vorm van inspraak is.

Mijnheer de Minister, ik weet dat wij die aangelegenheid in de komende maanden nog vaak in de Commissie zullen bespreken.

Wie iets van de gesprekken in middens van stedenbouwkundigen en van bestuurders kan volgen, weet dat de opvattingen en de begrippen over zogenaamde structuurplannen nog zeer vaag en uiteenlopend zijn ; laat staan dat de burger het al zou kunnen begrijpen.

Grotere inspraak en participatie van de bevolking in een ruimtelijk planingsproces, vereisen vooraf een veel ruimere voorlichting via onderwijs en vormingswerk, zoniet belanden wij opnieuw in een samenleving die later als een ruimteconsumptiemaatschappij zou worden betiteld.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, er is in het verleden in de Raad herhaalde grote belangstelling gebleken voor het ruimtelijk beleid. Ook in uw Commissie zijn veel vergaderingen aan de ruimtelijke ordening en de stedenbouw besteed.

De wetgeving op de ruimtelijke ordening voorziet dat de regering jaarlijks verslag uitbrengt over haar beleid inzake stedenbouw. Wij menen te mogen voorstellen dat wij jaarlijks in deze Raad één dag zouden besteden aan de bespreking en de waardering van dat verslag en het gevoerde beleid. Ter gelegenheid van de begroting blijft daartoe weinig tijd over.

— Mevrouw G. Devos, Eerste Ondervoorzitter, treedt als Voorzitter op.

Ten slotte weze het mij als Voorzitter van de Commissie, toegestaan vaststellingen te doen bij de bespreking van dit ontwerp van decreet :

1. De Vlaamse Raad en de bevoegde Commissie blijken in staat te zijn om binnen een tijdspanne van amper een paar maanden een ontwerp van decreet te bespreken en wellicht af te handelen.

De Executieve heeft, ons inziens, geen reden om het argument tijd in te roepen om een aantal wettelijke bepalingen bij uitvoeringsbesluit te willen regelen. Dat is wellicht het voordeel

De Seranno

van het éénkamerstelsel.

2. Uit dit debat en uit de bespreking in de Commissie blijft toch wel grote instemming over de drie doelstellingen van het ontwerp : namelijk vergunning voor gebruikswijziging, beperkte uitbreiding voor bescheiden woningen en armslag voor het bedrijfsleven.

Mevrouw de Voorzitter, heren Ministers, collega's, ik hoop dat wij vandaag met dit decreet een stap voorwaarts zetten ter bescherming van het 1.350.000 hectaren grote Vlaanderen.

De Voorzitter : Minister Akkermans heeft het woord.

Minister P. Akkermans (op de tribune) : Mevrouw de Voorzitter, dames en heren, ik sluit mij bij mijn antwoord onmiddellijk aan bij de Voorzitter van de Commissie, de heer De Seranno, met name dat het hier gaat over het invoeren van een vergunningsplicht, over het invoeren van een beperkte uitbreiding voor de bescheiden woningen en over het uitbreiden met 100 percent van de bedrijfsgebouwen in de niet-vergunde zones.

Ten einde alle misverstanden te vermijden en rekening houdend met de bemerkingen hier vandaag naar voren gebracht, wens ik er de nadruk op te leggen dat het hier alleen om vergunde woningen en gebouwen gaat. Niemand heeft de bedoeling om wat dan ook te regulariseren wat niet in orde is.

Bovendien was het de wens van de Vlaamse Raad om dit nieuw decreet tot stand te brengen. Een herziening van het bestaande decreet met een nieuw ontwerp van decreet op de ruimtelijke ordening tot gevolg zou vanzelfsprekend een langere tijd in beslag nemen. Ik voeg eraan toe dat het kabinet reeds twee en een halfjaar aan de voorbereiding van een nieuw ontwerp van decreet op de ruimtelijke ordening werkt, dat nog vóór het reces bij de Raad zal ingediend worden.

Ook wil ik er de nadruk op leggen dat dit mini-ontwerp alleen een wijziging van gebouwen inhoudt en geen wijziging van bodembestemmingen.

Daarnaast kan ik stellen dat er een kleine 200 bedrijven op deze uitbreiding wachten. Sommige leden hebben het invoeren van dit argument chantage genoemd, wat geenszins het geval is. Tegelijkertijd met deze uitbreiding zal er een belangrijke tewerkstelling gerealiseerd worden, wanneer wij dit mini-decreet kunnen uitvoeren.

Tot slot van mijn algemene inleiding dient gezegd dat het invoeren van deze vergunningsplicht een strenger optreden mogelijk maakt, daar waar dit vandaag niet kan. Men kan immers vele zaken doen zonder het bestaan van deze vergunningsplicht.

Deze voormiddag hebben wij, mijnheer Van Elewyck, een bespreking gehad in verband met de procedure. Het was in zekere zin meer een veroordeling die u ten opzichte van de Commissie heeft uitgesproken. Gezien echter de Vlaamse Executieve zeer duidelijk heeft gewenst dat dit mini-decreet zou tot stand komen, konden wij onmogelijk overgaan tot het houden van een algemene bespreking over alle voorstellen van decreet ingediend in verband met de ruimtelijke ordening.

De heer J. Van Elewyck : Mijnheer de Minister, met de wijze waarop u dit naar voren brengt stelt de Executieve zich bij het bepalen van wat er hoogdringend is boven het reglement, dat duidelijk bepaalt dat voorstellen en ontwerpen samen moeten behandeld worden. De manier waarop u dit formuleert doet veronderstellen dat de Executieve het reglement van de Raad naast zich kan leggen.

Minister P. Akkermans : Niet ik, maar de Commissie heeft over de behandeling van dit ontwerp van decreet geoordeeld en gestemd.

De heer J. Van Elewyck : Ook de Commissie kan het reglement niet naast zich leggen. U heeft echter gezegd dat de Executieve vond dat het dringend was, wat doet veronderstellen dat de andere niet dringend zouden zijn — dit is door meerdere collega's uit alle fracties tegengesproken — en dat het reglement maar moest wijken indien de Executieve van oordeel is dat het dringend is. Dat kan natuurlijk niet.

Minister P. Akkermans : Dat heb ik niet gezegd.

De heer J. Van Elewyck : Dat kon toch worden afgeleid uit uw verklaring, mijnheer de Minister.

Minister Akkermans : Dan interpreteert u mijn woorden verkeerd, mijnheer Van Elewyck, want dat ligt geenszins in mijn bedoeling.

De heer J. De Seranno : Sta mij toe, mevrouw de Voorzitter, even het woord te nemen teneinde te voorkomen dat hier een misverstand zou ontstaan. De werkelijkheid is dat een tiental voorstellen aanhangig zijn bij de Commissie waarvan een drietal zelfs betrekking hebben op alle artikelen van het ontwerp. De Commissie zal al deze voorstellen behandelen. Wij konden echter onmogelijk de stemming over het ontwerp van de Vlaamse Executieve uitstellen tot na de bespreking van al de aanhangige voorstellen. De Commissie was het daarover unaniem eens, mijnheer Van Elewyck. In een volgende vergadering werd de discussie echter heropend, maar de voorstellen zullen in elk geval bij de eerstvolgende gelegenheid worden besproken. De Commissie heeft de bevoegdheid om dergelijke beslissingen te nemen, mijnheer Van Elewyck, u niet.

De heer J. Van Elewyck : Mijnheer de Voorzitter van de Commissie, ik wil deze discussie niet nodeloos rekken maar er enkel nog op wijzen dat die beslissing slechts met eenparigheid van de aanwezige leden werd genomen. Leden van verschillende fracties hadden vóór de stemming uit protest de commissievergadering verlaten. Het is dan niet moeilijk naderhand te verklaren dat de Commissie unaniem akkoord was met deze beslissing.

De heer J. De Seranno : Mijnheer Van Elewyck, de Commissie voor de ruimtelijke Ordening heeft te veel zelfrespect om uw kritiek zomaar te aanvaarden.

Minister P. Akkermans : Ik wens, zoals de Voorzitter van de Commissie, ook de verslaggeefster te feliciteren met het uitstekend verslag.

Ik dank de heer Claes omdat hij het ontwerp steunt. Hij heeft ook gepleit

Akkermans

voor een beperkte vergunningsplicht voor het wijzigen van de bodembestemming. Ik heb in de Commissie reeds gezegd dat ik bereid was ook dit op te nemen in het ontwerp van decreet. Aangezien wij ons in dit „mini-ontwerp” hebben beperkt tot de wijziging van het gebruik van gebouwen is het niet mogelijk ons uit te spreken over de wijziging van de bodembestemming. Ik stel voor dat wij dit zouden doen ter gelegenheid van de behandeling van het ontwerp van decreet op de ruimtelijke ordening. Ik verwijs in dit verband ook naar de argumentatie die hier werd ontwikkeld door de heer Van Rompaey die vijf elementen opnoemde waaruit blijkt dat het niet gewenst is de vergunningsplicht uit te breiden tot de wijziging van de bodembestemming. Ik herhaal dit omdat dit ook nog te pas zal komen bij de behandeling van de amendementen. Ik moet de heer Van Rompaey dan ook feliciteren met zijn inbreng terzake. Verder heeft hij ook nog gesproken over de coördinatie tussen de bouw- en de exploitatievergunning. Het is onze grote bekommernis daar zo vlug mogelijk werk van te maken. Ik heb trouwens met het oog daarop reeds tweemaal een voorstel dienaangaande voorgelegd aan de Raad van State en aan de Vlaamse Executieve. Het is vanzelfsprekend een delicate opdracht, maar de Raad van State heeft de wens geformuleerd dat eerst het reglement van ARAB moet worden gewijzigd alvorens wij kunnen overgaan tot de coördinatie tussen de bouwvergunning en de uitbatingsvergunning. Collega Lenssens houdt zich dan ook bezig met de wijziging van dat reglement.

De heer Van Rompaey was van oordeel dat de regeling van de bodembestemming het resultaat zou moeten zijn van een voorafgaandelijk grondig onderzoek. Ik dank hem voor deze suggestie en ik hoop dat dit ook mogelijk zal zijn bij de behandeling van het ontwerp van decreet op de ruimtelijke ordening. Wij hebben trouwens in de Commissie uitdrukkelijk verklaard dat dit ook onze bedoeling was.

— De heer J. Pede, Voorzitter, treedt op nieuw als Voorzitter op.

U heeft nogmaals de bevestiging gevraagd voor de uitbreiding voor de bestaande gebouwen ? Zoals ik daarnet zei kan het alleen gaan om vergunde gebouwen en voeg ik eraan toe dat de goede ruimtelijke ordening in ieder geval als criterium zal gehandhaafd worden.

Verschillende collega's hebben ook gesproken over het openbaar onderzoek. Het is duidelijk dat wij er zullen voor zorgen dat er voldoende waarborgen zijn ingebouwd.

Mijnheer De Mol, u heeft in uw inleiding vooral gesproken over een uithollingsdecreet. Dat is natuurlijk uw persoonlijke interpretatie, die wij eveneens in de Commissie voor ruimtelijke ordening hebben gehoord. U lijkt te de mening toegedaan dat dit ontwerp door de Commissie is gejaagd en ook deze interpretatie laat ik voor uw rekening. Volgens mij hebben wij toch een ruime tijd aan de besprekingen gewijd. Trouwens heb ik mij niet aan de voorgestelde tekst gehouden, tekst die nochtans goedgekeurd was door de Vlaamse Regering, maar heb ik ruim opengestaan voor alle suggesties die in de Commissie werden naar voren gebracht voor zover zij rekening hielden met de beperktheid van dit ontwerp, met name ons wel degelijk te beperken tot de uitbreiding van de gebouwen en tot de vergunningsplicht voor de gebouwen en niet voor de gronden. De Raad van State ging akkoord met de procedure, waarbij een ontwerp van decreet werd voorgesteld voor deze mini-operatie. Via een structuurplanningsproces zal een samenhangend ruimtelijk beleid gestalte krijgen.

Mijnheer De Mol, u heeft ook geen vrouwen in het nieuwe decreet van de ruimtelijke ordening dat ik nog vóór het verlof van de Vlaamse Regering zal indienen. De Vlaamse Regering zal dus kennis krijgen van mijn voorstel vóór de laatste woensdag van de maand juni.

Het principe van het koninklijk besluit van 28 december 1962 blijft gerespecteerd maar ook daar zijn afwijkingen mogelijk en dit werd voldoende vermeld. Ik verwijs naar de artikelen 21, 22 en 23. Het ontwerp-decreet reglementeert hier alleen de bestem-

mingswijziging en heeft dus ook gevolgen voor de bedrijven. Voor de woningen die zouden uitgebreid worden tot 800 kubieke meter of 240 vierkante meter blijven alleen vergunde gebouwen over bestemd voor woningen, dus niet voor weekendhuisjes.

De heer J. De Mol : De bestemmingswijziging kan gebeuren maar daarna kan men een uitbreiding vragen van de woonoppervlakte. Eenvoudiger kan het niet.

Minister P. Akkermans : Mijnheer De Mol, ik verklaar hier duidelijk dat het gaat over vergunde gebouwen en over woningen.

De heer J. De Mol : Ook in de Commissie heeft u ervoor gepleit om beide samen te voegen.

Minister P. Akkermans : Deze vervallen gebouwen worden nu ook in stand gehouden en verdwijnen niet, zoals u suggereert, met het uitdovingseffect. In het Vlaamse landsgedeelte zijn er een groot aantal voorbeelden van gebouwen die in stand worden gehouden. Ze verdwijnen dus niet. Vandaar het initiatief van de Vlaamse Regering om dit nieuw decreet in te dienen. Het is een begrip van goede ordening dat wij willen lanceren en wij vinden dat de motiveringsplicht die in het decreet is ingeschreven, toch wel zeer belangrijk is.

U heeft ook een vraag gesteld omtrent de netto of bruto oppervlakte. Het gaat volledig om de bruto oppervlakte. Inzake de berekening van het bestaande volume heb ik in de Commissie geantwoord dat de datum van inwerkingtreding van het decreet geldt. Op uw vraag of milieubelastende industrie mogelijk is in een woonzone moet ik u meedelen dat het inderdaad zo is dat zij, zonder bouwvergunning kan worden ingevoerd. Ook in de Commissie werd dit herhaaldelijk gezegd.

Door dit decreet zal een bouwvergunning noodzakelijk zijn. Het is niet omdat een bouwaanvraag werd ingediend dat ze ook wordt afgeleverd.

Wat betreft het milieuraapport dat u vraagt, moet ik u antwoorden dat dit thuishoort bij de exploitatievergunning.

Akkermans

ningen en dat wij daarvoor moeten wachten op de nieuwe **ARAB**-regeling.

Het opslaan van schroot en afval in gebouwen in bouwzones, wordt nu **vergunning**splijchtig. Men zal kunnen optreden, ook in het raam van een bouwvergunning, daar waar dit vroeger niet mogelijk was.

Uw vraag over de intensieve veeteelt in **woonzone** kan worden ondergebracht op de lijst van de woongebieden met landelijk karakter waar nu geen afstandsbeperkingen zijn opgelegd.

Wat betreft bestaande gebouwen die recent een bepaalde bestemming hebben gekregen, moet rekening worden gehouden met de ingangsdatum van het decreet.

In verband met de beschrijving en de betekenis die u vraagt voor kleine en middelgrote bedrijven, verwijs ik naar de omschrijving die hiervoor van kracht is in de economische **expansie**-wetgeving.

Ik zou willen herhalen, geachte collega's, dat wij de nieuwe globale aanpak voor ruimtelijke ordening slechts zullen kunnen tot stand brengen in deze vergadering na goedkeuring en advies van de Raad van State over het ontwerp van decreet over de ruimtelijke ordening waar tegelijkertijd de **wettelijke** voorzieningen zullen worden aangebracht voor het structuurplan Vlaanderen.

Aan de heer Geyselings wil ik zeggen dat de Vlaamse regering zelf de dringende behandeling van dit decreet had gevraagd om nog voor het verlof de nodige beslissingen te kunnen treffen en om aan bepaalde bedrijven de mogelijkheid tot uitbreiding te verschaffen.

De inspraak die wij hadden geprogrammeerd in het raam van de **stads**-kernvernieuwing is succesvol verlopen. In alle goedgekeurde **herwaarde**-ringsgebieden werd deze inspraak door de bevolking en door de bevoegde overheid grondig georganiseerd.

Wat betreft de coördinatie van de

bouw- en uitbatingsvergunningen, wens ik te verwijzen naar de antwoorden die ik heb gegeven in verband met het **ARAB**.

Aan mevrouw De Loore wens ik te herhalen dat het ontwerp van wet op de stedenbouw duidelijk moet zijn. U hebt, mevrouw, daarop de nadruk gelegd en ik ben het ermee eens dat een globale aanpak maar mogelijk is op voorwaarde dat dit ontwerp zal worden ingediend. Er zou rekening moeten worden gehouden met de sociaal-culturele en economische problematiek die hiermee is gemoeid.

Vooraf dient nochtans de visie van de structuurplanning te worden aanvaard waarover wij in de Commissie ook herhaalde malen, tijdens een zevental vergaderingen van gedachten hebben gewisseld om tot een consensus te komen die wij bij de Vlaamse Executieve zouden kunnen neerleggen.

De structuurplanning is een dynamische planning die verschilt van de gewestplannen zoals wij die vandaag kennen.

Deze structuurplanning dient te beantwoorden aan de behoeften van onze huidige maatschappij.

Mevrouw De Loore, inzake de administratie van **AROL** wens ik erop te wijzen dat de Voorzitter van de Executieve speciaal op mijn verzoek in een dienst planning en beleid en een dienst natuurbehoud bij de administratie heeft voorzien. Naar mijn mening is dit niet ideaal maar is het alleszins toch een begin.

Het ontwerp-bermenbesluit, dat ik samen met collega Lenssens had ingediend, wordt op mijn voorstel volgende week definitief besproken in de Executieve. Hier heb ik lang moeten wachten op het advies van de Raad van State.

Ook het ontwerp-bosdecreet is aangepast aan de visie van de structuurplanning en is klaar voor bespreking in een werkgroep van de Vlaamse Executieve. Ik wijs erop dat hier een belangrijke vertraging werd opgelopen bij de behandeling in de Hoge Raad voor het bosbeleid.

De laatste spreker, de heer De Seranno, wens ik nog eens extra te danken voor het leiden van de werkzaamheden in de Commissie. Ik begrijp zijn grote bezorgdheid maar verheug mij erover dat hij voor de vergunningsplicht samen met de leden van de Commissie heeft willen aanvaarden dat het invoeren van deze vergunningsplicht in het belang is van de Gemeenschap. Zij is niet alleen van belang voor de middenstand en voor de landbouwers maar voor alle leden van deze maatschappij.

Mijnheer de Voorzitter, u hebt gevraagd dat de lijst — voor zover ik weet heb ik dit ook in de Commissie beloofd — zou worden gepubliceerd samen met het decreet. Dit is geen probleem want niemand heeft de bedoeling om deze door te spelen. Ik ben bereid deze lijst samen met het decreet, na overleg en goedkeuring van de Vlaamse Executieve, te publiceren.

De heer J. De Seranno : Waarvan akte, mijnheer de Voorzitter.

Minister P. Akkermans : Dank u, mijnheer de Voorzitter. U hebt ook de nadruk gelegd op de planologische weerslag in verband met de uitbreiding van de bedrijfsgebouwen. Het is duidelijk dat het openbaar onderzoek dat in dit decreet wordt voorgeschreven, naar mijn mening voldoende moet zijn om een hanteerbare inspraak mogelijk te maken zodanig dat dit openbaar onderzoek, zij het dan beperkt, toch ruim tegemoetkomt aan de wensen van de gemeenten in verband met de gewestplannen. Dit is een wens die regelmatig terugkomt en waar men natuurlijk aan de rechtszekerheid twijfelt. Men kan echter geen twee heren tegelijkertijd dienen.

Indien wij voor de gewestplannen de rechtszekerheid niet willen blijven behouden, en indien wij in deze fysieke planning vandaag niet meer aan de noden van de Gemeenschap kunnen beantwoorden, zullen wij in het decreet op de ruimtelijke ordening een plaats voor deze structuurplanning voorbehouden. Aldus wordt het mogelijk met een georganiseerde inspraak een compleet natuurbeleid, met behoud van de rechtszekerheid van de gewestplannen te bereiken, zolang er op de verschillende niveaus,

Akkermans

van gemeenten en provincies en van de Vlaamse Executieve, geen akkoord bestaat over deze structuurplanning.

Mijnheer de Voorzitter, u lanceert op het einde van uw betoog nog een gevaarlijk voorstel en vraagt of het niet mogelijk is jaarlijks een verslag te krijgen over de ruimtelijke ordening en er hier een bespreking aan te wijden.

De heer J. De Seranno : Wat is bepaald in de wet ?

Minister P. Akkermans : Ik ben graag bereid op uw verzoek in te gaan en te zien op welke manier wij de tekst operationeel kunnen maken.

Dit was mijn antwoord op de gestelde vraag. Ik meen dat wij met dit ontwerp van decreet een belangrijke opdracht hebben vervuld. Ik begrijp dat het niet volmaakt is. Laten wij de tekortkomingen verbeteren bij de behandeling van het ontwerp-decreet op de ruimtelijke ordening. Ik vertrouw er dan ook op dat deze vergadering het zoëven besproken decreet zal goedkeuren. **(Applaus bij de CVP en de PVV)**

De Voorzitter : De heer De Mol heeft het woord.

De heer J. De Mol (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, ik zal zeer kort enkele bij komende bedenkingen ten beste geven.

De Voorzitter van de Commissie heeft hier uitdrukkelijk verklaard dat het verzoek tot behandeling van dit decreet bij unanimité zou zijn gebeurd. Bij lezing van het verslag blijkt duidelijk dat ten minste drie leden hier niet mee akkoord gaan. Dat is ver van unanimité.

Uiteraard was uw fractie wel unaniem akkoord.

Ik vind de wijze waarop men dit hier verklaart bedroevend. **(Protest van mevrouw Tyberghien-Vandenbussche)**

Ik zal even voorlezen wat er staat : „Sommige leden gaan met deze zinsnede niet akkoord”. Dat gaat juist over dit punt. Er staat duidelijk : „Een lid protesteert omdat zijn voorstel

houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw niet mee op de agenda is opgenomen. Een tweede lid doet hetzelfde voor nog andere voorstellen van decreet die betrekking hebben op ruimtelijke ordening en stedenbouw”. Verder staat er : „Een lid betreurt dat dit voorstel zich beperkt tot een zeer gedeeltelijke aanpak van de wet op de stedenbouw”.

Ik denk niet dat dit unanimité is. Dat is duidelijk.

Mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche : Ik heb alleen gezegd dat het verslag unaniem is goedgekeurd bij één onthouding. Mijnheer De Mol, ik vind dat u de dingen uit hun context haalt.

De heer J. De Mol : Het gaat dáár niet over. De heer De Seranno heeft daar net gezegd dat het voorstel, dit decreet bij voorrang te behandelen en niet te koppelen aan de andere decreten, unaniem werd goedgekeurd. Het is precies daarover dat ik spreek.

De heer J. De Seranno : Hierover werd lang gediscussieerd. Het verslag geeft daarvan een beknopte weergave.

Naar aanleiding van andere uiteenzettingen in de Commissie heb ik een voorstel gedaan. Niemand heeft daarover de stemming gevraagd. Daaruit mocht ik als voorzitter besluiten dat men akkoord ging om eerst te stemmen over het ontwerp van decreet van de regering.

De heer L. Van den Bossche : Dat is een vorm van manipulatie.

De heer J. De Seranno : U kan niet ontkennen dat u niet de stemming hebt gevraagd over de onmiddellijke behandeling van de andere decreten.

De heer J. De Mol : Maar u beweert dat dit bij unanimité is goedgekeurd. Eerst zegt u dat er niet is gestemd. Vervolgens zijn er drie personen die daartegen grote bezwaren hadden. Ik denk dat het dan toch een beetje sterk is te verklaren dat het bij unanimité is gebeurd. Dat is het minste wat men daarvan kan zeggen.

De heer J. De Seranno : Ik heb een voorstel gedaan, en daartegen kwam

geen bezwaar. Het voorstel bestond erin eerst over het voorstel van de regering te stemmen en in de komende vergadering alle andere ontwerpen te bespreken.

De heer J. De Mol : Het is duidelijk dat drie leden zich tegen deze procedure hebben verzet. In dat geval kan men bezwaarlijk spreken van unanimité.

Ik wens nog een korte bedenking te formuleren. Ik betreur de wijze waarop mevrouw De Loore werd verplicht door wie dan ook de fractie of de Minister — haar zeer voorzichtige amendementen in te trekken. Dat is op een bijna dramatische wijze gebeurd. Zelfs het woord „chantage” is gevallen, en ik denk dat dit dan nog zeer zacht is uitgedrukt. **(Applaus bij de VU)**

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? **(Nee)**

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende aanvulling van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw.

De tekst aangenomen door de Commissie wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid als bedoeld bij artikel 107quater van de Grondwet.

— Aangenomen.

Artikel 2

In de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw wordt wat het Vlaamse Gewest betreft een titel V ingevoegd luidend als volgt :

„TITEL V

Aanvullende bepalingen

Voorzitter

voor het Vlaamse Gewest

Artikel 78

Artikel 44, § 1 van deze wet wordt aangevuld met een punt 7 luidend als volgt :

„7. het gebruik van vergunde gebouwen, voor zover deze wijziging is opgesomd in een door de Vlaamse Executieve vast te leggen lijst, wijzigen.

De lijst van de vergunningsplichtige gebruikswijzigingen zal opgesteld worden rekening houdend met volgende criteria :

— de bestemmingen van voorlopig vastgestelde ontwerp-gewestplannen, van vastgestelde gewestplannen en van algemene plannen van aanleg tot stand gebracht overeenkomstig artikel 14, derde lid van deze wet ;

— de ruimtelijke weerslag op de onmiddellijke omgeving ;

- de hoofdfunctie van het gebouw.

Wordt de aanvraag om het gebruik van een gebouw te wijzigen geweigerd dan kan deze weigering geen aanleiding geven tot het verschuldigd zijn van een vergoeding als bedoeld in artikel 37 van deze wet.”

Artikel 79

Artikel 45, § 2 van deze wet wordt aangevuld met de volgende leden :

„Bij het verlenen van een gunstig advies mag de gemachtigde ambtenaar afwijken van de voorschriften van een ontwerp-gewestplan of gewestplan indien de aanvraag strekt tot ver- of herbouwing of uitbreiding van bestaande vergunde gebouwen op dezelfde plaats, of tot het herbouwen of uitbreiden van bestaande vergunde gebouwen binnen de onmiddellijke omgeving ervan dit alles op voorwaarde dat de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad, zoals moet blijken uit de motivering van het desbetreffend advies. Voor de toepassing van deze bepaling dient onder onmiddellijk omgeving te worden verstaan de ruimte die onmiddellijk aansluit

bij het bedoelde gebouw terwijl de afstand tussen het nieuwe gebouw en het bestaande gebouw maximaal dertig meter mag bedragen.

Het verbouwen, herbouwen of uitbreiden van bestaande gebouwen kan wat woningen betreft maximaal leiden tot een bewoonbaar volume van 800 m³ met een grondoppervlakte van 200 m².

Voor bedrijfsgebouwen kan een afwijkend advies worden verleend op voorwaarde dat :

— ofwel de bedrijfsgebouwen op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet een bestemming hebben die afwijkt van de bestemming bepaald in het ontwerp-gewestplan of gewestplan ;

— ofwel de uitbreiding wordt gevraagd van bedrijfsgebouwen, die op het ogenblik van de inwerkingtreding van het decreet, gelegen zijn in de industriegebieden, naar gronden in gebieden met een andere bestemming voor zover er geen bedrijfstechnisch geschikte uitbreidingsmogelijkheden bestaan in het betrokken industriegebied.

De ver- of herbouwing of uitbreiding van bedrijfsgebouwen mag maximaal leiden tot een volumevermeerdering van 100 ten honderd van het bestaande volume.

Voor uitbreiding van bedrijfsgebouwen in de agrarische gebieden dient het advies gevraagd van de Minister van landbouw. Dit advies moet gegeven worden binnen de dertig dagen.

De Vlaamse Executieve zal bepalen binnen welke gebieden van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen deze afwijkingen niet of slechts gedeeltelijk kunnen worden toegepast.

De aanvraag wordt onderworpen aan een openbaar onderzoek waarvan de kosten ten laste van de aanvrager komen. De Vlaamse Executieve bepaalt de wijze waarop dit onderzoek plaatsheeft.

De weigering van afwijkingen tot ver- of herbouwing of uitbreiding van bestaande gebouwen kan geen aanlei-

ding geven tot het verschuldigd zijn van een vergoeding als bedoeld in artikel 37 van deze wet.

Voor wijzigingen van gebruik zoals bepaald in artikel 44, § 1, 7 mag de gemachtigde ambtenaar bij het verlenen van een gunstig advies afwijken van de voorschriften van een ontwerp-gewestplan of gewestplan.

Voor wijzigingen van gebruik van gebouwen die gelegen zijn in de agrarische gebieden dient het advies gevraagd van het Ministerie van landbouw. Dit advies moet gegeven worden binnen de dertig dagen.”

Artikel 80

Artikel 53, derde lid van deze wet wordt aangevuld als volgt :

„Deze voorwaarden mogen ook slaan op de stukken en inlichtingen die vereist zijn in het kader van een vergunningsaanvraag voor de exploitatie van een ongezonde, hinderlijke of gevaarlijke inrichting.”

Artikel 81

In artikel 64 van deze wet wordt tussen het voorlaatste en het laatste lid het volgende lid ingevoegd :

„Met gevangenisstraf van acht tot vijftien dagen en geldboete van 26 tot 2.000 frank of met één van deze straffen alleen worden gestraft, zij die door het wijzigen van het gebruik van een gebouw of het instandhouden van die wijziging inbreuk maken op de bepalingen van artikel 78 van deze wet.”

Artikel 82

Artikel 65, § 1, a) van deze wet wordt aangevuld als volgt :

„of het strijdige gebruik te staken”.

Artikel 83

In artikel 68 van deze wet worden het eerste en tweede lid vervangen door de volgende bepalingen :

„De in artikel 66, eerste lid bedoelde

Voorzitter

ambtenaren en beambten kunnen mondeling ter plaatse de staking van het werk of van de handelingen gelaaten wanneer zij vaststellen dat deze niet in overeenstemming met de verleende vergunning zijn of zonder vergunning worden uitgevoerd.

Wordt het gebruik van een gebouw gewijzigd zonder de in artikel 78 bedoelde vergunning, dan kunnen dezelfde ambtenaren en beambten mondeling ter plaatse de staking bevelen van elk **vergunningsverplichtig** gebruik. Het bevel moet op straffe van verval binnen vijf dagen worden bekrachtigd door de burgemeester of de gemachtigde ambtenaar.

Het proces-verbaal van vaststelling en de bekrachtigingsbeslissing worden bij aangetekende brief met bericht van ontvangst ter kennis gebracht van de opdrachtgever en van de persoon of de aannemer die de werken uitvoert. Betreft het bevel de staking van het gebruik van een gebouw dan worden het proces-verbaal van vaststelling en de bekrachtigingsbeslissing bij een ter post aangetekende brief met bericht van ontvangst ter kennis gebracht van de persoon die het gebouw gebruikt."

Bij artikel 2 is er een amendement in hoofdde van de heer De Mol C.S. — het meest verstrekkende — om artikel 2 weg te laten.

De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, bij artikel 2 is er inderdaad een amendement dat in hoofdde tot doel heeft artikel 2 te schrappen. Vóór wij de stemming erover vragen, willen wij uittesten of de Minister voor een redelijke zienswijze vatbaar is. Die redelijke zienswijze bestaat erin dat hij een tweede amendement dat een wijziging inhoudt van artikel 78, aanvaardt.

Het huidige artikel 78, zoals aangenomen door de Commissie, valt uiteen in twee gedeeltes. Het eerste gedeelte voert de vergunningsplicht in ; het tweede gedeelte bepaalt dat de wegering om een gebruikswijziging toe te

staan geen aanleiding kan geven tot schadevergoeding.

Wat het laatste punt betreft, mijnheer de Minister, hebben wij zeker geen opmerkingen. Wij vinden alleen dat het beter zou worden toegevoegd op het einde van artikel 37 van de **stedebouwwet**, zoals hij nu is.

Wat het eerste lid betreft, stel ik voor de tekst te nemen zoals hij werd voorgesteld door de Vereniging van Belgische Steden en Gemeenten. Deze tekst is vrij eenvoudig, voert een algemene vergunningsplicht in en belet dat de Minister of de Executieve later zouden worden geconfronteerd met moeilijkheden. Waarom ?

Zoals het eerste lid van artikel 78 nu is gelibelleerd, moet de Executieve een lijst opstellen van de **vergunningsplichtige** gebruikswijzigingen. Dat houdt op zichzelf reeds moeilijkheden in omdat men moet statueren over de zaken waarvoor al dan niet een vergunning noodzakelijk is.

En hier stelt zich het probleem dat men vrij arbitrair **tewerk** zou kunnen gaan. Ik denk hierbij niet aan de huidige Minister of de huidige Executieve, maar aan eventuele opvolgers.

Hoe dan ook is er geen volkomen zekerheid nopens de **vergunningsplichtige** materie.

Het eerste lid bevat twee onzekere factoren. Een eerste is de bepaling dat men rekening moet houden met de ruimtelijke weerslag op de onmiddellijke omgeving. Dat is een vrij vage terminologie. In de loop van het debat is er reeds herhaaldelijk op gewezen dat vage bepalingen in de stedenbouwwetgeving zoals bijvoorbeeld „de goede aanleg van de plaats in het gedrang brengen”, op bepaalde ogenblikken een „elastiek-effect” blijken te hebben waardoor, naargelang de streek of de provincie, totaal andere beslissingen worden genomen. Bijgevolg vinden wij dat men een dergelijke bepaling met die moeilijkheidsgraad niet in het ontwerp moet inbouwen.

Bovendien moet men rekening houden met de hoofdfunctie van een gebouw hetgeen op bepaalde ogenblikken ook niet zo gemakkelijk is. Een verlaten gebouw heeft bij voorbeeld

geen functie meer. Men kan daar misschien wel verwijzen naar drie soorten hoofdfuncties die het in het verleden heeft gehad. Maar gezien het momenteel een verlaten gebouw is welke is dan de hoofdfunctie naar dewelke men moet refereren ?

Mijnheer de Minister, maak uw decreet zo eenvoudig mogelijk. Bouw er geen arbitraire zaken in evenmin als onmogelijk te toetsen voorwaarden. Neem de eenvoudige tekst van de Vereniging van Belgische Steden en Gemeenten en dan zijn wij bereid met u dat artikel te stemmen. Dan zijn wij zelfs bereid het hele decreet te stemmen.

Mijnheer de Minister, indien u dat weigert dan zijn wij volkomen gerechtigd — en u mag ons dat niet kwalijk nemen — ons met wantrouwen af te vragen wat dan wel uw precieze bedoelingen zouden kunnen zijn. (**Applaus bij de VU en de SP**)

De Voorzitter : Minister Akkermans heeft het woord.

Minister P. Akkermans : Mijnheer de Voorzitter, ik zou aan de heer De Beul willen zeggen dat dit thema uitvoerig werd besproken in de Commissie en dat zijn voorstel in de Commissie werd verworpen.

Het spijt mij ten zeerste maar ik zie niet de mogelijkheid noch de opportuniteit om hierop nog verder in te gaan.

De Voorzitter : De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, ik vind het antwoord van de Minister denigrerend.

Indien hij op mijn argumentatie met redelijke tegenargumenten zou antwoorden dan zou ik daar nog kunnen inkomen. Ik ben geen man die gesprekken weigert.

Wat wij voorstellen is een poging tot tegemoetreding en het bekomen van een fatsoenlijk decreet. Wanneer men daarop dan als antwoord krijgt dat daarover in de Commissie is gesproken en gestemd en er bijgevolg ter zake niets meer te zeggen valt dan moeten wij hier niet meer zijn.

De Voorzitter : Minister Akkermans heeft het woord.

Minister P. Akkermans : Mijnheer de Voorzitter, ik verwijs terzake naar de Memorie van toelichting stuk 260 nummer 1, pagina 2, vierde, vijfde en zesde lid. Het verslag is daarin ook zeer duidelijk.

De heer J. Valkeniers : Dan moeten wij hierover niet meer praten.

De heer A. De Beul : Ik heb het recht, mijnheer de Voorzitter, het woord te vragen bij het artikel zelf om de Minister een aantal zaken te laten uitlegen.

De Voonitter : U heeft het woord, mijnheer De Beul.

De heer A. De Beul (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, vermits de Minister weigert op onze suggestie in te gaan om tot een redelijke oplossing of tot een compromis te komen, ben ik verplicht hem duidelijk te vragen of hij zich aan de wijzigingen van bestemming, die hij in het verslag heeft laten opnemen, zal houden. Mijnheer de Minister, gaat u die werkelijk ernstig nemen of zult u er in uw voorstel aan de Executieve eventueel nog aan toevoegen ?

Het is gemakkelijk een decreet te maken. Maar, artikel 79 laat de gemachtigde ambtenaar van de stedenbouw toe te beslissen op welke gronden en op welke criteria hij zijn advies zal uitbrengen. Hij is de enige die kan oordelen over de bestemmingswijziging. In het belang van de gemachtigde ambtenaar moet u mij zeer duidelijk omschrijven... **(Onderbreking door de heer De Seranno)** U mag het ook doen, mijnheer De Seranno, wanneer de Minister het niet kan. **(Onderbreking door de heer De Seranno)** De gemachtigde ambtenaar adviseert in eerste aanleg en vrij beslissend.

Ik herhaal, dat u mij zeer duidelijk moet omschrijven wat het begrip „de ruimtelijke weerslag op de onmiddellijke omgeving” inhoudt.

Ik zal er u nog een zeer concrete vraag bijstellen die mij wordt ingegeven door artikel 79. Op zichzelf wordt hier een vrij algemene terminologie gebruikt waar men bedenkingen bij kan

hebben. In artikel 79 wordt gezegd dat de goede ruimtelijke ordening niet mag worden geschaad. Onmiddellijk wordt dan gezegd : voor de toepassing van deze bepaling dient onder onmiddellijk de omgeving te worden verstaan de ruimte die onmiddellijk aansluit bij het bedoelde gebouw. Dat komt in feite neer op de vraag of de aanleg van het perceel waarop het gebouw staat, door de bestemmingswijziging al dan niet in het gedrang wordt gebracht. Men houdt dus geen rekening met het stedenbouwkundig begrip : de plaats of de volledige omgeving waarin dat gebouw zich bevindt.

Bij het lezen van artikel 79 kan ik terecht veronderstellen dat de interpretatie die ik geef ook de uwe is, vooral omdat er ook nog sprake is van de afstand tussen het nieuwe gebouw en het bestaande gebouw die maximaal dertig meter mag bedragen.

Geeft u mij eens een strikte bepaling. U zult moeten vaststellen dat dit enorm moeilijk is. Het is beter dergelijke vage criteria niet in een wettelijk op te nemen.

Omschrijft u mij ook eens de bepaling : hoofdfunctie van een gebouw, rekening houdend met de diverse opeenvolgende bestemmingen welke een gebouw heeft gehad. Welke bestemming moet men aannemen, indien het gebouw leeg staat enzovoort. Er zou tenminste enige duidelijkheid omtrent deze begrippen mogen bestaan, niet alleen voor ons maar ook voor de gemachtigde ambtenaar van de stedenbouw die dit decreet zal moeten toepassen. **(Applaus op de banken van de W)**

De Voorzitter : De heer Van Belle heeft het woord.

De heer 1. Van Belle : Mijnheer de Voorzitter, ik begrijp de woorden van de heer De Beul. Mijnheer de Minister, ik wil me in de eerste plaats aansluiten bij de geest van uw mini-ontwerp dat, zoals u zegt, enkel handelt over de wijzigingen van gebruik en de uitbreiding van de bestaande gebouwen. Ik wil me natuurlijk aansluiten bij de woorden van onze woordvoerder de heer Claes. Toch heb ik een zekere zorg die door de heer De Beul wordt verwoord.

Mijnheer de Minister, ook ik stel me vragen bij deze artikelsgewijze behandeling. In artikel 79, in de tweede tekst is bepaald : „Bij het verlenen van een gunstig advies mag de gemachtigde ambtenaar... Voor bedrijfsgebouwen kan een afwijkend advies worden verleend...” Wat betekent „kan” en „mag” ? Betekent dit dat de ambtenaar mag toestaan maar ook mag weigeren ? **(Protest van de heer De Seranno)** Mijnheer De Seranno, dit is mijns inziens zeer belangrijk.

Vreest de Minister niet dat men te veel overlaat aan de interpretatie- en appreciatiemogelijkheden van de ambtenaren ? Nu u vandaag in deze vergadering aankondigt in de eerstkomende dagen uw ontwerp van decreet in te dienen, vraag ik u ermee rekening te houden en daarin voldoende waarborgen in te schrijven.

De Voorzitter : Minister P. Akkermans heeft het woord.

Minister P. Akkermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ik zou aan de heer De Beul willen antwoorden dat het inderdaad mijn bedoeling is te blijven bij de lijst die ook wordt opgesomd bij wijze van voorbeeld in het verslag. Ik heb bovendien in de Commissie gezegd dat ik rekening zou houden met de suggesties die in dat verslag gedaan worden om deze lijst nog een beetje uit te breiden. Het gaat vooral over artikel 44, § 1 punt 7 van de wet. Deze lijst omvat vervuilde en milieubelastende industrieën, zoals opslag van schroot en afvalprodukten, zoals vermeld in het verslag. Ik wens hier niets aan te wijzigen. Het is onze bedoeling dat daarover absolute duidelijkheid bestaat.

Betreffende uw tweede vraag in verband met het stedenbouwkundig begrip „ruimtelijk weerslag” verwijs ik u naar het verslag, blz. 9. Vanaf de 3de alinea wordt duidelijk gezegd : het begrip „stedenbouwkundige weerslag” vervangen door „ruimtelijk weerslag”. „Stedenbouwkundig” heeft betrekking op de vormgevende aspecten van de planologie van de ruimtelijke ordening. Dat is, dunkt me, een redelijke omschrijving. Het is de concretisatie van het beleid met de nadruk op de inrichting van het gebied in fysieke zin. In casu gaat het om het

Akkermans

gebruik van een gevormde inrichting. De term „ruimtelijk ke weerslag” lijkt ons passender. De ruimtelijke ordening is trouwens een coördinatie door de overheid van het gebruik van de grond en de daarmee onmiddellijk samenhangende activiteiten.

Ten slotte wordt het laatste lid van het oorspronkelijke artikel aangepast. Men heeft hier duidelijk het begrip „stedebouwkundig” vervangen door „ruimtelijk” omdat dit de wens van de commissie was. Dat is de uitleg die ik eraan kan geven.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Minister, men vervangt het begrip „stedebouwkundig” door „ruimtelijk”. Vroeger was de bepaling in de stedenbouwwetgeving betreffende stedenbouw en ruimtelijke ordening : de goede aanleg van de plaats. Nu verschillen de meningen hierover. Vroeger stond er „stedebouwkundig” en nu vervangt u het door „ruimtelijk”. Wilt u mij dan zeggen wat de draagwijdte is van „ruimtelijk ke”.

Minister P. Akkermans : Dit was op vraag van de Commissie en de tekst staat duidelijk vermeld op bladzijde 9.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Minister, dan moeten wij opnieuw aan de Commissie vragen wat „ruimtelijk” is.

Ik vind het zeer erg dat in de toekomst ambtenaren, schepencolleges en kabinetten verplicht zullen zijn zelf teksten te interpreteren die voor allerlei uitleg vatbaar zijn, terwijl wij u daarnet, indien u ons amendement had aanvaard, de kans hebben geboden alles perfect te laten verlopen en te verkrijgen wat u wenst, waarbij onduidelijkheid, arbitraire zaken en willekeur zouden uitgesloten zijn. Zeg mij toch eens, zonder te verwijzen naar de Commissie, waarom u dat amendement niet aanneemt !

Minister P. Akkermans : Omdat wij duidelijk in de Commissie hebben gezegd — en het spijt me, mijnheer De Beul, dat ik dat woord moet herhalen want het commissiewerk is een belangrijk onderdeel van wat hier vandaag gebeurt — dat dit aspect moet

Gemeenschapsminister P. Akkermans (C VP), bij de behandeling van zijn ontwerp van decreet houdende aanvulling van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw

beantwoorden aan de voorschriften zoals ze hier zijn neergeschreven. Wij kunnen die lijst niet integraal opnemen want dan zou ik, telkens als de lijst dient te worden gewijzigd in het kader van de omstandigheden, terug naar de Vlaamse Raad moeten komen om het decreet te wijzigen.

De heer A. De Beul : Maar, mijnheer de Minister, met mijn voorstel hebt u zelfs geen lijst nodig. Alles valt daaronder. Ik wil vermijden dat u een arbitraire lijst moet opstellen, met alle moeilijkheden ook van wijzigingen nadien. Ik wil u het probleem besparen geconfronteerd te worden met diverse interpretaties van de begrippen ruimtelijke weerslag op de onmiddellijke omgeving en hoofdfunctie van het gebouw. Trouwens, dit is niet alleen mijn bekommernis, maar ook hetgeen de Vereniging van Belgische Steden en Gemeenten vraagt en dat zijn toch geen onnozelaars nietwaar, mijnheer de Minister.

Minister P. Akkermans : De Vereniging van Steden en Gemeenten vraagt dingen die gebeurd zijn op de eerste

tekst, mijnheer De Beul, en niet op de verbeterde tekst.

De heer A. De Beul : Ik spreek niet over de eerste tekst, maar over de huidige tekst, waarop ons amendement betrekking heeft.

Minister P. Akkermans : De tekst van uw amendement komt toch enigszins overeen met wat de Vereniging van Steden en Gemeenten vraagt.

De heer A. De Beul : De tekst van ons amendement is inderdaad geïnspireerd door wat de Vereniging van Belgische Steden en gemeenten vraagt. Ik herhaal evenwel dat, door middel van onze twee amendementen, u artikel 78 op een voor iedereen aanvaardbare manier kunt wijzigen. Wel, mijnheer de Minister, als u een uitgestoken hand weigert en voor de rest op onze argumenten niet kunt antwoorden, dan moet u de Volksunie haar houding niet verwijten. **(Applaus bij de W)**

De Voorzitter : De stemming over dit amendement wordt aangehouden. Bij artikel 2 is er het volgende amendement van de heer Albert Claes C.S. :

Voorzitter

„A. In de voorgestelde tekst een nieuw artikel 78bis invoegen luidend als volgt :

„Artikel 78bis (nieuw)

Artikel 44, § 1, 2 van deze wet wordt aangevuld als volgt :

„of het uitzicht ervan in belangrijke mate wijzigen door het aanbrengen van verhardingen.”

B. In de voorgestelde tekst worden artikelen 78 tot 83 respectievelijk artikelen 79 tot 84.

De heer Claes heeft het woord.

De heer A. Claes (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ik begrijp best de zorg van de Minister om niet elke gebruikswijziging of van een gebouw — en hier antwoord ik aan de heer De Beul — of van de bodem afhankelijk te maken van de vergunning. Dat zou eenvoudig krankzinnig zijn. Dat zou ons leiden tot een toestand waarbij het schepencollege dagelijks tientallen vergunningen zou moeten afleveren. Zulks is onmogelijk. Dat is trouwens ook niet de bedoeling van mijn amendement. Mijn amendement wil geenszins een wijziging van het gebruik van de grond of van de bodem vergunbaar maken. Het gaat over heel wat anders.

Ten eerste is mijn amendement ingegeven door een aantal misbruiken en door tegenstrijdige beslissingen getroffen door administratieve diensten, bestendige deputaties en ook rechtbanken.

Mocht het verharden van de grond met het doel een tennisveld of een grote parkeerplaats aan te leggen niet vergunbaar zijn en een wijziging van het gebruik zijn, dan zou dat eenvoudigweg niet afhankelijk zijn van de vergunning ; dan zou iedereen dat mogen doen, waar ook, in een natuurzone, in een agrarische zone en zo meer. Mocht het om een wijziging van een gebouw of van een inrichting gaan, zoals bepaald in de wet op de stedebouw, dan zou er geen twijfel over bestaan dat het wel afhankelijk is van een vergunning, vermits dat thans afhankelijk is van artikel 44.1. Inge-

volge de rechtspraak van de hoven van beroep, weet niemand waaraan zich te houden. Is zo een verharding nu afhankelijk van een vergunning ? Valt ze onder toepassing van artikel 44.1 of onder toepassing van artikel 44.2 betreffende de wijziging van het reliëf? De meeste rechtbanken zijn van oordeel, en dat is ook het standpunt van de leden van het openbaar ministerie, dat artikel 44.2 van toepassing is omdat men deze verharding als een wijziging van het reliëf zou kunnen beschouwen. In de wet staat echter „aanmerkelijke” verandering van het reliëf, van de bodem. Sommige rechters vallen over dat woord „aanmerkelijk k” en zeggen dat de wet niet toepasselijk is. Ik vind dat zeer spijtig. Er zijn inderdaad verschillende tennisvelden en grote parkeerplaatsen aangelegd waarvoor volgens de rechtbanken geen vergunning nodig was. Dit gebeurde in natuurzones, parkzones of agrarische zones, dus gebieden waar deze aanleggingen niet op hun plaats waren.

Wij vragen dus eenvoudig artikel 44.2 aan te vullen door een bepaling die alleen een misbruik treft. In tegenstelling tot mevrouw De Loore die een algemeen artikel wil zien invoeren vragen wij geen algemeen artikel. „Het verharden van de grond” of „het uitzicht van de bodem in belangrijke mate wijzigen door het aanbrengen van een verharding” is geen wijziging van gebruik. Het gaat om een bepaling welke uitdrukkelijk in het decreet moet worden opgenomen als zijnde vergunbaar.

Het gaat hier om een detail waarvan ik vind dat het bijna ongelooflijk is dat hij niet in het decreet kan worden opgenomen. Het gaat hier niet om een wijziging van het gebruik van de bodem. Daarover zullen wij later spreken. Dat is een zo uitgebreid probleem dat het gevaarlijk zou zijn, dat nu in de wet te gaan opnemen.

Wij stellen voor om de bepaling in artikel 78 die slaat op het aanmerkelijk wijzigen van het reliëf van de bodem aan te vullen met de bepaling dat dit ook het verharden omvat. Dat moet duidelijk worden vastgelegd én voor de administratie én voor de rechtbanken. Meer vragen wij niet, mijnheer

de Minister. Ik begrijp uw bezwaar niet. Wij willen geenszins het gebruik van de bodem wijzigen. Wij willen slechts het artikel verduidelijken.
(Applaus op de banken van de PVV)

De Voorzitter : Minister Akkermans heeft het woord.

Minister P. Akkermans : Mijnheer de Voorzitter, ik kan slechts herhalen wat ik ter zake in de Commissie heb gezegd aan collega Claes.

Het aanbrengen van een verharding dient luidens het hof van beroep te Gent te worden beschouwd als een constructie. Er moet derhalve een bouwvergunning zijn. Het hof van beroep is ter zake zeer duidelijk geweest. Het aanbrengen van een verharding dient te worden beschouwd als een constructie. In het ontwerp van decreet gaat het uitsluitend over gebouwen en de uitbreiding ervan en niet over constructies. Wij wensen ons te beperken met dit mini-decreet tot de uitbreiding van gebouwen.

De heer A. Claes : Er is ook een arrest waarin wordt gezegd dat een verharding niet onder de toepassing valt van de wet, bij voorbeeld voor een tennisveld.

De Voorzitter : De stemming over het amendement van de heer Claes is aangehouden.

Mevrouw De Loore-Raeymaekers heeft ook een amendement ingediend op artikel 2 dat luidt als volgt :

„A. In de voorgestelde tekst een nieuw artikel 78ter invoegen luidend als volgt :

„Artikel 78ter (nieuw)

In art. 44, 1. punt 4 tussenvoegen de woorden „van enig in de ontwerp-gewestplannen of gewestplannen aangeduid natuurgebied met wetenschappelijke waarde” tussen „of venen” en „alsmede van enig ander gebied”.

B. In de voorgestelde tekst worden artikelen 78 tot 83 respectievelijk artikelen 79 tot 84.

Dit amendement wordt ingetrokken.

De heer J. Van Elewyck : Mijnheer de Voorzitter, wij nemen dit amendement over.

De heer J. De Seranno : Waarover gaat dit amendement ?

De heer J. Van Elewyck : Als dit een ondervraging is, moet u zich in de eerste plaats tot de hoofdauteur van het amendement richten.

De Voorzitter : Vraagt iemand het woord over dit amendement ? **(Neen)**

De stemming over dit amendement wordt eveneens aangehouden.

Door de heer De Mol c.s. werden bij artikel 2 verscheidene amendementen ingediend tot wijziging van artikel 78. Het voorgestelde artikel 44, § 1, punt 7 van deze wet vervangen door wat volgt :

„7 : het gebruik van het grootste deel van een vergund gebouw te wijzigen in strijd met de bestemming die, voor het gebied waarin dit gebouw zich bevindt, is vastgelegd in een vastgesteld voorlopig ontwerp van gewestplan, in een vastgesteld gewestplan of in een Algemeen Plan van Aanleg tot stand gebracht overeenkomstig artikel 14, 3e lid”.

Artikel 44, § 1 van deze wet aanvullen met wat volgt :

„8 : verbod het gebruik van een bestaand of vergund gebouw te wijzigen ;

„9 : verbod bestaande gebouwen geheel of gedeeltelijk te verbouwen, te herbouwen of uit te breiden.”

In artikel 44, § 5, eerste lid, op de twaalfde regel na het woord „bouwen” invoegen wat volgt :

„om het gebruik van het bestaand of vergund gebouw te wijzigen,”

In artikel 44, § 5, tweede lid, op de eerste regel na het woord „**bouwwerk**” de woorden „geen wijziging van het gebruik van het bestaand of vergund gebouw”, en op de vierde regel na het woord „**op**” de woorden „of mag gebeuren” invoegen.

Aan artikel 44 van deze wet een nieuwe paragraaf 6 toevoegen luidend als volgt :

„§ 6. Elke gebruikswijziging kan slechts vergund worden nadat hiervoor een MER wordt opgemaakt. Het al dan niet verlenen van de vergunning kan slechts gebeuren nadat dit volgens het MER mogelijk wordt gemaakt.”

De heer De Mol heeft het woord.

De heer J. De Mol (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, deze artikelen zijn gedeeltelijk toegelicht door collega De Beul. Wat betreft het artikel 78 — en ik zal de tekst citeren omwille van de duidelijkheid — aan dit artikel wens ik een punt 7 toe te voegen, dat luidt als volgt : „Het gebruik van het grootste deel van een vergund gebouw te wijzigen in strijd met de bestemming die voor het gebied, waarin dit gebouw zich bevindt, is vastgelegd in een voorlopig ontwerp van gewestplan of in een algemeen plan van aanleg tot stand gebracht overeenkomstig artikel 14, derde lid.” De bedoeling hiervan is dat in eerste instantie de burger enkel en alleen maar kennis kan en moet hebben met betrekking tot het BPA. Het gewestplan wordt de burger geacht niet te kennen ; hetzelfde geldt voor een APA. Met dit decreet worden overtredingen van een vormvoorschrift of een afwijkend gebruik, wel strafbaar gesteld. Het voorwerp van dit amendement is eigenlijk toekomstige gebruikswijzigingen die niet opgenomen zijn in de lijst er tussenuit te halen en een gans nieuwe vorm in te brengen.

Bij artikel 78 hebben wij nog een amendement ingediend, maar hierin is wel een fout geslopen. De bedoeling is artikel 44 aan te vullen met hetgeen volgt : „Punt 8 : het gebruik van een bestaand gebouw of een vergund gebouw te wijzigen ; punt 9 : het bestaande gebouw geheel of gedeeltelijk te verbouwen, te herbouwen of uit te breiden.” Dit is een tegemoetkoming aan het feit dat inderdaad op dit ogenblik de gebruikswijziging in dit mini-decreet wordt ingebracht.

Wat in het vierde amendement wordt gebracht, is bedoeld om het gebruik van het bestaande of het vergunde gebouw te wijzigen. Het is duidelijk dat er een lacune ontstaat als gevolg van het inbrengen van een gebruikswijzi-

ging.

Wat het artikel 78 betreft, hebben wij een ander voorstel dat zeer belangrijk is en ik heb dit in de algemene bespreking reeds gezegd, met name dat het absoluut noodzakelijk wordt om een MER in te voeren. Elke argumentatie dat zulks hier niet zou moeten gebeuren, is uiteraard totaal naast de kwestie, omdat het duidelijk is dat de ruimtelijke ordening als facet, zeker wanneer men deze situatie zou tolereren, minstens degelijk moet worden ingelicht vooraleer tot een gebruiks- of bestemmingswijziging over te gaan. Het amendement luidt als volgt : „Elke gebruikswijziging kan slechts vergund worden, nadat hiervoor een milieu-effectrapportering wordt opgemaakt. Het al dan niet verlenen van een vergunning kan slechts gebeuren nadat dit volgens het MER-rapport mogelijk wordt gemaakt.” Ik denk dat het meer dan voldoende duidelijk is dat het verlenen van een bestemmingswijziging, waarbij men zelfs zeer grote hinder aan de omwonenden zou veroorzaken, enkel op wetenschappelijke wijze moet onderzocht worden ; enkel op deze wijze kan men over de draagwijde oordelen.

Wij zijn de mening toegedaan dat het openbaar onderzoek, zoals dit wordt voorgesteld, geenszins hieraan tegemoet komt. Ik heb daarstraks reeds gezegd dat het huidige openbaar onderzoek onder meer wat betreft de comodo's en de incommodo's een lachertje is, dat bezwaarlijk kan worden aanvaard als zijnde een degelijk criterium om uit te maken of een bedrijf al dan niet mag worden ingericht in een gebouw met een andere bestemming.

De Voorzitter : Minister Akkermans heeft het woord.

Minister P. Akkermans : In verband met het eerste amendement van de heer De Mol wens ik te zeggen dat dit reeds uitvoerig in de Commissie werd besproken. De redenen waarom men tot dit initiatief is gekomen zijn op bladzijde twee van het verslag vermeld.

Wat het tweede amendement betreft, verwijs ik naar de inhoud van het vierde, vijfde en zesde lid, van de memorie van toelichting, op bladzijde 2.

Akkermans

Het derde amendement van de heer De Mol, werd eveneens in de Commissie behandeld. Ik vind het trouwens jammer dat wij hier het commissiewerk herhalen. Bovendien gaat het niet over artikel 36, maar wel over artikel 37. Ook op dit artikel werd een uitvoerig antwoord verstrekt.

In verband met het vierde amendement bij artikel 44, paragraaf 5 : „Om het gebruik van een bestaand of vergund gebouw te wijzigen,” werden in de Commissie alle omstandigheden besproken, waarbij duidelijk gesteld werd in welke omstandigheden dit al dan niet kan.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Minister, u hebt verwezen naar bladzijde 2 van het verslag, dit als antwoord op mijn vraag om er een algemene bepaling van te maken. Daar vermeldt het verslag dus de reden waarom u niet op mijn verzoek ingaat, met name dat er een massale toename van de dossiers zou zijn.

Laat mij toe te verwijzen naar het ontwerp van besluit dat ook in het verslag fungeert. Daarin neemt u 90 ten honderd van de gevallen op. Bijgevolg zou er slechts een toename van dossiers van 10 ten honderd zijn. Dat is dan het motief van de afwijzing om een algemene verstrekking van de bestemming afhankelijk te maken van een vergunning. Het is een zeer zwak argument.

De heer J. De Mol : Ik heb nog steeds geen antwoord gekregen inzake de MER, artikel 44, paragraaf 6 : „Elke gebruikswijziging kan slechts vergund worden nadat hiervoor een MER werd opgemaakt...”

Minister P. Akkermans : Artikel 44, paragraaf 5 handelt over onbebouwde goederen ; het huidige ontwerp handelt alleen over de gebouwen.

De heer J. De Mol : Mijnheer de Minister, het gaat hier over de MER. Wanneer u het gebruik wijzigt, moet u voor hinderlijke bedrijven het onderzoek op een wetenschappelijke wijze doen ten einde de hinder ervan vast te leggen. Ik pleit voor het gebruik van de milieu-effect-rapportering en niet

voor een openbaar onderzoek, zoals u hebt gedaan.

Minister P. Akkermans : Mijnheer de Voorzitter, ik wens mij te beperken tot een beperkt openbaar onderzoek zoals reeds herhaalde malen aangekondigd.

De Voorzitter : De stemmingen over deze amendementen van de heer De Mol worden aangehouden.

Er is ook een amendement, voorgesteld door mevrouw Smet C.S. dat luidt als volgt :

In de voorgestelde tekst van artikel 79 ter aanvulling van artikel 45, § 2 in het tweede lid de woorden „bewoonbaar volume” vervangen door het woord „bouwvolume”.

Mevrouw Smet heeft het woord.

Mevrouw M. Smet : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, het is de bedoeling om via dit amendement een beperking in te voeren. Bewoonbaar volume is breder dan bouwvolume, gezien het in het bewoonbaar volume alleen om de ruimten gaat die onmiddellijk voor bewoning in aanmerking komen. Bouwvolume daarentegen omvat alle ruimten die technisch gezien het bouwvolume uitmaken.

De Voorzitter : Minister Akkermans heeft het woord.

Minister P. Akkermans : In de geest van de besprekingen in de Commissie ga ik akkoord met dit amendement.

De Voorzitter : De stemming over het amendement van mevrouw Smet wordt aangehouden. Het volgende amendement op artikel 2 tot aanvulling van artikel 79 wordt voorgesteld door de heer De Mol :

§ 6. Openbaar onderzoek.

Elke aanvraag tot gebruikswijziging van een gebouw die strijdig is met de bestemming die voor het gebied waarin het is gelegen is vastgelegd zoals bepaald in artikel 44, § 1, 7°, en elke aanvraag tot het verbouwen, herbouwen of uitbreiden van bestaande gebouwen die afwijkingen inhoudt ten opzichte van de voorschriften die voor

het gebied waarin zij zouden uitgevoerd worden zijn vastgelegd in een vastgesteld voorlopig ontwerp **gewestplan** of in een gewestplan of in een Algemeen Plan van Aanleg dat tot stand is gekomen in toepassing van artikel 14, derde lid, wordt op kosten van de aanvrager binnen de veertien dagen na ontvangst door het college van burgemeester en schepenen, gedurende veertien dagen onderworpen aan openbaar onderzoek.

Tijdens dit openbaar onderzoek dat door aanplakking ter plaatse en aan het gemeentehuis op voorhand wordt bekendgemaakt, moet het volledig aanvraagdossier ter inzage liggen van het publiek op het gemeentehuis tijdens de openingsuren.

§ 7. Advies van de gemeenteraad.

1. Wanneer de aanvraag afwijkingen inhoudt op de voorschriften van een voorlopig vastgesteld **ontwerp-gewestplan** of vastgesteld gewestplan, wordt ze, samen met de stukken van het openbaar onderzoek, voor advies voorgelegd aan de gemeenteraad.

Het advies van de gemachtigde ambtenaar en de beslissing van het college van burgemeester en schepenen moeten het advies van de gemeenteraad en de bezwaren die ingediend werden bij het openbaar onderzoek met redenen omkleeden, wanneer ze het advies van de gemeenteraad verwerpen.

2. Wanneer de aanvraag afwijkingen inhoudt op de voorschriften van een Algemeen Plan van Aanleg tot stand gekomen in toepassing van artikel 14, 3e lid, is het advies van de gemeenteraad bindend voor zover het negatief zou zijn of voor zover het voorwaarden zou inhouden voor de vergunning.

§ 8. Beperkingen van de vergunningsbevoegdheid.

1. Wat de bestemmingsvoorschriften betreft :

Wijzigingen van het gebruik van vergunde gebouwen in strijd met de bestemmingsvoorschriften voor het gebied waarin zij zijn gelegen kunnen uitsluitend vergund worden na met redenen omkleed gunstig advies van de gemachtigde ambtenaar of van de

Voorzitter

gemeenteraad wanneer het gaat om afwijkingen ten opzichte van de bestemmingsvoorschriften vastgelegd in een Algemeen Plan van Aanleg tot stand gekomen in toepassing van artikel 14 derde lid.

Het advies van de gemachtigde ambtenaar en van de gemeenteraad moet, wanneer het niet ingaat op de bezwaren ingediend tijdens het openbaar onderzoek, de redenen daarvan aan geven.

Het moet bovendien de beoordeling inhouden van de sociaal-economische redenen die ter staving van de aanvraag werden ingediend en aantonen dat de algemene bestemming van het gebied door de afwijking niet bovenmatig belemmerd of verhinderd wordt.

2. Wat de bouwvoorschriften betreft :

Afwijkingen op de bouwvoorschriften mogen alleen en uitsluitend afgeleverd worden op gunstig advies van de gemachtigde ambtenaar of, wanneer het gaat om voorschriften van een Algemeen Plan van Aanleg tot stand gekomen in overeenstemming met artikel 14, derde lid, op gunstig advies van de gemeenteraad en alleen maar wanneer de aanvraag tot voorwerp heeft het ver- of herbouwen of de uitbreiding van bestaande vergunde gebouwen op dezelfde plaats, of tot het herbouwen of uitbreiden van bestaande gebouwen binnen de onmiddellijke omgeving ervan.

De motivering van het advies van de gemachtigde ambtenaar en van de gemeenteraad moet, wanneer het niet ingaat op de bezwaren ingediend tijdens het openbaar onderzoek, deze bezwaren met recht en rede weerleggen en het moet aantonen dat de goede ruimtelijke ordening van de omgeving er niet door wordt geschaad.

Voor de toepassing van deze bepaling dient onder „onmiddellijk ke omgeving” verstaan een zone van 50 m in alle richtingen te meten vanaf de buitenmuren van het bestaande gebouw.

Bovendien moeten de **afwijkingen** beperkt blijven als volgt :

Wat bestaande vergunde woningen betreft :

Het verbouwen, herbouwen of uitbreiden van bestaande gebouwen kan wat woningen betreft maximaal leiden tot een bouwvolume van 800 kubieke meter met een **grondoppervlakte** van 200 vierkante meter.

Wat bestaande vergunde **bedrijfsgebouwen** betreft :

Voor bedrijfsgebouwen kan een afwijkende vergunning worden verleend op voorwaarde dat :

— ofwel de bedrijfsgebouwen op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet een bestemming hebben die afwijkt van de bestemming bepaald in het ontwerp-gewestplan of gewestplan ;

— ofwel de uitbreiding wordt gevraagd van bedrijfsgebouwen die op het ogenblik van de inwerkingtreding van het decreet gelegen zijn in de industriegebieden, naar gronden in gebieden met een andere bestemming voor zover er geen bedrijfstechiek geschikte uitbreidingsmogelijkheden bestaan in het betrokken industriegebied.

De ver- of herbouwing of uitbreiding van bedrijfsgebouwen mag maximaal leiden tot een volumevermeerdering van 100 % van het bestaande volume.

§ 9. De afwijkingsvergunning doet geen afbraak aan het recht op schadevergoeding van aanpalende eigenaars of gebruikers van goederen wegens overmatige burenhinder of andere materiële schade.

§ 10. De gebruiksafwijkingsvergunning schept een persoonlijk recht voor de aanvrager dat niet aan derden kan overgedragen worden.

De heer De Mol heeft het woord.

De heer J. De Mol (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, de optiek dat de gemeenteraad een grotere betrokkenheid zou moeten hebben wordt altijd met veel woorden en omhaal verkondigd. Dit amendement heeft tot doel de ruimtelijke ordening meer te decentraliseren en de gemeenteraden

een grotere inbreng te geven. In eerste instantie wordt aan artikel 45 een paragraaf 6 toegevoegd in verband met het openbaar onderzoek : „Elke aanvraag tot gebruikswijziging van een gebouw die strijdig is met de bestemming voor het gebied waarin het is gelegen is vastgelegd zoals bepaald in artikel 44 paragraaf 1, 7°, en elke aanvraag tot het verbouwen, herbouwen of uitbreiden van bestaande gebouwen die afwijkingen inhoudt ten opzichte van de voorschriften die voor het gebied waarin zij zouden uitgevoerd worden zijn vastgelegd een voorlopig ontwerp-gewestplan of in een gewestplan of in een Algemeen Plan van Aanleg dat tot stand is gekomen in toepassing van artikel 14, derde lid, wordt op kosten van de aanvrager binnen de 14 dagen na ontvangst door het college van burgemeester en schepenen, gedurende veertien dagen onderworpen aan openbaar onderzoek. Tijdens dit openbaar onderzoek dat door aanplakking ter plaatse en aan het gemeentehuis op voorhand wordt bekendgemaakt, moet het volledig aanvraagdossier ter inzage liggen van het publiek op het gemeentehuis tijdens de openingsuren.

Dit amendement gaat duidelijk minder ver dan mijn amendement in verband met de milieu-effectrapportering. Indien men dat niet zou aanvaarden zou men toch minstens een verruiming van het openbaar onderzoek moeten mogelijk maken.

Wat het advies van de gemeenteraad betreft, ligt het toch voor de hand dat in eerste instantie de gemeenteraad zou worden betrokken bij de bestemmingswijzigingen aangezien de gemeenteraad ook advies heeft uitgebracht nopens de vastlegging van de gewestplannen. Mijn amendement luidt dan ook :

„Wanneer de aanvraag afwijkingen inhoudt op de voorschriften van een voorlopig vastgesteld ontwerp-gewestplan of vastgesteld gewestplan, wordt ze, samen met de stukken van het openbaar onderzoek, voor advies voorgelegd aan de gemeenteraad.

Het advies van de gemachtigde ambtenaar en de beslissing van het college van burgemeester en schepenen moeten het advies van de gemeenteraad

De Mol

en de bezwaren die ingediend werden bij het openbaar onderzoek met redenen omkleeden, wanneer ze het advies van de gemeenteraad verwerpen. — Aldus wordt toch enigszins rekening gehouden met de autonomie van de gemeenten. — „Wanneer de aanvraag afwijken inhoudt op de voorschriften van een Algemeen Plan van Aanleg tot stand gekomen in toepassing van artikel 14, 3e lid, is het advies van de gemeenteraad bindend voor zover het negatief zou zijn of voor zover het voorwaarden zou inhouden voor de vergunning.”

Dit vergt weinig toelichting. Indien een algemeen plan van aanleg door de gemeenteraad wordt vastgelegd is het toch maar evident dat een eventuele afwijking daarvan door de gemeenteraad minstens moet worden bekeken. De actieve tussenkomst van de gemeenteraad is hier mijns inziens werkelijk noodzakelijk.

Mijn amendement inzake de beperking van de vergunningsbevoegdheid wat de bestemmingsvoorschriften betreft luidt als volgt : „Wijzigingen van het gebruik van vergunde gebouwen in strijd met de bestemmingsvoorschriften voor het gebied waarin zij zijn gelegen kunnen uitsluitend vergund worden na met redenen omkleed gunstig advies van de gemachtigde ambtenaar of van de gemeenteraad wanneer het gaat om afwijken opzichte van de bestemmingsvoorschriften vastgelegd in een Algemeen Plan van Aanleg tot stand gekomen in toepassing van artikel 14, derde lid.

Het advies van de gemachtigde ambtenaar en van de gemeenteraad moet, wanneer het niet ingaat op de bezwaren ingediend tijdens het openbaar onderzoek, de redenen daarvan aan geven.

Het moet bovendien de beoordeling inhouden van de sociaal-economische redenen die ter staving van de aanvraag werden ingediend en aantonen dat de algemene bestemming van het gebied door de afwijking niet bovenmatig belemmerd of verhinderd wordt.”

Dit is ook één van de vele amende-

menten die deze Raad zou moeten kunnen aanvaarden, aangezien het gaat over het verlenen van een grotere bevoegdheid aan de gemeenten. De gemeentebesturen kunnen toch het best oordelen over dergelijke wijzigingen in hun gemeente en kunnen het best aanvoelen hoe de bevolking daar tegenover staat. Terzelfdertijd kan men aldus voorkomen dat niet voldoende aandacht zou worden besteed aan het onderzoek commodo en incommodo.

Mijn volgend amendement bij artikel 79 betreffende de bouwvoorschriften sluit aan bij het vorige inzake de bestemmingsvoorschriften :

„Afwijken op de bouwvoorschriften mogen alleen en uitsluitend afgeleverd worden op gunstig advies van de gemachtigde ambtenaar of, wanneer het gaat om voorschriften van een Algemeen Plan van Aanleg tot stand gekomen in overeenstemming met artikel 14, derde lid, op gunstig advies van de gemeenteraad en alleen maar wanneer de aanvraag tot voorwerp heeft het ver- of herbouwen of de uitbreiding van bestaande vergunde gebouwen op dezelfde plaats, of tot het herbouwen of uitbreiden van bestaande gebouwen binnen de onmiddellijke omgeving ervan.

De motivering van het advies van de gemachtigde ambtenaar en van de gemeenteraad moet, wanneer het niet ingaat op de bezwaren ingediend tijdens het openbaar onderzoek, deze bezwaren met recht en rede weerleggen en het moet aantonen dat de goede ruimtelijke ordening van de omgeving er niet door wordt geschaad.

Voor de toepassing van deze bepaling dient onder „onmiddellijke omgeving” verstaan een zone van 50 meter in alle richtingen te meten vanaf de buitenmuren van het bestaande gebouw.”

Dan worden een aantal beperkingen van die afwijken gegeven inzake de bestaande gebouwen. U vindt dat voor een deel terug in het amendement dat door collega mevrouw Smet is ingediend en ik dus niet zal herhalen, vermits ik hoop dat dit amendement zal worden goedgekeurd. Voor bedrijfsgebouwen zou worden gesteld

dat een afwijkende vergunning wordt verleend op voorwaarde dat :

— ofwel de bedrijfsgebouwen op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet een bestemming hebben die afwijkt van de bestemming bepaald in het ontwerp-gewestplan of gewestplan ;

— ofwel de uitbreiding wordt gevraagd van bedrijfsgebouwen die op het ogenblik van de inwerkingtreding van het decreet gelegen zijn in de industriegebieden, naar gronden in gebieden met een andere bestemming voor zover er geen bedrijfstechnisch geschikte uitbreidingsmogelijkheden bestaan in het betrokken industriegebied.

De ver- of herbouwing of uitbreiding van bedrijfsgebouwen mag maximaal leiden tot een volumevermeerdering van 100 ten honderd van het bestaande volume.

Bij artikel 79, paragraaf 3, heb ik nog een amendement luidend als volgt :

„§ 3. De afwijkingsvergunning doet geen afbraak aan het recht op schadevergoeding van aanpalende eigenaars of gebruikers van goederen wegens overmatige burenhinder of andere materiële schade.”

Wanneer men toestaat dat eventuele hinderlijke bedrijven zich inplanteren midden in een woonzone, dan lijkt het toch meer dan verantwoord dat de onmiddellijke omgeving daar een gepaste schadevergoeding kan voor vragen.

Ons amendement bij paragraaf 4 luidt als volgt :

„§ 4. De gebruiksfwijzigingsvergunning schept een persoonlijk recht voor de aanvrager dat niet aan derden kan overgedragen worden.”

Dit betekent dat een bouwvergunning een soort van zakelijk recht is dat het goed betreft, terwijl de gebruiksfwijziging alleen speelt ten opzichte van de eigenaar ; zoniet vervallen we in een soort monopoliepositie voor bepaalde gebruiksfwijzigingen in zonevrije gebieden.

Tevens zouden wij een artikel 80bis willen invoegen, luidend als volgt :

De Mol

„Artikel 54, § 1 van deze wet wordt aangevuld met de volgende bepaling :

„De hiervoren bepaalde termijnen worden verdubbeld indien het gaat om aanvragen tot gebruikswijziging zoals bedoeld in artikel 78 of om aanvragen tot afwijking op de bouwvoorschriften zoals bedoeld in artikel 79 van deze wet”.

Het is gebleken dat deze termijnen nu reeds te kort zijn om op een gepaste manier te kunnen reageren. Het lijkt dan ook noodzakelijk deze termijnen te verlengen.

Minister P. Akkermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, in verband met het openbaar onderzoek verwijs ik naar het verslag van de Commissie op bladzijde 7, punt 8. Zoals men kan vaststellen stemt dit grotendeels overeen met het voorstel geformuleerd door de heer De Mol. Ik verwijs ook naar het koninklijk besluit van 16 februari 1971 waarin duidelijk is bepaald dat er een verplichting is tot aanplakken in het gemeentehuis, op het terrein en een individuele verwitting in een straal van 50 meter.

Wat uw opmerkingen en amendementen betreft in verband met het advies van de gemeenteraad, vraag ik mij af of het werkelijk gewenst is de gemeenteraad hierbij te betrekken. Men kan dit bekijken in het raam van het globale decreet, maar ik ben daarvan niet overtuigd. U weet dat het onze bedoeling is de politieke instantie haar verantwoordelijkheid te geven. In dit geval is dit het college.

De heer R. Van Rompaey : Ik denk dat de heer De Mol de administratief rechterlijke hiërarchie op haar kop zet. Ofwel betreft men de gemeenteraad in de stedenbouwwetgeving, maar dan geeft men aan de gemeenteraad de plaats die hem toekomt, namelijk het hoogste beslissingsorgaan in de gemeente. In dit amendement wil men aan de gemeenteraad een adviesrecht geven aan een lager orgaan, het uitvoerend orgaan, dit is het **schepencollege**. Zo worden de zaken op hun kop gezet.

Minister P. Akkermans : Bovendien,

mijnheer De Mol, wil ik u er op wijzen dat in geval van afwijkingen op de voorschriften van het Algemeen Plan van Aanleg, tot stand gekomen in toepassing van artikel 14, punt 13, de APA's, waarover het gaat overgenomen zijn van het Gewestplan en geen eigen initiatieven zijn van de gemeenteraad. Dit wil dus duidelijk zeggen dat deze APA's tot stand zijn gekomen door overname van het Gewestplan en dat er bijgevolg geen bezorgdheid moet zijn dat wij op dat stuk de autonomie van de gemeenten niet zouden respecteren.

Wat betreft de bestemmingsvoorschriften, geldt weer hetzelfde : aangezien de APA's werden overgenomen van het Gewestplan en geen eigenlijke initiatieven zijn van de gemeenten, blijven de voorschriften van het Gewestplan van kracht.

In verband met de afwijking in de landbouwzones, wijs ik erop dat een advies moet worden gevraagd aan de Minister van landbouw. Dit werd opgenomen in het verslag en ook door mij goedgekeurd.

Wat de bouwvoorschriften betreft, geldt dezelfde argumentatie als degene die ik heb gebruikt voor de gemeenteraad, maar de motiveringsplicht blijft bij het college.

Betreffende de toepassing van deze bepalingen dient onder onmiddellijke omgeving te worden verstaan een zone van 50 meter in alle richtingen, gemeten vanaf de buitenmuren van het bestaande gebouw. Ons voorstel werd in de Commissie aanvaard. Het bestaat erin dat de afstand tussen de bestaande en de nieuwe gebouwen maximaal 30 meter mag bedragen.

In verband met het bewoonbaar volume van 800 kubieke meter en 200 vierkante meter, werd de tekst overgenomen in het decreet. Hier wil ik aan toevoegen dat niet de Executieve in alle gebieden zal kunnen beslissen welke gebieden zullen uitgesloten zijn. Ik meen dat dit een goede formule is.

U heeft nog bijkomende amendementen.

Voor paragraaf 9 zegt u : „De afwij-

kingsvergunning doet geen afbraak aan het recht op schadevergoeding”. Dit ontwerpdecreet doet geen afbreuk aan de reeds bestaande bepalingen in het kader van het burgerlijk wetboek. Bijgevolg is er ook geen bijkomend amendement nodig.

Voor paragraaf 10 zegt u : „De gebruikswijzigingsvergunning schept een persoonlijk recht voor de aanvrager, dat niet aan derden kan overgedragen worden.” Dit is in strijd met de filosofie van de wet op de stedenbouw die de bouwvergunning als overdraagbaar beschouwt.

Bijgevolg moet ook de gebruikswijzigingsvergunning overdraagbaar blijven.

In verband met het laatste amendement, het nieuwe artikel 80bis, antwoord ik dat dit nu van toepassing is op bouwaanvragen met openbaar onderzoek en is er naar mijn mening geen termijnverdubbeling noodzakelijk. **(Applaus bij de CVP)**

De Voorzitter : De stemming over het amendement wordt aangehouden.

De heer De Mol heeft een amendement ingediend dat luidt als volgt :

„Artikel 80 weglaten.”

De stemming over dit amendement wordt aangehouden.

De heer De Mol heeft eveneens een amendement bij artikel 2 ingediend, ertoe strekkend een nieuw artikel 80bis in te voegen, luidend als volgt :

„Artikel 80bis (nieuw)

Een nieuw artikel 80bis invoegen luidend als volgt :

Artikel 54, § 1 van deze wet wordt aangevuld met de volgende bepaling : „De hiervoren bepaalde termijnen worden verdubbeld indien het gaat om aanvragen tot gebruikswijziging zoals bedoeld in artikel 78 of om aanvragen tot afwijking op de bouwvoorschriften zoals bedoeld in artikel 79 van deze wet”.

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

Bij artikel 2 heeft de heer Van Ele-

Voonitter

wyck het amendement houdende aanvulling van artikel 8 1, ingediend en ingetrokken door mevrouw De Loore-Raeymaekers, overgenomen. Het luidt als volgt :

„Op de vijfde regel van de voorgestelde tekst na het woord „gebruik” de woorden „van de bodem of” invoegen.”

Mijnheer Van Elewyck, wenst u daarover het woord te voeren ?

De heer J. Van Elewyck : Neen, mijnheer de Voorzitter, wij verwijzen naar de verantwoording van het amendement.

De Voorzitter : De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, dames en heren, artikel 81 bepaalt : „Met een gevangenisstraf van acht tot vijftien dagen en geldboetes van 26 tot 2.000 frank, of met één van deze straffen, worden gestraft zij die door het wijzigen van het gebruik van een gebouw of het in stand houden van die wijziging inbreuk maken op de bepalingen van artikel 78 van deze wet.”

Mijn vraag handelt over de bepaling „of de instandhouding van die wijziging”.

Men kan hic et nunc reeds een wijziging hebben doorgevoerd van het gebruik en die wijziging in stand houden. Handelt dit artikel ook daarover, of heeft het alleen betrekking op de toekomst ? Dan gaat dit artikel alleen over een wijziging die in de toekomst zal worden doorgevoerd en mordicus in stand gehouden.

Op deze vraag zou ik graag een antwoord willen. Legistiek is dit **belangrijk**.

De heer R. Van Rompaey : Het strafrecht heeft geen terugwerkende kracht. Slechts de wijzigingen die gebeuren na het invoeren van het decreet vallen onder de toepassing van dit artikel 8 1, en niet het gebruik en de wijziging van het gebruik gebeurd voor het inwerking treden van dit decreet.

De heer A. De Beul : Een bouw misdrijf

is een voortdurend misdrijf.

Door het invoeren door de wet van 1962 werden ook strafbare misdrijven gepleegd tot drie jaar vóór 1962.

De heer R. Van Rompaey : Een wijziging in het gebruik kan alleen strafbaar worden vanaf de inwerkingtreding van het decreet omdat deze strafbepaling niet retroactief is.

De heer A. De Beul : Toch moet de Minister antwoorden omdat het hier gaat om het punt 7 van artikel 44.

De heer R. Van Rompaey : Het is toch evident.

De heer A. De Beul : Het is niet zo evident want het gaat over bepalingen van artikel 44, zoals ik daarnet heb gezegd. Als er een punt 7 wordt bijgevoegd moet er duidelijkheid over bestaan of dit punt 7 inzake strafbaarheid hetzelfde regime kent als punt 1 tot en met punt 6.

Minister P. Akkermans : De bepalingen van artikel 81 gelden voor de toekomst.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, wat de Minister komt te verklaren is zeer belangrijk. Artikel 44 omvat nu 7 materies die aan de vergunningsplicht zijn onderworpen. Daarvan zijn er zes waar de retroactiviteit speelt, waar het een voortdurend misdrijf is. Uit de verklaring die de Minister komt af te leggen maak ik op dat de zevende materie geen voortdurend misdrijf is.

De Voorzitter : Het amendement wordt aangehouden. Wij gaan over tot de amendementen van de heer De Mol bij artikel 2, houdende aanvulling van artikel 82 die luiden als volgt :

„Artikel 65, § 1, tweede lid aanvullen met wat volgt :

„en in het sub a) bedoeld geval van staking van strijdig gebruik 30 dagen niet mag overschrijden”.

Artikel 65, § 2 aanvullen met een derde lid luidend als volgt :

„Voor het geval dat het strijdig gebruik niet wordt gestaakt, beveelt het vonnis dat de gemachtigde ambtenaar, het college en eventueel de bur-

gerlijk ke partij van ambtswege kunnen overgaan tot verzegeling van het gebouw.”

De heer De Mol heeft het woord.

De heer J. De Mol (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, wat artikel 82 betreft zou ik artikel 65, paragraaf 1, tweede lid, willen aanvullen als volgt — de eerste paragraaf vindt u ook terug in het ontwerpdecreet, maar dan in het tweede lid — : na één jaar niet mag overschrijden” en in het sub d bedoelde geval 30 dagen.” In ditzelfde artikel wens ik paragraaf 2 aan te vullen met een derde lid luidend als volgt : „voor het geval dat het strijdig gebruik niet wordt gestaakt, beveelt het vonnis dat de gemachtigde ambtenaar, het college en eventueel de burgerlijk ke partij van ambtswege kunnen overgaan tot verzegeling van het gebouw”. Er is duidelijk een lacune. Wanneer men voorziet dat er bestemmingswijzigingen kunnen zijn, moeten ook deze middelen van toepassing kunnen zijn op deze vergunningen.

De Voorzitter : Minister Akkermans heeft het woord.

Minister P. Akkermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik ben van mening dat ons artikel beter is, en het de duidelijkheid dient. Immers, het herstellen in de vorige staat betekent voor gebouwen de afbraak ervan en voor het strijdig gebruik het staken van dat gebruik. (**Applaus bij de CVP**)

De Voorzitter : De stemming over dit amendement wordt aangehouden.

Dames en heren, er is nog een amendement van de heer De Mol ertoe strekkend een nieuw artikel 82bis in te voegen, luidend als volgt :

„Artikel 67, 1 e lid, 1 e zin van deze wet wordt als volgt aangevuld : „ofwel dat het strijdig gebruik wordt gestaakt”.

De heer De Mol : Dat is een aanvulling.

De Voorzitter : De stemming over dit amendement wordt aangehouden.

Er is een amendement bij artikel 2 van de heer De Mol C.S. houdende vervan-

Voorzitter

ging van artikel 83 door wat volgt :

In artikel 68 van deze wet worden het eerste en het tweede lid vervangen door de volgende bepalingen :

„De in artikel 66, eerste lid, bedoelde ambtenaren en beambten kunnen mondeling ter plaatse de staking van het werk, van de handelingen, of van de wijziging van het gebruik gelasten wanneer zij vaststellen dat deze niet in overeenstemming met de verleende vergunning zijn of zonder vergunning worden uitgevoerd.

Het bevel moet of straffe van verval binnen vijf dagen worden bekrachtigd door de burgemeester of de gemachtigde ambtenaar.

Het proces-verbaal van vaststelling en de bekrachtigingsbeslissing worden, bij ter post aangetekende brief met bericht van ontvangst, ter kennis gebracht van de opdrachtgever, van de persoon of de aannemer die de werken uitvoert en van de persoon die het gebouw gebruikt. Een afschrift van deze stukken wordt tegelijk naar de gemachtigde ambtenaar gezonden, die ofwel een verzoekschrift om vervolging kan indienen of — behalve in het geval van een wijziging van het gebruik — een vergelijk kan treffen overeenkomstig het bepaalde in artikel 65.

De heer De Mol heeft het woord.

De heer J. De Mol (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dit amendement luidt als volgt :

„In artikel 68 van deze wet worden het eerste en het tweede lid vervangen door de volgende bepalingen :

„De in artikel 66, eerste lid, bedoelde ambtenaren en beambten kunnen mondeling ter plaatse de staking van het werk, van de handelingen, of van de wijziging van het gebruik gelasten wanneer zij vaststellen dat deze niet in overeenstemming met de verleende vergunning zijn of zonder vergunning worden uitgevoerd. Het bevel moet op straffe van verval binnen vijf dagen worden bekrachtigd door de burgemeester of de gemachtigde ambtenaar.

Het proces-verbaal van vaststelling en

de bekrachtigingsbeslissing worden, bij ter post aangetekende brief met bericht van ontvangst, ter kennis gebracht van de opdrachtgever, van de persoon of de aannemer die de werken uitvoert en van de persoon die het gebouw gebruikt. Een afschrift van deze stukken wordt tegelijk naar de gemachtigde ambtenaar gezonden, die ofwel een verzoekschrift om vervolging kan indienen of — behalve in het geval van een wijziging van het gebruik — een vergelijk kan treffen overeenkomstig het bepaalde in artikel 65”.

Artikel 65 moet dus niet alleen van toepassing zijn op de normale bouwoverredingen maar ook op de overredingen van de gebruikswijziging. Bijgevolg moeten dienaangaande gepaste maatregelen worden voorgeschreven.

Dat is een vrij duidelijke vervollediging van het decreet en bijna onontbeerlijk voor een normale toepassing.

De Voorzitter : Minister Akkermans heeft het woord.

Minister P. Akkermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dat voorstel van tekstwijziging zou noodzakelijk zijn indien alles vergunningsplichtig wordt gemaakt. In onze tekst is dat niet het geval.

De Voorzitter : Dames en heren, er is nog een laatste amendement bij artikel 2 van de heer De Mol c.s. ertoe strekkende een nieuw artikel 84 in te voegen, luidend als volgt :

Artikel 76bis van deze wet wordt vervangen door :

„In al de gevallen dat een voor tenuitvoerlegging vatbaar vonnis of arrest, een herstelmaatregel gelast heeft, vervat in artikel 65, § 1, kunnen de veroordeelde, het college van burgemeester en schepenen of de gemachtigde ambtenaar, deze beide laatsten, in gemeenschappelijk overleg en met de toestemming van de derde benadeelde die partij was in de zaak, de wijziging of de schrapping van het vonnis of arrest vorderen, op voorwaarde dat voor de uitgevoerde werken of handelingen een vergunning of een vergunning onder voorwaarden kan worden

afgegeven om reden van gewijzigde omstandigheden, vastgesteld in een plan van aanleg. Deze vordering wordt gebracht voor de rechtbank die de herstelmaatregel heeft gelast.

Het nieuwe vonnis of arrest kan evenwel geen aanleiding geven tot het betalen van schadevergoeding of het terugvorderen van de betaalde meerwaarde.”

De heer De Mol heeft het woord.

De heer J. De Mol (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, ik wens het artikel 76bis van de wet te vervangen door wat volgt :

„In al de gevallen dat een voor tenuitvoerlegging vatbaar vonnis of arrest, een herstelmaatregel gelast heeft, vervat in artikel 65, § 1, kunnen de veroordeelde, het college van burgemeester en schepenen of de gemachtigde ambtenaar, deze beide laatsten, in gemeenschappelijk overleg en met de toestemming van de derde benadeelde die partij was in de zaak, de wijziging of de schrapping van het vonnis of arrest vorderen, op voorwaarde dat voor de uitgevoerde werken of handelingen een vergunning of een vergunning onder voorwaarden kan worden afgegeven om reden van gewijzigde omstandigheden, vastgesteld in een plan van aanleg. Deze vordering wordt gebracht voor de rechtbank die de herstelmaatregel heeft gelast.

Het nieuwe vonnis of arrest kan evenwel geen aanleiding geven tot het betalen van schadevergoeding of het terugvorderen van de betaalde meerwaarde.”

Ik denk dat ook dit amendement een sluitstuk moet zijn, in uw filosofie dan, op het ontwerp-decreet. Indien u dit niet aanvaardt dan laat u daar een belangrijke leemte bestaan die dan toch ten aanzien van juridische aspecten niet aanwezig zou mogen zijn.

De Voorzitter : Minister Akkermans heeft het woord.

Minister P. Akkermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, het ontwerp-decreet past enkel de strafbepalingen aan in functie van gebruikswijziging.

Akkermans

Nieuwe initiatieven inzake de strafbepalingen zoals voorgesteld in het nieuwe artikel 76bis overschrijden het voorwerp van het deel-decreet en horen thuis bij de bespreking van het globale decreet op de ruimtelijke ordening. **(Applaus bij de CVP)**

De Voorzitter : De stemmingen over de amendementen en artikel 2 worden aangehouden.

Dames en heren, hiermede is de artikelsgewijze bespreking gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Ik stel vast dat wij tot hier toe alleen maar de bespreking hebben beëindigd van het ontwerp van decreet houdende aanvulling van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw.

Ik stel voor nu over te gaan tot de stemmingen daarover. Daarna zouden wij de bespreking aanvatten van de beleidsnota DIRV-actie, het voorstel van resolutie van de heer De Beul en de werkingsbegroting van de Raad, met als slot het houden van de interpellaties.

De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, de wijziging van de agenda die u voorstelt komt mij enigszins eigenaardig voor want er zijn uiteraard drie zaken waar wij zouden moeten over stemmen. Namelijk het ontwerp van decreet betreffende de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, de ontwerp-resoluties in verband met de DIRV-actie en het voorstel van resolutie betreffende de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie.

Indien u nu enkel zou stemmen over het ontwerp van decreet betreffende de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, dan vrees ik dat wij naderhand niet in voldoende getale aanwezig zullen zijn om de twee andere hoofdelijk-

ke stemmingen te houden. Dat zou niet zo prettig zijn. Het is onze laatste vergadering in dit werkingsjaar. Ik meen dat iedereen de moed moet hebben om tot het bittere einde aanwezig te zijn.

Ik verzet mij dus tegen de wijziging van de agenda.

De Voorzitter : De bespreking van de beleidsnota betreffende de DIRV-actie zal toch wel enkele uren in beslag nemen, mijnheer De Beul.

De heer Van Elewyck heeft het woord.

De heer J. Van Elewyck : Mijnheer de Voorzitter, er is misschien een oplossing die iedereen kan bevredigen.

Om in te gaan op de suggestie van collega De Beul stel ik voor het voorstel van resolutie betreffende de werking van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie onmiddellijk te bespreken. In dit debat zullen niet veel sprekers het woord voeren aangezien de eensgezindheid die over dit ontwerp bestaat.

Ook in het debat betreffende de werkingsbegroting van de Raad zijn meestal weinig sprekers ingeschreven.

Ik stel voor na deze besprekingen te stemmen over de drie voorgaande punten, om daarna te beslissen hoe de hele DIRV-problematiek moet worden aangepakt.

De Voorzitter : Kunt u akkoord gaan met het voorstel van de heer Van Elewyck om eerst, in de veronderstelling dat er niet veel sprekers het woord zullen voeren, het voorstel van resolutie betreffende de vaste Nationale Cultuurpactcommissie en daarna de werkingsbegroting van de Raad te bespreken ? Wij zouden dan stemmen over de afgehandelde punten om daarna over te gaan tot de bespreking van de beleidsnota betreffende de DIRV-actie.

Minister G. Geens : Wanneer wij de bespreking van de beleidsnota betreffende de DIRV-actie beëindigen, zal er dan ook over worden gestemd, mijnheer de Voorzitter ?

De Voorzitter : Dat was de bedoeling.

Wij zouden achteraf ook de interpellaties laten plaatsvinden.

De heer Van Elewyck heeft het woord.

De heer J. Van Elewyck : Mijnheer de Voorzitter, laten wij zien hoeveel leden na de bespreking van de beleidsnota betreffende de DIRV-actie, die zal uitlopen maar die toch belangrijk is, hier nog aanwezig kunnen zijn alvorens wij beslissen over het al dan niet stemmen over deze beleidsnota.

Ik meen dat, gezien de belangrijke teksten die voorliggen, het beter is niet geconfronteerd te worden met een Raad die bij de stemming niet in getal zou zijn.

De Voorzitter : Mag ik dan aannemen dat iedereen ermee akkoord is de bespreking aan te vatten van het voorstel van resolutie van de heer De Beul betreffende de werking van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie ? **(Instemming)**

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer A. De Beul C.S. betreffende de werking van de Vlaamse Nationale Cultuurpactcommissie — 216 (1982-1983) — Nrs. 1 en 2

Bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is het voorstel van resolutie van de heer De Beul C.S. betreffende de werking van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie, dat luidt als volgt :

„De Vlaamse Raad,

— bezorgd om de goede werking van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie en om de uitvoering van de Cultuurpactwetgeving ;

— vaststellend dat de Vlaamse Executieve reeds stappen heeft ondernomen bij de nationale regering om de werking van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie opnieuw op dreef te krijgen ;

— verzoekt de Vlaamse Executieve

Voorzitter

andermaal overleg te plegen met de Executieve van de Franse Gemeenschap, de beide Ministers van onderwijs en de beide voorzitters van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie, om zo snel mogelijk tot een oplossing te komen voor de personeelsformatie, voor het administratief en geldelijk statuut van het personeel van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie, voor de werkingskosten van de Commissie en voor het financieel statuut van de leden ervan."

De bespreking is geopend.

De heer Verhaegen, verslaggever, heeft het woord.

De heer G. Verhaegen (op de tribune) :

Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, wij hebben inderdaad in de Commissie voor het reglement een betrekkelijk lange discussie gehad over het voorstel van resolutie van collega, de heer De Beul, in verband met de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie. Ik zou daar zeer kort de belangrijkste conclusie uit willen voordragen. U hebt trou-

wens allemaal het verslag ontvangen.

Op dit ogenblik is er een zekere aarzeling in verband met de werking en dit om diverse redenen, redenen die vooral van praktische aard zijn. Er is de onzekerheid over wie de effectieve voogdij heeft over deze Vaste Nationale Cultuurpactcommissie, over de financiële middelen en over het personeel. Er zijn een hele reeks zaken waardoor deze Commissie haar functie niet heeft kunnen vervullen die haar normaal door de wetgever werd toebedeeld. Wij hebben daarover een gesprek gehad, samen met een paar suggesties. Ik denk dat het vooral belangrijk is deze suggesties hier naar voor te brengen. Eén van deze voorstellen van de Commissie was, ten eerste, dat deze Vaste Nationale Cultuurpactcommissie zou ressorteren onder de bevoegdheid van de Eerste Minister.

Ten tweede, dat de financiële middelen ook op de begroting, op een aparte post, van de Eerste Minister zouden komen.

Ten derde, dat men een vaste loopbaan zou uitbouwen voor de ambtenaren en dat men, gezien de specificiteit — hierover hebben wij een discussie gehad die ik zou willen onderlijnen — als overgangsformule de praktische voogdij zou toevertrouwen aan de beide Ministers van nationale opvoeding. De Commissie was van mening — ik denk terecht — dat, gezien de belangrijke opvatting over de communautarisering van het onderwijs die toch vroeg of laat moet gebeuren, het niet wijs zou zijn deze beide Ministers over een typisch nationale materie het bestuur te laten en voogdij te laten uitoefenen. Vandaar de suggestie van de Commissie om zo snel mogelijk — want deze resolutie is niet negatief gesteld, ik wil nogmaals zeer duidelijk herhalen dat het niet de bedoeling is met de vinger te wijzen naar om het even wie — deze wijziging door te voeren. Er is trouwens in het verslag uitdrukkelijk onderlijnd dat de Vlaamse Executieve reeds veelvuldig onderhandelingen daarover heeft gevoerd.

De kabinetschef van de Minister van cultuur heeft dat in de Commissie bevestigd. Wij hebben de wens uitge-

drukt dat alle betrokken partijen, dit betekent de Vlaamse Executieve, de Waalse Executieve, de nationale regering en de betrokken Ministers, zich zo vlug mogelijk zouden akkoord verklaren over een praktische oplossing.

Geachte collega's, ik wil er nog aan toevoegen dat de Eerste Minister mij verleden week heeft bevestigd dat in de nationale regering een beslissing is gevallen waardoor de bevoegdheid van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie werd toevertrouwd aan de Eerste Minister. Dit is belangrijk nieuws dat ik duidelijk wil vermelden om zo objectief mogelijk de hele problematiek te schetsen. Wij blijven nochtans bij onze concrete suggesties die wij hebben gedaan inzake de praktische werking. Deze suggesties werden unaniem genomen door alle leden van de fracties en ik beveel dan ook deze resolutie aan als een warme aanmoediging voor de Vlaamse Executieve om tot een concrete realisatie te komen. Tenminste, zij zijn er niet bevoegd over en wij gaan er niet over discussiëren. Het is een uitdrukkelijke wens vanuit de Vlaamse Gemeenschap voor de oplossing van deze concrete problemen. **(Applaus bij de CVP en PVV)**

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? **(Nee)**

Zijn er nog opmerkingen ? **(Nee)**

De bespreking is gesloten.

Wij zullen straks de hoofdelijke stemming over dit voorstel van resolutie houden.

WERKINGSBEGROTING VAN DE RAAD

Beraadslaging en aanneming

De Voorzitter : Aan de orde zijn :

1. de rekening van de Raad voor het begrotingsjaar 1983 ;
2. de begroting van de Raad voor het begrotingsjaar 1984.

De bespreking is geopend.

VU-Volksvertegenwoordiger J. De Mol verdedigt zijn amendementen op het aanvullingsdecreet-ruimtelijke ordening en stedenbouw

De Seranno

Mevrouw Smitt, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw C. Smitt : Mijnheer de Voorzitter, ik verwijs naar mijn verslag.

De Voorzitter : De heer De Seranno heeft het woord.

De heer J. De Seranno : Mijnheer de Voorzitter, mag ik u vragen dat misschien toch maatregelen zouden worden genomen opdat wij de documenten van de Vlaamse Raad tijdig zouden ontvangen.

De Voorzitter : Akkoord.

Vraagt nog iemand het woord ? **(Neen)**

Daar niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de bespreking gesloten.

Er is geen enkel voorstel tot wijziging van de littera's van de begroting ingekomen ; ik meen te mogen constateren dat de rekening 1983 en de begroting 1984 van de Raad eenparig zijn aangenomen. **(Instemming)**

ONTWERP VAN DECREET houdende aanvulling van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw

— 260 (1983-1984) — Nrs. 1 tot 4

Aangehouden stemmingen

De Voorzitter : Aan de orde zijn de aangehouden stemmingen over artikel 2 en de amendementen op dit artikel van het ontwerp van decreet houdende aanvulling van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw.

Wij stemmen eerst over het amendement in hoofddorde van de heer De Mol tot schrapping van artikel 2.

Wij gaan over tot de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer De Mol.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
38 leden hebben ja geantwoord ;
64 leden hebben neen geantwoord ;
3 leden hebben zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Belmans J.
Bogaerts A.
Capoen M.
Caudron J.
De Batselier N.
De Beul A.
de Bruyne H.
Debusseré F.
De Loor H.
De Mol J.
Desseyn J.
Detiège L. (Mevr.)
Draulans H.
Gabriels J.
Geyselings F.
Hancké L.
Knuts H.
Laridon A.
Lefebvre O. (Mevr.)
Maes R.
Meyntjens O.
Peeters P.
Peeters W.
Peuskens V.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Sprockeels G.
Toback L.
Vandenhove M.
Van Der Niepen P.
Van Elewyck J.
Van Grembergen P.
Van Ooteghem O.
Van Steenkiste R.
Vanvelthoven L.
Verniers J.
Vervaeke D.
Willockx F.

NEEN hebben geantwoord :

Akkermans P.

Ansoms J.
Anthuenis G.
Beerden G.
Beysen E.
Blanckaert K.
Bockstal E.
Boeraeve-Derycke C.
Bosmans J.
Breyne P.
Buchmann J.
Cardoen G.
Cooreman E.
Coppieters A.
Daems J.
De Cooman C.
Decoster M.
De Grève L.
De Loore-Raeymaekers J.
Demeester-De Meyer W.
Deneir A.
Denys A.
Deprez P.
De Seranno J.
Devos G. (Mevr.)
De Wulf R.
Dhoore L.
Diegenant A.
Dupré J.
Galle M.
Geens G.
Heughebaert M.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Lenssens J.
Marchand C.
Moors C.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Pans L.
Pede J.
Peeters R.
Poma K.
Reynders G.
Rutten M.
Schiltz H.
Smet M. (Mevr.)
Smitt C. (Mevr.)
Steverlynck A.
Suykerbuyk H.
Taelman W.
Tant P.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Belle I.
Van Daele M.
Van den Brande L.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vangronsveld F.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuysen R.

Voorzitter

Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Verhaegen G.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Baldewijns E.
Thys J.
Van den Bossche L.

Het amendement is niet aangenomen.

De leden die zich hebben onthouden, worden verzocht de redenen voor hun onthouding kenbaar te maken.

De heer L. Van den Bossche : Ik ben afgesproken met de heer Swaen, ook voor de volgende stemmingen.

De heer E. Baldewijns : Ik ben afgesproken met de heer Piot.

De heer J. Thys : Ik ben afgesproken met de heer Flamant.

De Voorzitter : Op artikel 2 is er een amendement voorgesteld door de heer Albert Claes C.S. tot invoeging van een nieuw artikel 78bis.

De heer J. Daems : Wij trekken ons amendement in.

De heer J. Van Elewyck : Dan nemen wij het over.

De Voorzitter : Wij stemmen thans over het amendement tot invoeging van een nieuw artikel 78bis.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :
111 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
45 leden hebben ja geantwoord ;
60 leden hebben neen geantwoord ;
6 leden hebben zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Belmans J.

Bogaerts A.
Bosmans J.
Capoen M.
Caudron J.
De Batselier N.
De Beul A.
de Bruyne H.
Debusseré F.
De Loor H.
De Mol J.
Denys A.
Desseyn J.
Detiège L. (Mevr.)
Dierickx L.
Draulans H.
Gabriels J.
Geyselings F.
Hancké L.
Knuts H.
Laridon A.
Lefebvre O. (Mevr.)
Maes R.
Meyntjens O.
Peeters P.
Peeters W.
Peuskens V.
Reynders G.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Tobback L.
Van Belle I.
Van Daele M.
Vandenhove M.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vandermarliere J.
Van Der Niepen P.
Van Elewyck J.
Van Grembergen P.
Van Ooteghem O.
Van Steenkiste R.
Vanvelthoven L.
Verniers J.
Vervaeke D.
Willoekx F.

NEEN hebben geantwoord :

Akkermans P.
Ansoms J.
Bascour J.
Beerden G.
Blanckaert K.
Bockstal E.
Boeraeve-Derycke C.
Breyné P.
Buchmann J.
Cardoen G.
Cooreman E.
Coppeters A.
Daems J.
De Cooman C.

Decoster M.
De Loore-Raeymaekers J.
Demeester-De Meyer W.
Deneir A.
Deprez P.
De Seranno J.
Desutter E.
Devos G. (Mevr.)
De Wulf R.
Dhoore L.
Diegenant A.
Dupré J.
Galle M.
Geens G.
Heughebaert M.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Lenssens J.
Marchand C.
Moors C.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Pans L.
Pede J.
Peeters R.
Poma K.
Rutten M.
Schiltz H.
Smet M. (Mevr.)
Smitt C. (Mevr.)
Sprockeels G.
Steverlynck A.
Suykerbuyk H.
Taelman W.
Tant P.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.
Vangronsveld F.
Van Herreweghe M.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Verhaegen G.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Anthuenis G.
Baldewijns E.
Beysen E.
De Grève L.
Thys J.
Van den Bossche L.

Het amendement is niet aangenomen.

De heer J. Van Elewyck : Mijnheer de Voorzitter, mag ik eraan herinneren

Van Elewyck

dat de hoofdindieners van dit amendement het niet had ingetrokken ?

De Voorzitter : Dan had u het ook niet moeten overnemen.

De heer J. Van Elewyck : Dat is juist.

De Voorzitter : Wij gaan over tot de hoofdelijke stemming over het amendement op artikel 2 van mevrouw De Loore-Raeymaekers overgenomen door de heren Van Elewyck en De Mol tot invoeging van een nieuw artikel 78ter.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
40 leden hebben ja geantwoord ;
68 leden hebben neen geantwoord ;
6 leden hebben zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Belmans J.
Bogaerts A.
Capoen M.
Caudron J.
De Baere A.
De Batselier N.
De Beul A.
De Bremaeker J.
de Bruyne H.
Debusseré F.
De Mol J.
Desseyn J.
Detiège L. (Mevr.)
Dierickx L.
Draulans H.
Gabriels J.
Geyselings F.
Hancké L.
Knuts H.
Laridon A.
Lefeber O. (Mevr.)
Maes R.
Meyntjens O.
Peeters P.
Peeters W.
Peuskens V.

Seeuws W.
Sleeckx J.
Tobback L.
Valkeniers J.
Vandenhove M.
Van Der Niepen P.
Van Elewyck J.
Van Grembergen P.
Van Ooteghem O.
Van Steenkiste R.
Vanvelthoven L.
Verniers J.
Vervaeke D.
Willockx F.

NEEN hebben geantwoord :

Akkermans P.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Bascour J.
Beysen E.
Bockstal E.
Boeraeve-Derycke C.
Bosmans J.
Breyne P.
Buchmann J.
Cardoen G.
Cooreman E.
Coppeters A.
Daems J.
De Cooman C.
Decoster M.
De Grève L.
Demeester-De Meyer W.
Deneir A.
Denys A.
Deprez P.
De Seranno J.
Desutter E.
Devos G. (Mevr.)
De Wulf R.
Dhoore L.
Diegenant A.
Dupré J.
Galle M.
Geens G.
Heughebaert M.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Lenssens J.
Marchand C.
Moors C.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Pans L.
Pede J.
Peeters R.
Poma K.
Reynders G.
Rutten M.

Schiltz H.
Smet M. (Mevr.)
Smitt C. (Mevr.)
Sprockeels G.
Steverlynck A.
Suykerbuyk H.
Taelman W.
Tant P.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Belle I.
Van Daele M.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vandermarliere J.
Vangronsveld F.
Van Herreweghe M.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Verhaegen G.
Vermeiren F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Baldewijns E.
Beerden G.
Blancaert K.
De Loore-Raeymaekers J.
Thys J.
Van den Bossche L.

Het amendement is niet aangenomen.

De leden die zich hebben onthouden, worden verzocht de redenen voor hun onthouding kenbaar te maken.

De heer K. Blancaert : Mijnheer de Voorzitter, ik heb niet neen gestemd omdat ik meen dat dit mini-decreet zo vlug mogelijk moet worden aangenomen en inhoudelijk globaal goed is. Ik heb niet ja gestemd omdat, naar mijn smaak, de amendementen van mevrouw De Loore-Raeymaekers inhoudelijk belangrijk zijn maar niet bij dit mini-decreet moeten worden behandeld.

Ik verneem van de Minister dat hij een maxi-ontwerp van decreet gaat indienen de eerstkomende dagen. Wij zullen mekaar dan opnieuw ontmoeten.

De Voorzitter : Bij artikel 2 heeft de heer De Mol vijf amendementen ingediend tot wijziging van artikel 78. Is

Voorzitter

de indiener het ermee eens om daaro-
ver gezamenlijk te stemmen ? (*In-
stemming*)

Wij gaan over tot de hoofdelijke stem-
ming over de amendementen van de
heer De Mol.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

116 leden hebben aan de stemming
deelgenomen ;
41 leden hebben ja geantwoord ;
71 leden hebben neen geantwoord ;
4 leden hebben zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de
stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Belmans J.
Bogaerts A.
Capoen M.
Caudron J.
De **Baere** A.
De Batselier N.
De Beul A.
De Bremaeker J.
de Bruyne H.
Debusseré F. .
De Loor H.
De Mol J.
Desseyn J.
Detiege L. (Mevr.)
Dierickx L.
Draulans H.
Gabriels J.
Geyselings F.
Hancké L.
Knuts H.
Laridon A.
Lefeber O. (Mevr.)
Maes R.
Meyntjens O.
Peeters P.
Peeters W.
Peuskens V.
Schiltz H.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Tobback L.
Valkeniers J.
Vandenhove M.

Van Elewyck J.
Van Grembergen P.
Van Ooteghem O.
Van Steenkiste R.
Vanvelthoven L.
Verniers J.
Vervaet D.
Willockx F.

NEEN hebben geantwoord

A kermans P.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Bascour J.
Beerden G.
Beysen E.
Blancaert K.
Bockstal E.
Boeraeve-Derycke C.
Bosmans J.
Breyne P.
Buchmann J.
Cardoen G.
Cooreman E.
Coppieters A.
Daems J.
De Cooman C.
Decoster M.
De **Grève** L.
De Loore-Raeymaekers J.
Demeester-De Meyer W.
Deneir A.
Denys A.
Deprez P.
De Seranno J.
Desutter E.
Devos G. (Mevr.)
De Wulf R.
Dhoore L.
Diegenant A.
Dupré J.
Galle M.
Geens G.
Heughebaert M.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Lenssens J.
Marchand C.
Moors C.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Pans L.
Pede J.
Peeters R.
Poma K.
Reynders G.
Rutten M.
Smet M. (Mevr.)
Smitt C. (Mevr.)
Sprockeels G.

Steverlynck A.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Taelman W.
Tant P.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Belle I.
Van Daele M.
Van den Brande L.
Van den **Broeck** O.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vandermarliere J.
Vangronsveld F.
Van Herreweghe M.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Verhaegen G.
Vermeiren F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Baldewijns E.
Thys J.
Van den Bossche L.
Van Der Niepen P.

De amendementen zijn niet aangenomen.

De Voorzitter : Bij artikel 2 is er ook
een amendement voorgesteld door
mevrouw Smet c.s. tot wijziging van
artikel 79 van het decreet. De Minis-
ter heeft zich met dit amendement ak-
koord verklaard. Is de Raad het eens
om dit amendement aan te nemen ?
(*Instemming*)

Het amendement is aangenomen.

De heer Van Elewyck heeft het
woord.

De heer J. Van Elewyck : Mijnheer de
Voorzitter, onmiddellijk na de stem-
ming over de artikelen van dit ont-
werp van decreet zullen wij een be-
roep doen op artikel 59 van het regle-
ment voor een tweede lezing.

De stemming over de artikelen kan nu
worden voortgezet maar de Raad zou
kunnen besluiten om, vermits er toch
een tweede lezing wordt gevraagd, de
stemming over de volgende artikelen
en amendementen te verdagen. Arti-
kel 2 kan dan in de Commissie op-
nieuw aan een onderzoek worden on-
derworpen. Ik weet dat een tweede le-

Van Elewycyk

zing formeel moet worden gevraagd onmiddellijk voor de eindstemming, ik doe dit nu reeds om te voorkomen dat er nu nog verschillende stemmingen over amendementen en artikelen zouden moeten worden uitgebracht.

De Voorzitter : De heer Verhaegen heeft het woord.

De heer G. Verhaegen : Mijnheer de Voorzitter, dat het reglement moet worden toegepast, is evident. Toch wil ik de aandacht erop vestigen dat dit amendement inhoudelijk eigenlijk een tekstverbetering betekent. Men kan natuurlijk eindeloos discussiëren over het feit waar de grens ligt tussen een werkelijk amendement en een verbetering van de tekst. Ik ben de mening toegedaan dat het hier om een loutere vormverbetering gaat, wat derhalve niet automatisch een tweede lezing moet meebrengen. Wanneer de Vlaamse Raad zich toch akkoord zou verklaren en een tweede lezing wordt gevraagd, wil ik een praktisch voorstel doen, met name dat wij donderdag aanstaande de Commissie zouden samenroepen en donderdagnamiddag een nieuwe algemene vergadering zouden beleggen, zodat wij de resoluties kunnen goedkeuren.

De Voorzitter : De heer Van Elewycyk heeft het woord.

De heer J. Van Elewycyk : Mijnheer de Voorzitter, ik zou de heer Verhaegen willen verwijzen naar het gedrukte document 260, nummer 3, waarop staat : „Amendement”. Wat op dit stuk is vermeld is door de auteur neergeschreven ; ik heb daarover niet te oordelen.

Wat de bijeenroeping van de Commissie betreft, heb ik vanzelfsprekend geen enkel bezwaar. Wat een openbare vergadering van de Vlaamse Raad betreft, collega, wil ik u erop wijzen dat donderdag de Senaatscommissie voor de begroting vergadert in verband met de herstelwet. Daarenboven hebben wij deze week recht op één enkele openbare vergadering en niet op twee. Het spijt mij ten zeerste.

De Voonitter : De heer Verhaegen heeft het woord.

De heer G. Verhaegen : Mijnheer de Voorzitter, ik begrijp de moeilijkheid. Ik heb daarstraks reeds gezegd dat men over dergelijke amendementen, die eerder een vormwijziging inhouden, eindeloos kan discussiëren.

Mijn interventie heeft echter een dubbel doel. Ik weet dat deze vergadering vandaag een zeer belangrijke agenda heeft, een zware agenda, maar iedereen in het Bureau draagt hiervoor dezelfde verantwoordelijkheid. Wij hebben deze agenda unaniem opgesteld, met de bedoeling de agenda die wij voor vandaag hebben samengesteld op een behoorlijke wijze af te werken.

Vandaar mijn suggestie om de stemmingen die wij reeds kunnen doen te laten doorgaan. Anderzijds zou ik het jammer vinden dat wij een belangrijk agendapunt zoals de DIRV-resoluties waaraan de collega's in de Commissie voor economische zaken zeer hard hebben gewerkt en waarover een zeer uitvoerig verslag van de heer De Batelier naar voren is gebracht, niet op een bepaald ogenblik op een behoorlijke wijze zouden kunnen bespreken.

Er zijn twee mogelijkheden : ofwel gaan wij nu over tot de stemming en zullen wij een tweede lezing aanvaarden voor het ontwerp van decreet houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, zodanig dat op een bepaald ogenblik deze Commissie nog deze week kan doorgaan en dat wij de stemming samen met de stemming over de DIRV-resoluties kunnen houden.

Mijn voorstel komt hierop neer dat wij zo vlug mogelijk het Bureau zouden samenroepen om te bepalen op welk ogenblik deze Commissie kan plaatsvinden en wanneer een algemene vergadering nog deze week zou kunnen worden belegd, teneinde dit alles op een behoorlijke wijze vóór het reces te kunnen afwerken.

Ik stel voor deze vergadering voor een kwartier te schorsen teneinde het Bureau bijeen te roepen. Na de schorsing kunnen wij de bespreking van de DIRV-resoluties verder zetten ofwel deze naar een ander moment van de week verwijzen, op een ogenblik dat wij een drietal uren vrij hebben om

zulks op een behoorlijke wijze te bespreken.

De Voorzitter : Dames en heren, na de stellingen te hebben gehoord van de verschillende sprekers, doe ik het volgende voorstel, met name nu niet verder te stemmen over het ontwerp tot wijziging van de wet op de ruimtelijke ordening. Aangezien er toch een tweede lezing wordt gevraagd, moeten wij geen tijd verliezen om andere amendementen te bespreken ; zij behoren alle tot artikel 2.

Indien het artikel terug naar de Commissie wordt verwezen, zou ik er het volgende willen aan toevoegen : wij zouden thans tot de stemmingen die nog moeten plaatsvinden, overgaan ; vervolgens zouden wij onze werkzaamheden vijftien minuten onderbreken — dit is de nodige tijd om het Bureau bijeen te roepen — om daarna de openbare vergadering te herneemen.

De heer J. De Seranno : Mijnheer de Voorzitter, u moet van de veronderstelling uitgaan dat de mogelijkheid bestaat dat andere amendementen kunnen worden aangenomen.

De Voorzitter : Natuurlijk.

De heer J. De Seranno : Stel u voor dat de Commissie dan heeft vergaderd...

De Voorzitter : Het ganse artikel wordt toch terug naar de Commissie verwezen, het is één artikel. Het betreft artikel 2.

De heer J. De Seranno : Natuurlijk. Maar stel u voor dat na de uiteindelijke lezing wij bijvoorbeeld overmorgen een openbare vergadering hebben en er van de voorliggende amendementen zouden worden aangenomen, dan zou de heer Van Elewycyk opnieuw de verzending naar de Commissie kunnen vragen en dan staan wij voor dezelfde moeilijkheid.

De Voorzitter : U doet bijgevolg een beroep op de juiste interpretatie van het reglement. Wij zullen verder stemmen over de amendementen. De heer Van Elewycyk kan op het einde van de artikelsgewijze bespreking dezelfde vraag stellen.

Dames en heren, thans gaan wij over

Voorzitter

tot de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer De Mol bij artikel 2, houdende aanvulling van artikel 79.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

115 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

43 leden hebben ja geantwoord ;

69 leden hebben neen geantwoord ;

3 leden hebben zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Belmans J.
Bogaerts A.
Capoen M.
Caudron J.
De **Baere** A.
De Batselier N.
De Beul A.
De Bremaeker J.
de Bruyne H.
Debusseré F.
De Loor H.
De Mol J.
Desaeyere W.
Desseyn J.
Detiège L. (Mevr.)
Dierickx L.
Draulans H.
Gabriels J.
Galle M.
Geyselings F.
Hancké L.
Knuts H.
Laridon A.
Lefebvre O. (Mevr.)
Maes R.
Meyntjens O.
Peeters P.
Peeters W.
Peuskens V.
Schiltz H.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Tobback L.
Val **keniers** J.
Vandenhove M.

Van Der Niepen P.
Van Elewyck J.
Van Grembergen P.
Van Ooteghem O.
Van Steenkiste R.
Verniers J.
Vervaet D.
Willockx F.

NEEN hebben geantwoord :

A kermans P.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Bascour J.
Beerden G.
Beysen E.
Blanckaert K.
Boeraeve-Derycke C.
Bosmans J.
Breyne P.
Buchmann J.
Cardoen G.
Chabert J.
Cooreman E.
Coppeters A.
Daems J.
De Cooman C.
Decoster M.
De Grève L.
De Loore-Raeymaekers J.
Demeester-De Meyer W.
Deneir A.
Denys A.
Deprez P.
De Seranno J.
Desutter E.
Devos G. (Mevr.)
De Wulf R.
Dhoore L.
Diegenant A.
Dupré J.
Geens G.
Heughebaert M.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Lenssens J.
Marchand C.
Moors C.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Pans L.
Pede J.
Peeters R.
Poma K.
Reynders G.
Rutten M.
Smet M. (Mevr.)
Smitt C. (Mevr.)
Sprockeels G.
Steverlyncx A.

Suykerbuyk H.
Taelman W.
Tant P.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Belle I.
Van Daele M.
Van den Brande L.
Van den **Broeck** O.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vandermarliere J.
Vangronsveld F.
Van Herreweghe M.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Verhaegen G.
Vermeiren F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Baldewijns E.
Thys J.
Van den Bossche L.

Bijgevolg zijn de amendementen verworpen.

Dames en heren, wij gaan over tot de hoofdelijke stemming over het amendement bij artikel 2 van de heer De Mol tot schrapping van artikel 80.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

117 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

45 leden hebben ja geantwoord ;

69 leden hebben neen geantwoord ;

3 leden hebben zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Belmans J.
Bogaerts A.
Capoen M.
Caudron J.
De Baere A.
De Batselier N.
De Beul A.
De Bremaeker J.
de Bruyne H.
Debusseré F.

Voorzitter

De Loor H.
De Mol J.
Desaeyere W.
Desseyn J.
Detiège L. (Mevr.)
De Wulf R.
Dierickx L.
Draulans H.
Gabriels J.
Galle M.
Geyselings F.
Hancké L.
Knuts H.
Laridon A.
Lefebvre O. (Mevr.)
Maes R.
Meyntjens O.
Peeters P.
Peeters W.
Peuskens V.
Schiltz H.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Tobback L.
Valkeniers J.
Vandenhove M.
Van Der Niepen P.
Van Elewyck J.
Van Grembergen P.
Van Ooteghem O.
Van Steenkiste R.
Vanvelthoven L.
Verniers J.
Vervaeke D.
Willems F.

NEEN hebben geantwoord :

Akkermans P.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Bascour J.
Beerden G.
Beysen E.
Blancaert K.
Bockstal E.
Boeraeve-Derycke C.
Bosmans J.
Breyne P.
Buchmann J.
Cardoen G.
Chabert J.
Cooreman E.
Coppieters A.
Daems J.
De Cooman C.
Decoster M.
De Grève L.
De Loore-Raeymaekers J.

Demeester-De Meyer W.
Deneir A.
Denys A.
Deprez P.
De Seranno J.
Desutter E.
Devos G. (Mevr.)
Dhoore L.
Diegenant A.
Dupré J.
Geens G.
Heughebaert M.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Lenssens J.
Marchand C.
Moors C.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Pans L.
Pede J.
Peeters R.
Poma K.
Reynders G.
Rutten M.
Smet M. (Mevr.)
Smitt C. (Mevr.)
Sprockeels G.
Stevelynck A.
Suykerbuyk H.
Taelman W.
Tant P.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Belle I.
Van Daele M.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vandermarliere J.
Vangronsveld F.
Van Herreweghe M.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Verhaegen G.
Vermeiren F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Baldewijns E.
Thys J.
Van den Bossche L.

Het amendement is niet aangenomen.

De hoofdelijke stemming wordt **ge**-vraagd.

Wij gaan over tot de hoofdelijke stemming over het amendement bij artikel 2 van de heer De Mol tot invoeging van een nieuw artikel 80bis.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :
114 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
43 leden hebben ja geantwoord ;
68 leden hebben neen geantwoord ;
3 leden hebben zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Belmans J.
Bogaerts A.
Capoen M.
Caudron J.
De Baere A.
De Batselier N.
De Beul A.
De Bremaeker J.
de Bruyne H.
Debusseré F.
De Loor H.
De Mol J.
Desaeyere W.
Desseyn J.
Detiège L. (Mevr.)
Dierickx L.
Draulans H.
Gabriels J.
Geyselings F.
Hancké L.
Knuts H.
Laridon A.
Lefebvre O. (Mevr.)
Maes R.
Meyntjens O.
Peeters P.
Peeters W.
Peuskens V.
Schiltz H.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Tobback L.
Valkeniers J.
Vandenhove M.
Van Der Niepen M.
Van Elewyck J.
Van Grembergen P.
Van Ooteghem O.
Van Steenkiste R.

Voorzitter

Vanvelthoven L.
Verniers J.
Vervaeet D.
Willockx F.

NEEN hebben geantwoord :

Akkermans P.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Beerden G.
Beysen E.
Blanckaert K.
Bockstal E.
Boeraeve-Derycke C.
Bosmans J.
Breyne P.
Buchmann J.
Cardoen G.
Chabert J.
Cooreman E.
Coppieters A.
Daems J.
De Cooman C.
Decoster M.
De Grève L.
De Loore-Raeymaekers J.
Demeester-De Meyer W.
Deneir A.
Denys A.
Deprez P.
De Seranno J.
Desutter E.
Devos G. (Mevr.)
De Wulf R.
Dhoore L.
Diegenant A.
Dupré J.
Geens G.
Heughebaert M.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Lenssens J.
Marchand C.
Moors C.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Pans L.
Pede J.
Peeters R.
Poma K.
Reynders G.
Rutten M.
Smet M. (Mevr.)
Smitt C. (Mevr.)
Sprockeels G.
Steverlynck A.
Suykerbuyk H.
Taelman W.

Tant P.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Belle I.
Van Daele M.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vandermarliere J.
Vangronsveld F.
Van Herreweghe M.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Verhaegen G.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Baldewijns E.
Thys J.
Van den Bossche L.

Het amendement is niet aangenomen.

Wij gaan over tot de hoofdelijke stemming over het ingetrokken amendement bij artikel 2 van mevrouw De Loore-Raeymaekers, overgenomen door de heren Van Elewyck en De Mol houdende aanvulling van artikel 81.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :
114 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
44 leden hebben ja geantwoord ;
67 leden hebben neen geantwoord ;
3 leden hebben zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Belmans J.
Bogaerts A.
Capoen M.
Caudron J.
De Baere A.
De Batselier N.
De Beul A.
De Bremaeker J.
de Bruyne H.
Debusseré F.

De Loor H.
De Mol J.
Desaeyere W.
Desseyn J.
Detiège L. (Mevr.)
Dierickx L.
Draulans H.
Gabriels J.
Galle M.
Geyselings F.
Hancké L.
Knuts H.
Laridon A.
Lefebvre O. (Mevr.)
Maes R.
Meyntjens O.
Peeters P.
Peeters W.
Peuskens V.
Schiltz H.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Tobback L.
Valkeniers J.
Vandenhove M.
Van Der Niepen M.
Van Elewyck J.
Van Grembergen P.
Van Ooteghem O.
Van Steenkiste R.
Vanvelthoven L.
Verniers J.
Vervaeet D.
Willockx F.

NEEN hebben geantwoord :

Akkermans P.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Beerden G.
Beysen E.
Blanckaert K.
Bockstal E.
Boeraeve-Derycke C.
Bosmans J.
Breyne P.
Buchmann J.
Cardoen G.
Chabert J.
Cooreman E.
Coppieters A.
Daems J.
De Cooman C.
Decoster M.
De Grève L.
De Loore-Raeymaekers J.
Demeester-De Meyer W.
Deneir A.
Denys A.
Deprez P.

Voorzitter

De Seranno J.
Desutter E.
De Wulf R.
Dhoore L.
Diegenant A.
Dupré J.
Geens G.
Heughebaert M.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Lenssens J.
Marchand C.
Moors C.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Pans L.
Pede J.
Peeters R.
Poma K.
Reynders G.
Smet M. (Mevr.)
Smitt C. (Mevr.)
Sprockeels G.
Steverlynck A.
Suykerbuyk H.
Taelman W.
Tant P.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Belle I.
Van Daele M.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vandermarliere J.
Vangronsveld F.
Van Herreweghe M.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Verhaegen G.
Vermeiren F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Baldewijns E.
Thys J.
Van den Bossche L.

Het amendement is niet aangenomen.

Wij gaan over tot de hoofdelijke stemming over de twee amendementen bij artikel 2 van de heer De Mol houdende aanvulling van artikel 82. Is de indiener het ermee eens om daarover gezamenlijk te stemmen ? (*Instem-*

ming)

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (**Ja**)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :
114 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
41 leden hebben ja geantwoord ;
70 leden hebben neen geantwoord ;
3 leden hebben zich onthouden.

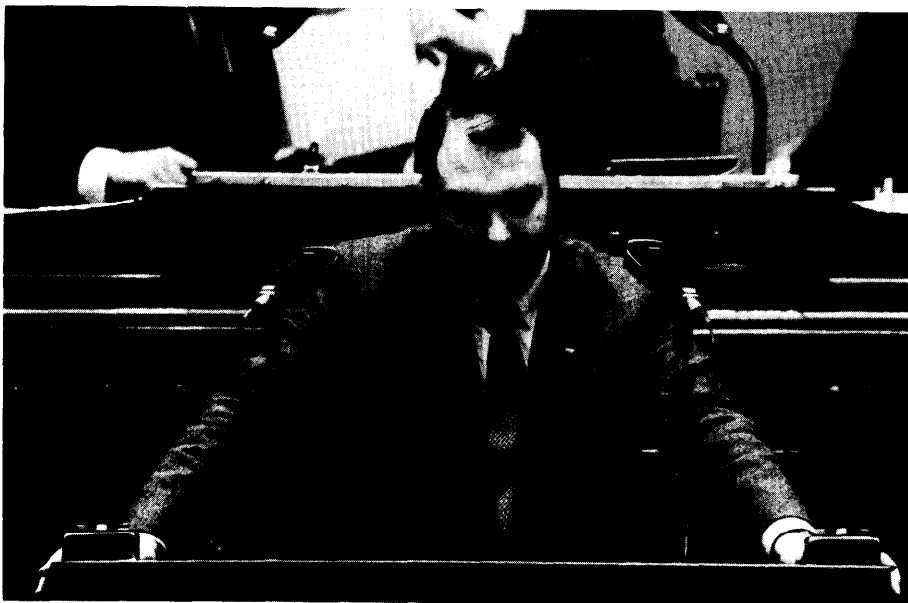
Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Belmans J.
Bogaerts A.
Capoen M.
Caudron J.
De Baere A.
De Batselier N.
De Beul A.
De Bremaeker J.
de Bruyne H.
Debusseré F.
De Loor H.
De Mol J.
Desaeyere W.
Desseyn J.
Dierickx L.
Draulans H.
Gabriels J.
Geyselings F.
Hancké L.
Knuts H.
Laridon A.
Lefebvre O. (Mevr.)
Maes R.
Meyntjens O.
Peeters P.
Peeters W.
Peuskens V.
Schiltz H.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Tobback L.
Valkeniers J.
Vandenhove M.
Van Der Niepen M.
Van Elewyck J.
Van Grembergen P.
Van Ooteghem O.
Van Steenkiste R.
Verniers J.
Vervaeke D.
Willoekx F.

NEEN hebben geantwoord :

Akkermans P.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Bascour J.
Beerden G.
Beysen E.
Blanckaert K.
Bockstal E.
Boeraeve-Derycke C.
Bosmans J.
Breyne P.
Buchmann J.
Cardoen G.
Chabert J.
Cooreman E.
Coppieters A.
Daems J.
De Cooman C.
Decoster M.
De Grève L.
De Loore-Raeymaekers J.
Demeester-De Meyer W.
Deneir A.
Denys A.
Deprez P.
De Seranno J.
Desutter E.
Devos G. (Mevr.)
De Wulf R.
Dhoore L.
Diegenant A.
Dupré J.
Galle M.
Geens G.
Heughebaert M.
Kelchtermans L.
Lenssens J.
Marchand C.
Moors C.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Pans L.
Pede J.
Peeters R.
Poma K.
Reynders G.
Rutten M.
Smet M. (Mevr.)
Smitt C. (Mevr.)
Sprockeels G.
Steverlynck A.
Suykerbuyk H.
Taelman W.
Tant P.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Belle I.
Van Daele M.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.

De heer N. De Batselier (SP) brengt verslag uit over de beleidsnota DIRV-actie van Executievevoorzitter G. Geens (CVP), Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, alsmede over de daaraan toegevoegde ontwerp-resoluties

Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vandermarliere J.
Vangronsveld F.
Van Herreweghe M.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Verhaegen G.
Vermeiren F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Baldewijns E.
Thys J.
Van den Bossche L.

De amendementen zijn niet aangenomen.

De hoofdelijke stemming wordt gevraagd.

Wij gaan over tot de hoofdelijke stemming over het amendement bij artikel 2 van de heer De Mol om een nieuw artikel 82bis in te voegen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :
112 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
43 leden hebben ja geantwoord ;
66 leden hebben neen geantwoord ;
3 leden hebben zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Beerden G.
Belmans J.
Bogaerts A.
Capoen M.
Caudron J.
De **Baere** A.
De Batselier N.
De Beul A.
De Bremaeker J.
de Bruyne H.
Debusseré F.
De Loor H.
De Mol J.

Desaeyere W.
Desseyn J.
Detiège L. (Mevr.)
De Wulf R.
Dierickx L.
Draulans H.
Galle M.
Geyselings F.
Knuts H.
Laridon A.
Lefebvre O. (Mevr.)
Maes R.
Meyntjens O.
Peeters P.
Peeters W.
Peuskens V.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Tobback L.
Valkeniers J.
Vandenhove M.
Van Der Niepen M.
Van Elewyck J.
Van Grembergen P.
Van Ooteghem O.
Van Steenkiste R.
Vanvelthoven L.
Verniers J.
Vervaeke D.
Willoekx F.

NEEN hebben geantwoord :

Akkermans P.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Bascour J.
Beysen E.
Blanckaert K.
Bockstal E.
Boeraeve-Derycke C.
Bosmans J.
Breyne P.
Buchmann J.
Cardoen G.
Cooreman E.
Coppeters A.
Daems J.
De Cooman C.
Decoster M.
De Grève L.
De Loore-Raeymaekers J.
Demeester-De Meyer W.
Deneir A.
Denys A.
Deprez P.
De Seranno J.
Desutter E.
Devos G. (Mevr.)
Dhoore L.
Diegenant A.

Voorzitter

Dupré J.
Geens G.
Heughebaert M.
Kelchtermans L.
Lenssens J.
Marchand C.
Moors C.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Pans L.
Pede J.
Peeters R.
Poma K.
Reynders G.
Rutten M.
Smet M. (Mevr.)
Smitt C. (Mevr.)
Sprockeels G.
Steverlynck A.
Suykerbuyk H.
Taelman W.
Tant P.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Belle I.
Van Daele M.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vandermarliere J.
Vangronsveld F.
Van Herreweghe M.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Verhaegen G.
Vermeiren F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Baldewijns E.
Thys J.
Van den Bossche L.

Het amendement is niet aangenomen.

Wij gaan nu over tot de hoofdelijke stemming over het voorlaatste amendement bij artikel 2 van de heer De Mol, dat ertoe strekt artikel 83 te vervangen door een nieuwe bepaling.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

115 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
43 leden hebben ja geantwoord ;
69 leden hebben neen geantwoord ;
3 leden hebben zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Belmans J.
Bogaerts A.
Capoen M.
Caudron J.
De Baere A.
De Batselier N.
De Beul A.
De Bremaeker J.
de Bruyne H.
Debusseré F.
De Loor H.
De Mol J.
Desaeyere W.
Desseyn J.
Detiège L. (Mevr.)
Dierickx L.
Draulans H.
Gabriels J.
Geyselings F.
Hancké L.
Knuts H.
Laridon A.
Lefebvre O. (Mevr.)
Maes R.
Meyntjens O.
Peeters P.
Peeters W.
Peuskens V.
Schiltz H.
Seeuws W.
Sleekx J.
Toback L.
Valkeniers J.
Vandenhove M.
Van Der Niepen M.
Van Elewyck J.
Van Grembergen P.
Van Ooteghem O.
Van Steenkiste R.
Vanvelthoven L.
Verniers J.
Vervaeke D.
Willoekx F.

NEEN hebben geantwoord :

Akkermans P.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Bascour J.

Beerden G.
Beysen E.
Blancaert K.
Bockstal E.
Boeraeve-Derycke C.
Bosmans J.
Breyne P.
Buchmann J.
Cardoen G.
Chabert J.
Cooreman E.
Coppieters A.
Daems J.
De Cooman C.
Decoster M.
De Grève L.
De Loore-Raeymaekers J.
Demeester-De Meyer W.
Deneir A.
Denys A.
Deprez P.
Desutter E.
Devos G. (Mevr.)
De Wulf R.
Dhoore L.
Diegenant A.
Dupré J.
Geens G.
Heughebaert M.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Lenssens J.
Marchand C.
Moors C.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Pans L.
Pede J.
Peeters R.
Poma K.
Reynders G.
Rutten M.
Smet M. (Mevr.)
Smitt C. (Mevr.)
Sprockeels G.
Steverlynck A.
Suykerbuyk H.
Taelman W.
Tant P.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Belle I.
Van Daele M.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vandermarliere J.
Vangronsveld F.
Van Herreweghe M.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.

Voorzitter

Vannieuwenhuyze R.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Verhaegen G.
Vermeiren F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Baldewijns E.

Thys J.
Van den Bossche L.

Het amendement is niet aangenomen.

Wij gaan nu over tot de hoofdelijke stemming over het laatste amendement van de heer De Mol tot invoering van een nieuw artikel 84.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
43 leden hebben ja geantwoord ;
64 leden hebben neen geantwoord ;
3 leden hebben zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Belmans J.
Bogaerts A.
Capoen M.
Caudron J.
De **Baere** A.
De Batselier N.
De Beul A.
De Bremaeker J.
de Bruyne H.
Debusseré F.
De Loor H.
De Mol J.
Desaeyere W.
Desseyn J.
Detiege L. (Mevr.)
De Wulf R.
Dierickx L.
Draulans H.
Gabriels J.
Galle M.
Geyselings F.
Hancké L.
Knuts H.

Laridon A.
Lefebvre O. (Mevr.)
Maes R.
Meyntjens O.
Peeters P.
Peeters W.
Peuskens V.
Schiltz H.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Tobback L.
Valkeniers J.
Vandenhove M.
Van Der Niepen M.
Van Elewyck J.
Van Grembergen P.
Van Ooteghem O.
Van Steenkiste R.
Verniers J.
Vervaeke D.

NEEN hebben geantwoord :

Akkermans P.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Beerden G.
Beysen E.
Blancaert K.
Bockstal E.
Boeraeve-Derycke C.
Bosmans J.
Breyne P.
Buchmann J.
Cardoen G.
Chabert J.
Cooreman E.
Coppeters A.
Daems J.
De Cooman C.
Decoster M.
De Loore-Raeymaekers J.
Demeester-De Meyer W.
Deneir A.
Denys A.
Deprez P.
De Seranno J.
Desutter E.
Devos G. (Mevr.)
Dhoore L.
Diegenant A.
Dupré J.
Geens G.
Heughebaert M.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Lenssens J.
Marchand C.
Moors C.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.

Pede J.
Peeters R.
Poma K.
Reynders G.
Rutten M.
Smet M. (Mevr.)
Smitt C. (Mevr.)
Sprockeels G.
Steverlynck A.
Suykerbuyk H.
Taelman W.
Tant P.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Belle I.
Van Daele M.
Van den Broeck O.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vandermarliere J.
Vangronsveld F.
Van Herreweghe M.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Verhaegen G.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Baldewijns E.
Thys J.
Van den Bossche L.

Het amendement is niet aangenomen.

Wij gaan nu over tot de hoofdelijke stemming over artikel 2. Degenen die artikel 2 zoals het werd gewijzigd goedkeuren, stemmen ja, de anderen stemmen neen of onthouden zich.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
71 leden hebben ja geantwoord ;
20 leden hebben neen geantwoord ;
23 leden hebben zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Akkermans P.
Ansoms J.

Voorzitter

Anthuenis G.
Bascour J.
Beysen E.
Blancaert K.
Bockstal E.
Boeraeve-Derycke C.
Bosmans J.
Breyne P.
Buchmann J.
Cardoen G.
Chabert J.
Cooreman E.
Coppieters A.
Daems J.
De Cooman C.
Decoster M.
De Grève L.
Demeester-De Meyer W.
Deneir A.
Denys A.
Deprez P.
De Seranno J.
Desutter E.
Devos G. (Mevr.)
De Wulf R.
Dhoore L.
Diegenant A.
Dupré J.
Galle M.
Geens G.
Heughebaert M.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Lenssens J.
Marchand C.
Moors C.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Pans L.
Pede J.
Peeters R.
Poma K.
Reynders G.
Rutten M.
Schiltz H.
Smet M. (Mevr.)
Smitt C. (Mevr.)
Sprockeels G.
Stevelyneck A.
Suykerbuyk H.
Taelman W.
Tant P.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Belle I.
Van Daele M.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vandermarliere J.

Vangronsveld F.
Van Herreweghe M.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Wambeke H.
Verhaegen G.
Vermeiren F.

NEEN hebben geantwoord :

Bogaerts A.
De Baere A.
De Batselier N.
De Bremaeker J.
De Loor H.
Detiège L. (Mevr.)
Geyselings F.
Knuts H.
Laridon A.
Lefebvre O. (Mevr.)
Peuskens V.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Tobback L.
Vandenhove M.
Van Der Niepen P.
Van Elewyck J.
Van Steenkiste R.
Vanvelthoven L.
Willockx F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Baldewijns E.
Belmans J.
Capoen M.
Caudron J.
De Beul A.
de Bruyne H.
Debusseré F.
De Loore-Raeymaekers J.
De Mol J.
Desaeyere W.
Desseyn J.
Draulans H.
Gabriels J.
Meyntjens O.
Peeters P.
Peeters W.
Thys J.
Valkeniers J.
Van den Bossche L.
Van Grembergen P.
Van Ooteghem O.
Verniers J.
Vervaeke D.

Artikel 2 is aangenomen.

De heer Van Elewyck heeft het woord.

Verzoek om tweede lezing

De heer J. Van Elewyck : Mijnheer de Voorzitter, teneinde alle formaliteiten te vervullen wil ik, nu de artikels-gewijze bespreking is beëindigd en vóór de eindstemming over het ontwerp, onder verwijzing naar artikel 59, lb, 2e alinea van ons reglement de tweede lezing van het ontwerp vragen.

De Voorzitter : Het Bureau zal straks bijeen komen om te beslissen wanneer die tweede lezing zal plaatsvinden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer A. De Beul C.S. betreffende de werking van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie — 216 (1982-1983) — Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heer De Beul C.S. betreffende de werking van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (**Ja**)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :
119 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
119 leden hebben ja geantwoord.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Akkermans P.
Anciaux V.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Baldewijns E.
Bascour J.
Beerden G.
Belmans J.
Beysen E.
Blancaert K.

Voorzitter

Bockstal E.
Boeraeve-Derycke C.
Bogaerts A.
Bosmans J.
Breyne P.
Buchmann J.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Chabert J.
Cooreman E.
Coppieters A.
Daems J.
De Baere A.
De Batselier N.
De Beul A.
De Bremaeker J.
de Bruyne H.
Debusseré F.
De Cooman C.
Decoster M.
De Grève L.
De Loor H.
De Loore-Raeymaekers J.
Demeester-De Meyer W.
De Mol J.
Deneir A.
Denys A.
Deprez P.
Desaeyere W.
De Seranno J.
Desseyn J.
Desutter E.
Detiège L. (Mevr.)
Devos G. (Mevr.)
De Wulf R.
Dhoore L.
Diegenant A.
Draulans H.
Dupré J.
Gabriels J.
Galle M.
Geens G.
Geyselings F.
Hancké L.
Heughebaert M.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Knuts H.
Laridon A.
Lefeber O. (Mevr.)
Maes R.
Marchand C.
Meyntjens O.
Moors C.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Pans L.
Pede J.

Peeters P.
Peeters R.
Peeters W.
Peuskens V.
Poma K.
Reynders G.
Rutten M.
Schiltz H.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Smet M. (Mevr.)
Smitt C. (Mevr.)
Sprockeels G.
Steverlynck A.
Steyaert R. (Mevr.)
Suykerbuyk H.
Taelman W.
Tant P.
Thys J.
Tobback L.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Valkeniers J.
Van Belle I.
Van Daele M.
Van den Bossche L.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.
Vandenhove M.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vandermarliere J.
Van Der Niepen P.
Van Elewyck J.
Van Grembergen P.
Vangronsveld F.
Van Herreweghe M.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Ooteghem O.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Steenkiste R.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verhaegen G.
Vermeiren F.
Verniers J.
Vervaeet D.
Weckx H.
Willockx F.

Dientengevolge neemt de Raad het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Executieve worden overgezonden.

MOTIES tot besluit van de interpellatie van de heer L. Vanvelthoven tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de ophaling en verwijdering van de huishoudelijke afvalstoffen in Limburg en het gebrek aan een beleid ter voorkoming en terugwinning van afvalstoffen

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Roger Van Steenkiste en Seeuws, enerzijds, en de eenvoudige motie van mevrouw Devos en de heer De Greve, anderzijds, tot besluit van de interpellatie van de heer Vanvelthoven tot de heer Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de ophaling en verwijdering van de huishoudelijke afvalstoffen in Limburg en het gebrek aan een beleid ter voorkoming en terugwinning van afvalstoffen.

Overeenkomstig artikel 51, punt 5 van het reglement stemmen wij eerst over de eenvoudige motie van mevrouw Devos en de heer De Grève, die voorrang heeft.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :
116 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
71 leden hebben ja geantwoord ;
42 leden hebben neen geantwoord ;
3 leden hebben zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Akkermans P.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Bascour J.
Beerden G.
Bevsen E.
Blancaert K.
Bockstal E.
Boeraeve-Derycke C.
Bosmans J.
Breyne P.

Voorzitter

Buchmann J.
Cardoen G.
Chabert J.
Cooreman E.
Coppieters A.
Daems J.
De Cooman C.
Decoster M.
De Grève L.
De Loore-Raeymaekers J.
Demeester-De Meyer W.
Deneir A.
Denys A.
Deprez P.
De Seranno J.
Desutter E.
Devos G. (Mevr.)
De Wulf R.
Dhoore L.
Diegenant A.
Dupré J.
Geens G.
Heughebaert M.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Lenssens J.
Marchand C.
Moors C.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Pans L.
Pede J.
Poma K.
Reynders G.
Rutten M.
Schiltz H.
Smet M. (Mevr.)
Smitt C. (Mevr.)
Sprockeels G.
Steverlynck A.
Suykerbuyk H.
Taelman W.
Tant P.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Belle I.
Van Daele M.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vandermarliere J.
Vangronsveld F.
Van Herreweghe M.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Wambeke H.
Verhaegen G.

Vermeiren F.

NEEN hebben geantwoord :

Belmans J.
Bogaerts A.
Capoen M.
Caudron J.
De Baere A.
De Batselier N.
De Beul A.
De Bremaeker J.
de Bruyne H.
Debusseré F.
De Loor H.
De Mol J.
Desaeyere W.
Desseyn J.
Detiège L. (Mevr.)
Draulans H.
Gabriels J.
Geyselings F.
Hancké L.
Knuts H.
Laridon A.
Lefebvre O. (Mevr.)
Maes R.
Meyntjens O.
Peeters P.
Peeters R.
Peeters W.
Peuskens V.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Tobback L.
Valkeniers J.
Vandenhove M.
Van Der Niepen P.
Van Elewyck J.
Van Grembergen P.
Van Ooteghem O.
Van Steenkiste R.
Vanvelthoven L.
Verniers J.
Vervaeke D.
Willoekx F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Baldewijns E.
Thys J.
Van den Bossche L.

Dientengevolge neemt de Raad de motie aan. Conform artikel 5 1, punt 8 van het reglement is de met redenen omklede motie van de heren Roger Van Steenkiste en Seeuws bijgevolg verworpen.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Dames en heren, zoals afgesproken gaan we nu onze werkzaamheden onderbreken gedurende een kwartier.

— **De vergadering wordt geschorst om 16.55 uur.**

— **De vergadering wordt hervat om 17.10 uur.**

De Voorzitter : Dames en heren, het Bureau is daarnet bijeengekomen en er werd overeenstemming bereikt over de volgende regeling van onze werkzaamheden.

Wij zullen zo dadelijk de behandeling aanvatten van de beleidsnota DIRV-actie 'en de vergadering beëindigen rond 19.30 uur. Volgende donderdag komen wij opnieuw in openbare vergadering bijeen om 10 uur teneinde de behandeling van deze beleidsnota af te maken. Nadien volgt de tweede lezing van het ontwerp van decreet houdende aanvulling van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw. De interpellaties zullen dan eveneens aan bod komen. De stemmingen zullen plaatshebben vanaf 16 uur.

De heer F. Debusseré : Mijnheer de Voorzitter, de Senaatscommissie die de herstellwet bespreekt, komt donderdag bijeen.

De Voorzitter : Ik weet het, maar ik zal er zorg voor dragen dat al de leden hier kunnen aanwezig zijn door de stemmingen precies om 16 uur te laten plaatshebben.

Ik meen te mogen constateren dat er, in verband met de voornoemde tweede lezing en meer bepaald met het oog daarop, een akkoord was om het ontwerp van decreet eerst terug naar de Commissie te verwijzen. **(Instemming)** Ik heb daarnet de Voorzitter van de Commissie gesproken. Hij heeft mij de verzekering gegeven dat hij het nodige zal doen om de zaak donderdag, vóór de bespreking in de Senaatscommissie, te behandelen.

**BELEIDSNOTA DIRV-ACTIE
ONTWERP-RESOLUTIES
— 227 (1983-1984) — Nrs. 1 tot 4**

Debat

De Voorzitter : Aan de orde is de beleidsnota DIRV-actie met de daaraan toegevoegde ontwerp-resoluties.

De bespreking is geopend.

De heer De Batselier, verslaggever, heeft het woord.

De heer N. De Batselier (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, uw Commissie heeft negen vergaderingen gewijd aan de bespreking van de „Beleidsnota : DIRV-actie, visie op een vernieuwd Vlaams industrieel beleid”, ingediend door de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve en Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid.

De eerste vergadering van uw Commissie ging door op 30 november 1983 en handelde over de procedure van behandeling van deze persoonlijke beleidsnota van Gemeenschapsminister Geens, alsook hoorde de Commissie een algemene toelichting van de indiener.

De tweede vergadering, op 14 december 1983, kwam opnieuw de procedure aan bod, maar werd door de leden een grondige algemene bespreking aan de nota gewijd. In de namiddag werd die algemene bespreking voortgezet.

De vierde vergadering op 14 december 1983 was een hoorzitting met de vertegenwoordigers van de werknemers in VESOC. In de namiddag werd dan een hoorzitting gehouden met de vertegenwoordigers van de werkgevers in VESOC.

De vijfde en zesde vergadering op respectievelijk 6 en 20 maart waren gewijd aan de hoofdstuksgewijze bespreking.

Op 2 mei werd een algemene bespreking aan de ontwerp-resoluties besteed, terwijl op 12 mei, zowel in de voor- als in de namiddag de ontwerp-resoluties in detail werden besproken en de diverse amendementen werden

bediscussieerd.

— Mevrouw G. Devos, Eerste Onder-voorzitter, treedt als Voorzitter op.

Na twee jaar Vlaams beleid en één jaar DIRV-actie acht de Gemeenschapsminister voor economie en werkgelegenheid het gewenst over het economisch beleid in Vlaanderen een brede discussie te organiseren, zowel in de schoot van de Vlaamse Raad als met de sociale gesprekspartners in VESOC.

Deze discussie wordt zeer breed opgevat en beoogt het bereiken van een ruime consensus over de grote opties van het door de overheid te voeren industrieel beleid, inclusief het beleid inzake wetenschappelijk onderzoek, tewerkstelling, scholing en opleiding, die hiermee verband houden.

Positief was dat vertegenwoordigers van de Vlaamse Raad en van de Vlaamse sociale gesprekspartners hier elkaar duidelijk hebben gevonden om over dit belangrijk onderwerp een ernstig gesprek te hebben.

In de toelichting van de nota door de Gemeenschapsminister stelt hij dat de nota als algemene optie heeft de vernieuwing van het industrieel beleid in Vlaanderen door het stimuleren van de totstandkoming van nieuwe producten en nieuwe produktiewijzen.

Deze vernieuwing van het industrieel beleid wordt geplaatst in het kader van een verder doorgedreven regionalisering.

De regionalisering, voor zover zij thans reeds werd gerealiseerd, in toepassing van de bijzondere wet en de gewone wet van 8 en 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, loopt mank omwille van anomalieën in de bevoegdheidsafbakening.

Aangetoond wordt dat een Vlaams industrieel beleid de volledige en consequente uitvoering en zelfs een bijsturing en aanpassing van de wetten op de staatshervorming veronderstelt.

De structuur van de nota is als volgt opgevat.

Een eerste deel analyseert de econo-

mische situatie in Vlaanderen in samenhang met de wereldeconomie ; het industrieel beleid in Vlaanderen en de regionalisering van dit beleid.

Een tweede deel handelt over de basisstellingen van het industrieel beleid : regionalisering van het industrieel beleid, het industrieel beleid zelf, het wetenschappelijk onderzoek en de werkgelegenheid.

Het derde deel beschrijft het concreet te voeren vernieuwd industrieel beleid : de DIRV-campagne.

In de bespreking hebben de leden heel wat bedenkingen rond de beleidsnota geformuleerd, zowel positief als negatief.

Deze bedenkingen vindt u op de bladzijden 24 tot 32 in het verslag.

Zij betreffen de regionalisering van het industrieel beleid, het algemeen macro-economisch klimaat, de aanvulling daarvan door een selectief gewestelijk beleid, de rol van de overheid in de economie, de tewerkstelling, de instituties, het toegepast wetenschappelijk onderzoek, het onderwijs en de sociale relaties.

Het werd globaal een erg positieve discussie waarbij niet steeds eenheid in opvatting te vinden was, maar wel eerbied voor ieders benadering.

Ook in de hoofdstuksgewijze bespreking kwamen al deze thema's nog in detail aan bod, alsook in de hoorzitting met de sociale gesprekspartners.

Positief is zeker deze procedure van hoorzittingen geweest, die een directe dialoog hebben mogelijk gemaakt tussen leden van de wetgevende macht en de leden van de sociale bewegingen.

Zeker kan deze procedure bijdragen tot de herwaardering van het parlement, in casu van de Vlaamse Raad.

Op deze manier komen de verkozenen opnieuw naar het beslissingscentrum.

Zo komt men naar de bespreking van de ontwerp-resoluties die werden opgesteld na een discussie in de Commissie van de Vlaamse Raad en na een

De Batselier

discussie binnen VESOC. Pas dan heeft de Vlaamse Executieve de opties genomen.

Wij waarderen ten zeerste deze democratische opbouw van beleid en menen dat ook dit een stap naar herwaardering van het Parlement, in casu de Vlaamse Raad is.

In de bespreking van de ontwerp-resoluties werd een heel pak amendementen ingediend.

Ook hier moet ik stellen dat, alhoewel ik het niet steeds eens was met het standpunt van de meerderheid van de Commissie, toch gebleken is dat men bereid was de ingediende teksten van de Vlaamse Executieve te wijzigen.

Ook dit geeft de leden weer zin tot werken.

Van de ongeveer 50 amendementen werden er een twintigtal aanvaard, terwijl sommige stemmingen niet steeds strak volgens de fractie verliepen.

De Commissie van de Vlaamse Raad heeft hier dus op een optimale wijze gewerkt. Zo werden door de Commissie 18 ontwerp-resoluties van de 27 gewijzigd langs amendementen.

Het was een praktisch pleidooi voor de openheid van de Commissievergaderingen, ten nadele, zoals wij nu zien van de openbare vergaderingen die blijkbaar niet meer aangepast zijn aan de techniciteit van de debatten in onze politieke wereld.

De uiteindelijk goedgekeurde tekst in de Commissie met 9 stemmen tegen 2 vindt u in het verslag, bladzijden 82 tot 87. Het betreft hier uitgangspunten en basisopties inzake een vernieuwd industrieel beleid, alsook concrete beleidsaspecten inzake regionalisering en inzake industrieel beleid in Vlaanderen.

Alhoewel het geen gewoonte meer is nog een gestoffeerde inleiding te schrijven, leek dit mij bij dit uiterst belangrijk thema toch noodzakelijk. Vandaar deze persoonlijke visie, deze persoonlijke inbreng in dit ver van uitgeput debat. Ook dit leek mij een wij-

ze om ons parlementair werk te herwaarderen.

De beleidsnota „DIRV-actie : Visie op een vernieuwd Vlaams industrieel beleid” van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve en Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, de heer Geens, en de daarop gebaseerde ontwerp-resoluties van de Vlaamse Executieve zijn om meerdere redenen voortreffelijke documenten.

Vooreerst tracht men beleidsvisies te laten voorafgaan door een grondige analyse van de moeilijkheden in de Vlaamse economie. Uitvoerig komen zowel nationale als internationale verklaringsfactoren voor de crisis aan bod. Daarbij beperkt men zich niet tot typisch economische factoren, maar ook sociale, demografische, culturele en andere aspecten worden bij de analyse betrokken.

Positief is ook dat men na de analyse van de economische crisis, de doelstellingen van het economisch en industrieel beleid expliciet aflijnt. Daarbij valt te noteren dat een optimale werkgelegenheid als doelstelling wordt vooropgezet, en dat een exportgeleide groei, verhoogde afzetmogelijkheden op de binnenlandse markt en verbetering van het concurrentievermogen de middelen zijn, om dit te bereiken.

Bij de uitwerking van de concrete beleidsvoorstellen wordt wel degelijk rekening gehouden met de inhoudelijke opvulling van het industrieel beleid, onder meer de DIRV-actie, impuls- en innovatiebeleid, als met de institutionele en/of constitutionele aspecten. Zo worden de problemen inzake regionalisering, hervorming van overheidsinstellingen, enzovoort, niet uit de weg gegaan.

Ten slotte valt het op dat de beide documenten een ruime tijdshorizon bevatten. Dit is niet vaak het geval bij beleidsnota's, waar de concrete, praktische, dagelijkse beslommeringen meestal alle energie en tijd vereisen, zodat er geen ruimte meer is voor beschouwingen of beleid op lange termijn. Hier worden zowel analyse als beleidsvoorstellen gekaderd in de zich structureel wijzigende wereld.

Het is alleen jammer dat de bespreking van de beleidsnota en de ontwerp-resoluties er pas komen twee jaar nadat de DIRV-actie gestart is, en nadat er reeds zeer belangrijke beslissingen genomen zijn. In die zin kunnen de resoluties bij het publiek overkomen als een theoretische a-posteriori rechtvaardiging van het voorbije beleid van de Vlaamse Executieve.

Ondanks de genoemde kwaliteiten van de beleidsnota en de ontwerp-resoluties bevatten zij ook talrijke elementen waar een ernstige discussie over gevoerd kan worden.

Om deze inleiding overzichtelijk te houden hebben we een aantal beperkingen moeten inbouwen. Wij willen het hier namelijk hebben over de invloed van de nieuwe technologieën op het maatschappelijk leven. Binnen deze technologieën gaat onze aandacht vooral uit naar de micro-electronica. Deze technologie is uniek omdat zij in alle andere sectoren doordringt, een lage kostprijs heeft, besparend werkt inzake arbeid, materialen, energie, kapitaal, onderhoud, en zeer betrouwbaar en flexibel is.

Dit wil niet zeggen dat wij het belang van andere nieuwe technologieën, onderschatten, maar deze van de micro-elektronica komt hier het best tot uiting omdat deze industrieel reeds het verst ontwikkeld is.

In de persoonlijke inleiding die aan het verslag werd toegevoegd, zijn wij nader ingegaan op de mogelijke effecten betreffende de invoering van deze technologieën op de kwantitatieve en dus niet op de kwalitatieve tewerkstellingsgevolgen. Er werd onder meer nagegaan of bepaalde aspecten die in de beleidsnota naar voren werden gebracht stroken met de theoretische beschrijvingen die op dat vlak bestaan.

Er werd nagegaan of hetgeen in de beleidsnota en in de ontwerp-resoluties staat impliciet gebaseerd is op de theorie van de lange golven. De lange golftheorie werd getoetst aan wat gepubliceerd werd in de economische literatuur. Ik heb een combinatie gemaakt van Schumpeters innovatietheorieën en de Kondratieffcyclus. U kan dit ook vinden in het verslag. Ik ga

De Batselier

daar nu niet op in. Dit betekent alleen dat wij voorzichtig moeten zijn met de vraag wanneer precies deze technologieën zullen worden ingevoerd.

Een ander probleem dat ik heb behandeld is de arbeidscreatie. Het is duidelijk dat wij een evaluatie zullen moeten maken van de toekomstkansen van de micro-elektronica-sector in Vlaanderen. Daarbij moeten wij een onderscheid maken tussen de fabricage van geïntegreerde circuits, de toestellen en de machines dienend voor de productie van deze geïntegreerde circuits en de toepassing ervan in de industriële systemen en in allerlei produkten. De vraag is welke industriële richting wij in Vlaanderen zullen uitgaan. Daarvoor zullen wij tussen deze drie geledingen moeten kiezen.

We kunnen zeggen dat er in de sector van de micro-elektronica een potentiële tewerkstelling is in Vlaanderen die trouwens reeds in vele kleine KMO's wordt geconcretiseerd. Wij moeten echter opletten en een vergelijking maken met de studies die in dit verband in het buitenland werden gemaakt.

In het verslag staat ten onrechte dat het Europees Volksinstituut een aantal studies op dat vlak heeft verricht. Het moet zijn : het Europees Vakbondsinstituut. Ik meen dat dit wel mag verbeterd worden.

In Nederland berekende de zogenaamde Rathena-commissie het tewerkstellingsverlies gedurende deze decade op 16.000 jobs per jaar. Een rapport van de Sociale Economische Raad in Nederland kwam via een andere methode tot een verlies van 1.200 arbeidsplaatsen per jaar. Dit zou tot 1990, gespreid per sector, een verlies betekenen van 2.700 jobs in de industrie en van 84.000 jobs in de tertiaire sector.

Voor Frankrijk wordt in de studie van Pastré het verlies aan arbeidsplaatsen, op vijf jaar tijd, op 400.000 geraamd. Het zal onder andere afhangen van de mate waarin de toename van de globale productie dit verlies kan opvangen of de werkloosheid al dan niet met dit

getal zal toenemen.

Ook het Verenigd Koninkrijk heeft in dit verband talrijke studies gedaan, denken wij maar aan deze van Green, Sherman en Jenkins. De studie van Sherman en Jenkins, voorspelt een verlies inzake tewerkstelling van 17 procent tegen 1993 en van 23 procent tegen 2.003.

Deze verschillen in cijfers zijn vooral te wijten aan verschillende definities en methodologieën van economische berekening en ook aan verschillende hypothesen. Globale schattingen zijn steeds een overdreven simplificering van de economische werkelijkheid en men mag ze daarom slechts met de nodige voorzichtigheid interpreteren. Daarom is het belangrijk af te dalen naar een meer gedetailleerde studie op sector- of bedrijfsniveau.

Ik pleit dan ook om spoedig op niveau van Vlaanderen grondige algemene en sectoriële studies te doen over deze gevolgen inzake werkgelegenheid, zowel kwantitatief als kwalitatief.

In het verslag heb ik in mijn inleiding de vele studies geciteerd die in het buitenland in dat verband zijn gedaan.

Hun conclusies moeten wij toetsen aan onze eigen situatie, in ons eigen model.

Indien technologische innovaties in productieprocessen een must zijn, ook al gaan daarmee arbeidsplaatsen verloren, vertrouwen velen op de doorbraak van een aantal nieuwe produkten die het verlies aan arbeidsplaatsen liefst meer dan compenseren. Dit is ook de gedachtengang in de DIRV-nota.

Hierbij moeten vele elementen worden overwogen.

Ik meen dat het belangrijk is zich de vraag te stellen of nieuwe produkten, nieuwe productieprocessen een andere functie vervullen dan deze die niet werd vervuld vóór de innovatie, zodat de vraag is of deze nieuwe produkten en procédés wel echt op nieuwe behoeften inhaken.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, ik kom thans tot mijn conclusie.

Het globale bilan inzake de tewerkstellingskansen ten gevolge van de introductie van nieuwe technologieën is volgens buitenlandse studies dus vrij negatief. Ter relativering van deze stelling wordt vaak gesteld dat de vorige industriële omwentelingen op lange termijn een volledige tewerkstelling niet hebben verhinderd. De vrees is wel dat deze lange termijn te lang zal duren voor de huidige generatie werknemers en werklozen. Een ongeavanceerde promotie van technologische innovatie komt daarbij wellicht neer op het opofferen van een generatie voor een hypothetische volledige tewerkstelling in de verre toekomst.

Deze toekomstige tewerkstelling kan trouwens van een heel andere aard zijn. Het Europees Vakbondsinstituut wijst er terecht op dat technologische vernieuwing fundamentele verschuivingen kan teweegbrengen in de maatschappij. In het verleden hebben we zo'n verschuiving meegemaakt van de primaire naar de secundaire sector, en vervolgens naar de tertiaire sector.

Het zou best kunnen zijn dat we aan de vooravond staan van een fundamentele verschuiving van de secundaire en de tertiaire sector naar de kwartaire sector. Dit is alleszins de mening van onder andere WB-rector en informaticaspecialist, Steenhaut en van Nobelprijswinnaar economie, Leontief. Indien hun visie klopt, zal het overheidsbeleid daarop moeten anticiperen.

Krimpt de nieuwe technologie de rol van de menselijke arbeid in de productie dermate in, dat hieruit niet alleen langdurige technologische werkloosheid moet ontstaan, maar ook, en voor zover het automatisch prijsmechanisme speelt, een scheefgetrokken en dus sociaal onaanvaardbare inkomensverdeling, dan moet om een dergelijke inkomensverdeling tot stand te brengen een drastisch programma van arbeidsduurvermindering worden in aanmerking genomen. Ik stel dit wars van de huidige kortetermijnproblematiek.

Maar alleszins lijkt het mij nodig de DIRV-actie aan te vullen met een pakket van inkomensverdeling en arbeidsverdeling.

De Batselier

Zeker, er is het bevoegdheidsprobleem tussen nationaal niveau en regionaal niveau, maar voor de toekomst van onze samenleving zullen deze niveaus zeker op dit terrein elkaar moeten aanvullen en moeten wij dus voorstellen doen.

Ik eindig dan ook deze uiteenzetting met de hoop dat de nieuwe technologieën een maatschappij mogen inluiden die rechtvaardiger is dan heden, wetend dat geen enkele technologische innovatie maatschappelijk neutraal is en wetend dat dit dus een zeker voluntarisme in het beleid zal inhouden.

Ik hoop, mijnheer de Minister, dat de Vlaamse Executieve om deze grootste uitdaging aan te gaan over de nodige mogelijkheden zal beschikken.

Het zal in het belang zijn van elk lid van onze bevolking ! **(Applaus op alle banken)**

De Voorzitter : De heer Dupré heeft het woord.

De heer J. Dupré (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, bij het begin van mijn betoog zou ik vooreerst een woord van dank willen richten aan de Executieve in haar geheel, en meer bepaald aan haar voorzitter, de heer Geens in het bijzonder, omdat hij deze Raad en speciaal de Commissie voor economisch, tewerkstellings- en energiebeleid met zijn beleidsvisie en de ontwerpresoluties voor een vernieuwd Vlaams industrieel beleid, de gelegenheid heeft geboden om van gedachten te wisselen over een voor Vlaanderen zo belangrijke problematiek.

Nog meer ben ik de heer Geens dankbaar omdat hij én de sociale gesprekspartners, én — wat ons hier nog meer aanbelangt — de Vlaamse Raad de ruimte gelaten heeft om zekere accenten te leggen of te verleggen in de oorspronkelijk ingediende beleidsvisie. Als voorbeeld hiervan zou ik willen verwijzen naar het feit dat de oorspronkelijk ke visie voor een Vlaams industrieel beleid te eenzijdig gericht was op hoogtechnologische vernieuwing zodat de valorisering van onze

traditionele sectoren en produkten enigszins werden verwaarloosd. Deze visie leek ons niet alleen niet juist maar zij hield het gevaar in van een ongunstige psychologische weerslag. Welnu, in de thans voorliggende tekst en de ontwerpresoluties werd deze visie bijgestuurd in de richting van een groter evenwicht tussen wat er moet gebeuren voor traditionele sectoren enerzijds en nieuwe hoogtechnologische sectoren anderzijds.

Ik zou ook de heer De Batselier als verslaggever willen bedanken. De heer De Batselier heeft niet alleen een goed verslag gemaakt, dat in mijn ogen correct beantwoordt aan de besprekingen in de Commissie maar hij heeft dit verslag ook aangevuld met een opmerkelijk interessante persoonlijke inleiding over het impact van de technologische innovatie op de tewerkstelling. Het gebeurt niet vaak dat de verslaggevers zich de moeite getroosten, of door tijdsgebrek zich kunnen getroosten, om naar aanleiding van een belangrijk ontwerp of decreet, gewoonlijk als specialist in de materie, een persoonlijke inbreng te doen ter verrijking van het verslag. De heer De Batselier heeft dit gedaan en omwille van zijn waardevolle bijdrage wil ik hem hiervoor uitdrukkelijk feliciteren.

De beschouwingen, die de heer De Batselier in zijn inleiding geeft, en die een vrij negatieve balans van de tewerkstellingskansen geven als gevolg van de introductie van nieuwe technologieën, zijn bijzonder interessant. Zijn conclusies gaan echter ver waar hij stelt dat de DIRV-nota zou moeten worden aangevuld met overheidsmaatregelen op het vlak van de inkomensherverdeling en arbeidsduurvermindering, waar men duidelijk op het bevoegdheidssterrein van de centrale overheid zit. Al bij al blijft de bijdrage van de heer De Batselier bijzonder interessant.

Na deze korte inleiding kom ik nu terug tot inhoud van de visie op het vernieuwd Vlaams industrieel beleid. Ik wil hierbij dus niet meer stilstaan bij de onderwaardering, die in het oorspronkelijk ontwerp ten overstaan van de valorisering van de traditionele sectoren van het Vlaamse bedrijfsle-

ven enigszins tot uiting kwam. Persoonlijk heb ik gepleit voor meer evenwicht tegenover de nieuwe, hoogtechnologische activiteiten en dit evenwicht werd ook in de eindresoluties weerhouden.

In de commissie heb ik reeds gezegd dat de ondertoon van de visie van de Vlaamse Executieve en de finaliteit van haar industrieel beleid goed zijn om drie redenen :

- het beleid is toekomstgericht en niet conserverend ;
- het geeft uiting aan de bekommernis voor de werkgelegenheid ;
- het gaat uit van de primauteit van de mens en niet van de industrie of van de economie op zichzelf.

Deze fundamentele opties sluiten in hoofdte van de Vlaamse Executieve aan bij het ideeëngoed van de Vlaamse economen van de vijftiger jaren, de professoren Pinxten en Gaston Eyskens.

Is de ondertoon en de finaliteit van het vernieuwd Vlaams industriebeleid goed, dan blijven de ontwerpresoluties in hun geheel noodzakelijk vrij algemeen, zodat in de huidige formulering zowat iedereen, dit wil zeggen alle strekkingen, er hun gading kunnen in vinden. Daarom moet deze visie eerder worden beschouwd als een algemeen kader, waarvoor concrete actieplannen op kortere termijn moeten worden gebaseerd. Hoewel het hier over een „algemeen kader” gaat, wordt in de ontwerpresoluties weinig verwezen naar het omgevingsbeleid, dat als algemeen economisch beleid weliswaar een nationale materie is, maar waarmee in het Vlaams ‘industrieel beleid toch rekening moet worden gehouden. Ik denk hierbij aan de competitiviteit en de rendabiliteit van de bedrijven of meer algemeen aan een reeks kwantitatieve aspecten van het economisch beleid, waarop met het kwalitatief beleid, namelijk het selectief industrieel beleid van het Vlaamse Gewest, moet ingepikt worden.

In de ontwerpnota werd terecht reeds veel belang gehecht aan de regionalisering en de federalisering van het economisch beleid. Door het reconversieluik van de herstellwet, waarvan de bespreking thans in de Kamer van

Dupré

Volksvertegenwoordigers plaatsvindt, werd de aandacht nog meer toegespitst op dit institutioneel en bevoegdheidsprobleem. In de commissie heb ik reeds gesteld dat men zo vlug mogelijk uit de huidige conflict-situatie zou moeten geraken, waarbij zoveel energie verloren gaat, en dat velen van mening zijn dat de beste methode om hieruit te geraken er in bestaat grote homogene bevoegdheidspakketten van de centrale overheid naar de regio's te hevelen.

Ik heb ook de vraag gesteld of het inzake economisch beleid niet beter zou zijn, alles naar de regionale sfeer over te hevelen, mits behoud evenwel van de monetaire en de economische unie. „Regionaal” zou in dit geval de algemene regel zijn, „nationaal” de uitzondering in het licht van het behoud van de monetaire en economische unie. Deze werkwijze zou in mijn ogen echter een toetsingsorgaan impliceren om het kader van de economische en monetaire unie te eerbiedigen.

In de praktijk echter blijkt deze werk-

Mevrouw L. Detiège (SP) diende samen met verslaggever N. De Batselier (SP) amendementen in op de aan de beleidsnota DIR V-actie toegevoegde ontwerp-resoluties

wijze ook niet zo gemakkelijk te zijn. De uitzonderingen op de algemene regel van „het regionale” kunnen op economisch vlak talrijker zijn dan men denkt, en dit frustreert ons soms als voorstanders van een verregaand economisch federalisme. De discussie is trouwens weer scherp geworden met de bespreking van het reconversieluik van de herstellwet in de Kamer. Strikt juridisch heeft premier Martens gelijk, waar hij stelt dat het openbaar industrieel initiatief, voor zover het niet „op gewestelijk vlak” wordt genoemd, een gedeelde bevoegdheid is. Niemand heeft echter het belang van deze gedeelde bevoegdheid onderkend en voelt het thans aan als het „naar zich toetrekken” van een bevoegdheid van de Executieve naar de nationale regering, hoewel volgens de staatshervorming deze bevoegdheid steeds tot de centrale overheid heeft behoord.

Het debat over de regionalisering neemt pijnlijke vormen aan wanneer men het heeft over het toegepast wetenschappelijk onderzoek, wat volgens de wet op de staatshervorming werkelijk tot de regionale bevoegdheid behoort. Niet alleen zijn nog steeds niet de middelen overgeheveld voor het beleid inzake prototypen en voor het IWONL, maar bovendien worden door de nationale regering, en meer bepaald door de Minister van wetenschapsbeleid, steeds opnieuw grootse programma's opgezet, met omvangrijke financiële middelen, waarbij geen of althans onvoldoende rekening wordt gehouden met de regionale bevoegdheden. Waarom kan men hier niet voor eens en altijd de nationale onderzoekthema's definiëren, hun budgethoogte bepalen en de opdrachten voor uitvoering aan de meest geschikte nationale instellingen toevertrouwen? Vervolgens zouden dan vanzelf de thema's en de budgetten, die tot de gewestelijke bevoegdheid behoren, zichtbaar worden.

In verband met de regionalisering of federalisering nog dit ene punt. Ook als men er morgen in slaagt het economisch beleid binnen het kader van de monetaire en economische eenheid zo ver mogelijk te regionaliseren, moet men beseffen dat deze regionali-

sering, op zichzelf, alleen nog niet alles oplost. De regionalisering, hoewel op zichzelf zeer belangrijk, moet nadien nog met inhoudelijke beleidsmaatregelen worden opgevuld.

Hoewel men de problematiek „overheid versus privé” best op een pragmatische wijze benadert, kwamen in de bespreking in de commissie duidelijk ideologische strekkingen tot uiting. Daarnaast stelt men in alle objectiviteit vast dat Vlaanderen meer „markteconomisch” denkt en Wallonië meer „staatsinterventionistisch”. Omwille van het grote overheidsbeslag neigt men in christen-democratische kringen de jongste tijd meer naar het subsidiariteitsbeginsel, waarbij door de overheid niet moet worden gedaan wat door de ondernemingen, de vrije organisaties en de burgers zelf kan worden gedaan. Men stelt inderdaad vast dat het aantal overheidsinstellingen zeer groot is en de tussenkomst vooral in de bedrijven in moeilijkheden, diepgaand. Persoonlijk sluiten wij de overheid niet uit, maar onze voorkeur gaat toch eerst naar de privé-onderneming, wanneer deze een economische opdracht evengoed kan vervullen als de overheid.

In de commissie kwam ook het meningsverschil tot uiting in verband met stimuleringsmiddelen, die bij het industrieel beleid kunnen worden aangewend namelijk fiscale vrijstellingen, subsidies of premies. Een serene discussie hierover wordt bemoeilijkt door het feit dat het fiscaal instrumentarium hoofdzakelijk een nationale bevoegdheid is en de regio's omwille van hun bevoegdheid uiteraard pleiten voor meer premies en subsidies. De Executieve wordt in dit pleidooi voor subsidies nog geholpen door de buitenlandse voorbeelden, waar deze voordelen, ik bedoel premies en subsidies, de jongste tijd soms abnormale hoogten bereiken.

De discussies over fiscale voordelen of subsidies zijn trouwens niet nieuw. Persoonlijk ben ik van mening dat beide middelen moeten worden gehanteerd, in bepaalde gevallen zelfs tegelijkertijd, waarbij de fiscaliteit dan de onderbouw wordt van het stimuleringsbeleid, en de subsidiëring de bovenbouw. Alles hangt af van het

Dupré

doel dat men wil bereiken. Fiscale voordelen gaan alleen naar de goede bedrijven. Zij bevorderen meer de kwantitatieve groei van de economie en liggen dus doorgaans meer in de sfeer van het algemeen economisch klimaat. Met subsidies kan men op meer selectieve wijze ook bedrijven bevorderen, die het voorlopig minder goed doen.

Zij kunnen meer de kwalitatieve groei van het bedrijfsleven stimuleren. Beide zijn zij nuttig, soms samen, soms ook afzonderlijk.

Achteraf gezien zouden de resoluties voor een vernieuwd industrieel beleid nog meer het accent kunnen leggen op maatregelen ten behoeve van structureel achtergebleven gebieden, die op dit ogenblik met een onverantwoorde zware werkloosheid hebben af te rekenen. Ik denk hierbij vooral aan de provincie Limburg, aan het arrondissement Turnhout en het **noordelijk** deel van het Hageland. Dit probleem is vooral acuut omdat „binnen deze ontwikkelingsgebieden” morgen door de Executieve de **reconversiezones** moeten worden aangeduid.

In het nationale parlement heb ik reeds gepleit voor de stelling dat voor Vlaanderen de reconversiezones zouden moeten samenvallen met de ontwikkelingsgebieden. Buiten de genoemde gebieden komt daar alleen maar de Westhoek bij. Op de eerste plaats maakt men zich met deze afbakening juridisch sterk tegenover de EEG. Op de tweede plaats versnippert men de financiële middelen niet over een te groot aantal streken, ten **nadele** van de door de werkloosheid zwaarst getroffen gebieden zoals de provincie Limburg en het arrondissement Turnhout. Graag zou ik een oproep willen doen tot de Vlaamse Executieve om deze stelling van het samenvallen van de reconversiezones met de ontwikkelingsgebieden te aanvaarden en nog voor het reces, wanneer de herstelwet in beide kamers zal goedgekeurd zijn, hierover een beslissing te nemen.

Tot slot zou ik in deze uiteenzetting nog een laatste punt willen aanraken. Tijdens de discussies over een vernieuwd Vlaams industrieel beleid is er

ook reeds bij andere gelegenheden in dezelfde commissie, duidelijk tot uiting gekomen dat de Vlaamse Raad sterk staat op zijn autonomie. Daarom mag het overleg tussen de Executieve en de sociale gesprekspartners niets afdoen aan de zelfstandige visie van de Vlaamse Raad. Morgen zal dit andermaal tot uiting komen bij de omvorming van de GERV tot SERV. De Vlaamse Raad wil uiteraard luisteren naar de adviezen van de sociale gesprekspartners. Hij wil ook de voorstellen van de Vlaamse Executieve met een gunstige vooringenomenheid onderzoeken. Op zijn eigen **bevoegdheidsterrein**, ook zoals nu wanneer het handelt over de basisopties van het industrieel beleid, wil de Vlaamse Raad zelfstandig beslissen.

Bij wijze van besluit zou ik willen stellen dat de resoluties over een vernieuwd industrieel beleid een goed kader vormen, voor concrete actieplannen op korte termijn. De beleids-opties, die erin vervat zijn, zijn toekomstgericht en niet conserverend. Zij geven uiting aan de bekommernis voor de werkgelegenheid. Toch kon meer de nadruk worden gelegd op het beleid voor de door de werkloosheid zwaarst getroffen gebieden zoals de provincie Limburg en het arrondissement Turnhout. De Executieve zou hieraan concrete inhoud kunnen geven door deze gebieden nog voor het reces als reconversiezone te erkennen en hen hiermee te laten genieten van de speciale voordelen, bepaald in de herstelwet.

In de visie voor een vernieuwd Vlaams industrieel beleid pleit ik nogmaals voor een verdere regionalisering van het economisch beleid binnen het raam van de monetaire en economische eenheid van ons land. De conflicten hierover zouden zo snel mogelijk moeten worden opgeruimd om onze energie niet langer aan het institutioneel kader maar aan het opvullen van het inhoudelijk beleid voor Vlaanderen te kunnen besteden. Dit geldt op de eerste plaats voor het toegepast wetenschappelijk onderzoek. (Applaus)

De Voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys (op de tribune) :

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, ik houd eraan om, alvorens over te gaan tot een inhoudelijke bespreking van de beleidsnota over de DIRV-actie, op de eerste plaats collega De Batselier geluk te wensen met zijn uitgebreid verslag.

De talrijke besprekingen in de commissie, en deze waren niet louter in het traditioneel commissieverband gezien de hoorzittingen met de sociale partners, leveren ons een document dat voor lange tijd nuttig kan zijn zowel voor de wetenschappelijke begeleiding als voor een politieke leidraad.

Door de vorige spreker werd ook reeds gezegd dat de inleiding van dit verslag nogal ongewoon is. De conclusies die daar worden getrokken, zijn erg persoonlijk. In dit verband moge ik van de Voorzitter van de Vlaamse Raad vernemen of het gebruikelijk is dat een verslaggever in de inleiding van zijn rapport een persoonlijke visie weergeeft.

De Voorzitter : Mijnheer Denys, dat is niet de gewoonte maar een verslaggever is vrij om in zijn verslag een persoonlijke mening tot uiting te brengen. Ik apprecieer dat zelfs.

De heer H. de Bruyne : Mijnheer de Voorzitter, de verslaggever heeft trouwens duidelijk onderscheid gemaakt tussen zijn taak als verslaggever en zijn persoonlijke mening.

De Voonitter : Ik heb trouwens gesteld dat in het verslag duidelijk onderscheid zou worden gemaakt tussen de inleiding van het verslag en de persoonlijke benadering van het probleem door de verslaggever. Daarover is geen misverstand mogelijk.

De heer Van Ooteghem heeft het woord.

De heer O. Van Ooteghem : Mijnheer de Voorzitter, het is gebruikelijk dat de Voorzitter van de Commissie het verslag mede-ondertekent. Dat is voor het verslag over de beleidsnota DIRV-actie plus de ontwerp-resoluties niet gebeurd. Daaraan hoeft geen ideologische betekenis te worden vastgeknoopt, het is veeleer een „technisch defect”.

De heer N. De Batselier : De handtekening van de Voorzitter staat op pagina 81.

De heer O. Van Ooteghem : Dan is de zaak in orde. Die handtekening staat echter niet op het mij toegestuurde exemplaar van stuk 227 nr. 3.

De heer A. Denys : Mijn opmerking is niet bedoeld als kritiek op de verslaggever maar is alleen een verduidelijking van de werkwijze.

De beleidsnota, onderverdeeld in drie hoofdstukken, namelijk de uitgangspunten, de basisopties en de concrete beleidsaspecten, heeft tot doel de tewerkstelling in Vlaanderen te bevorderen, door ons industrieel beleid in Vlaanderen te vernieuwen, onder meer, door het stimuleren van nieuwe producten en produktiewijzen.

Gezien de vroegere acties in het kader van de DIRV zou men kunnen gaan denken dat de bedoeling van de beleidsnota van de Vlaamse Executieve nogal eenzijdig gericht is op de innovatie en op welbepaalde spits technologieën of de louter hoogtechnologische industrie.

Onze fractie heeft er reeds meerdere malen in het verleden op gewezen, dat voor ons het „vernieuwd Vlaams industrieel beleid” betekent, dat wij zeker en vast alles in het werk moeten stellen om méér vaste voet te krijgen in de hoogtechnologische produktie, maar dat zoiets in geen geval onze aandacht mag afzwakken van de traditionele sectoren.

De sterke tewerkstellingscijfers in Amerika in het voorbije jaar 1983 worden nogal eens gekoppeld aan de sterke evolutie van alles wat met micro-elektronica te maken heeft.

In werkelijkheid hebben we kunnen uitmaken dat de 4 miljoen nieuwe jobs in 1983 in Amerika, vooral het gevolg zijn van stijging van de tewerkstelling in bepaalde klassieke sectoren, zoals de auto- en de staalindustrie, weliswaar, en dit moet eraan toegevoegd worden, via een grondige heromschakeling en vernieuwing van deze traditionele industrieën.

In deze beleidsnota kan men niet spreken van éénzijdigheid. Alhoewel

van het offensief karakter van de hoogtechnologische vernieuwing niet afgestapt wordt, wat wij trouwens goed vinden, vinden wij dat er in de teksten evenveel aandacht besteed wordt aan de klassieke sectoren dan aan het huidig eerder beperkte veld van hoogtechnologische sectoren.

De succesrijke bewustmaking van de Vlaamse overheid door de DIRV-actie, via onder meer „Flanders Technology”, succesrijk zowel bij de industrie als bij het brede publiek, mag ons niet verblinden. De industriële resultaten ervan, zullen maar langzaam komen, en staan geenszins in verhouding tot het beeld dat men er zou kunnen van krijgen. Hoe aanlokkelijk het „Silicon-Valley”-voorbeeld ook is, het is gevaarlijk te denken, dat dit nu het enige paard is waarop moet gewed worden. Ook in Vlaanderen, zijn er bepaalde producten — waarvan men enkele jaren terug dacht, dat ze in de internationale context als regressief moesten bestempeld worden.

Vandaag echter, liggen bepaalde van die producten opnieuw goed in de markt. De textielindustrie is er een levend voorbeeld van.

Enkele jaren terug, smeekte men om protectiemaatregelen ten aanzien van de spotgoedkope importen uit de Aziatische landen.

Vandaag heeft men op een dermate wijze het produktieproces veranderd en gewijzigd, dat bepaalde van die afgeschreven producten opnieuw en met competitief succes in onze bedrijven kunnen geproduceerd worden.

Mijnheer de Voorzitter, de PW heeft met een kritische loupe de rol, die in deze beleidsnota aan de overheid werd toebedeeld, bestudeerd. Het zal voor u geen geheim zijn, dat volgens onze liberale economische visie, deze rol zo klein mogelijk moet gehouden worden. Wij zeggen dit niet om louter ideologische redenen.

De verantwoordelijkheidsprikkels en de onvermijdelijke marktgebondenheid zijn veel groter in een industrieel beleid waar het aandeel van de privé-sector zo groot mogelijk is. Een concreet voorbeeld hiervan is het beleid dat men op het nationale vlak gevoerd

heeft in het kader van het textielplan. Eén van de redenen waarom dit textielplan zo succesrijk is geweest en geleid heeft tot een serieuze herstructurering van de sector, is het systeem van „de non-voting shares”, de „niet-stemgerechtigde aandelen”, waarbij de participatie van de overheid beperkt bleef tot een tijdelijke en beperkte kapitaalsondersteuning.

De genationaliseerde bedrijven, zoals Motte en Fabelta destijds werden onder meer dankzij deze techniek geprivatiseerd en wat stellen we vast : dat de jarenlange afbouw die we gekend hebben, omgebogen wordt tot een permanente groei. Ik vraag mezelf af, en ik richt mijn vraag tot de Voorzitter van de Executieve, kan deze techniek niet aangewend worden, om selectief bepaalde GIMV-bedrijven te herprivatiseren ? Wordt het geen tijd om hier eens een actualiseringsproces door te voeren, in plaats van deze verstaatste bedrijven eindeloos te bestendigen ?

Onze fractie is daarom tevreden dat in twee resoluties de voorkeur voor het privé-initiatief ten opzichte van overheidsinitiatief beklemtond wordt. Namelijk in resolutie 13 waar, via ons amendement de participatie van de Vlaamse overheid aan vernieuwende initiatieven, beperkt wordt tot het hoogstnoodzakelijk en bij voorkeur in samenwerking met de privé-sector. En ten slotte in resolutie 21 waar, een PW-amendement heeft geleid tot het wijzigen van de oorspronkelijke tekst, die wees op gelijkwaardigheid tussen privé- en overheidsinitiatief

Door ons amendement wordt het industrieel overheidsinitiatief waarbij eigen initiatieven ontwikkeld worden inzake prospectie onderzoek, investeringen en commercialisering, slechts door de overheid uitgevoerd, wanneer er gebrek is aan voldoende privé-initiatieven, en opnieuw bij voorkeur in samenwerking met de privé-sector.

Mijnheer de Voorzitter, in resolutie 14 wordt er gepleit voor meer doorzichtigheid, meer toegankelijkheid en méér coördinatie van het instrumentarium om het industrieel beleid te ondersteunen. Het is de wens van de PW-fractie dat deze resolutie, zoals de andere resoluties trouwens, geen

Denys

dode letter zal blijven.

In dat verband denken we ondermeer aan de toepassing van de **expansiewetgeving**. Wij weten, thans is de normering van de expansiewetgeving een nationale materie gebleven, maar is de toepassing, en uiteraard de interpretatie van deze toepassing een **gewestelijke** materie.

Er bestaat nogal wat onduidelijkheid en onzekerheid over de interpretatie ervan. Investerders hebben geen houvast meer ; ze blijven in het ongewisse of ze al of niet kunnen genieten van de steun via de **expansiewetgeving**.

Voor al het sterk accentueren van de expansiesteun naar zogenaamde DIRV-realisaties, ten **nadele** van de méér klassieke projecten doet afbreuk aan de bekommernis om toekomstige en klasieke sectoren evenwichtig en gelijkwaardig te behandelen.

U weet dat wij deze expansiesteun zeker niet willen uitbreiden en eerder willen beperken tot jonge, beginnende initiatieven, die nog geen baat kunnen halen uit fiscale stimuli. Wij zouden veel liever het grootste gedeelte van deze expansiesteun vervangen door een algemeen gunstiger fiscaal regime. Gezien de fiscaliteit — dat is reeds door vorige sprekers aangehaald — behoort tot nationale regering en de expansiesteun tot de gewestelijke bevoegdheid, kan dit slechts **verwezenlijkt** worden door een onderhandeling tussen de beide niveaus. In afwachting hiervan geloven we, dat voor een efficiënte toepassing van de expansiewetgeving men er alle baat bij heeft, dat de voorwaarden tot het bekomen van de expansiesteun duidelijk zouden omschreven en vastgelegd worden.

Zowel inzake stimuleringssteun aan de bedrijven, als inzake het voeren van actief buitenlands handelsbeleid, hebben wij in de commissie gepleit voor een houding van samenspraak en overleg tussen de nationale regering en de executieve. Ongecoördineerde acties leiden tot verwarring en speciaal wat de buitenlandse handel betreft, tot onbegrip bij de buitenlandse gesprekspartners. Om die bekommer-

nis te uiten, had ik een amendement ingediend. Terecht heeft de Voorzitter van de Executieve doen opmerken, dat de liefde niet van één kant moet komen. Inderdaad, ook de nationale regering moet de bereidheid aan de dag leggen, om conflictsituaties te vermijden. Met goede wil, en zin voor samenwerking moet men kunnen komen tot gecoördineerde initiatieven, waarbij onze Vlaamse handelsidentiteit bevestigd wordt zonder dat dit leidt tot verwarring en inefficiëntie.

Terecht heeft de Vlaamse Executieve ook in haar beleidsdocument aandacht besteed aan de KMO's. Het belang van de KMO's, zeker in onze Vlaamse industrie en economie, kan niet genoeg onderstreept worden.

Recente onderzoeken, onder meer door het instituut van de onderneming, hebben uitgewezen dat de KMO en het zelfstandig bedrijf nog steeds de beste bron van tewerkstelling blijft. Het verheugt ons dan ook dat de Vlaamse Executieve een aantal initiatieven zal nemen zoals de oprichting van bedrijvencentra, administratieve vereenvoudiging, en sterkere betrokkenheid bij het onderzoek.

Inzake de vereenvoudiging van de administratieve verplichtingen, had de Voorzitter van de Executieve enkele maanden terug op mijn mondelinge vraag geantwoord dat er een empirisch onderzoek ingesteld werd, dit in opdracht van de Vlaamse Executieve. Graag had ik vernomen of dit onderzoek reeds resultaten heeft opgeleverd en of men er aan denkt bepaalde besluiten te nemen die tot vereenvoudiging kunnen leiden.

Men kan natuurlijk tijdens een bespreking van een dergelijke beleidsnota over diverse belangrijke onderwerpen uitbreiden, zoals het preventief beleid, het milieubeleid, het institutionaliseren van de overlegstructuren, enzovoort. De meeste van deze hoofdstukken zullen echter in deze raad nog uitgebreid aan bod komen, wanneer, via ontwerpen van decreet, deze hoofdstukken in een wettelijke vorm zullen gelegaliseerd en gegoten worden.

De PW kan zich achter de doelstellingen die in deze betrokken resolu-

ties gesteld worden, scharen.

Het zal er natuurlijk op aan komen of de middelen die hiervoor zullen aangewend worden wel het juiste doel zullen bereiken. Daarom willen wij wachten om daarover diepgaand te debatteren tot de betrokken ontwerpen van decreet in deze Raad besproken worden.

Tot besluit nog dit : gezien de resoluties in zich de elementen bevatten om een vernieuwd industrieel beleid te voeren, dat dynamisch en offensief is en ongetwijfeld een stuk kan bijdragen om de tewerkstelling in de komende jaren te verbeteren, zal de PW-fractie de tekst aangenomen door de Commissie goedkeuren. **(Applaus)**

De Voorzitter : De heer Debussère heeft het woord.

De heer F. Debussère (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, als lid van de Vlaamse Raad ben ik beschaamd en als kleine ondernemer ben ik verontwaardigd over het gedrag van de talrijke politici die zich niet eens de moeite getroosten een dergelijk belangrijk document als deze beleidsnota te bespreken. Hoe wil men dan dat de mensen die het beleid moeten waarmaken, worden gestimuleerd ? Arm Vlaanderen !

De beleidsnota, die ter bespreking ligt zou ons fier en gelukkig moeten stemmen, en zou moeten worden aanzien als het credo van de Vlaamse natie, van de werknemer, de werkgever, de gepensioneerde, de werkloze, de student, kortom van allen die hier leven onder de soms lage wolken van de hemel. Dit document vertolkt de wil van een volk om zichzelf te zijn, om op te staan uit de crisis van de tachtiger jaren, om vrij en ongebonden iedereen in Vlaanderen van de vrucht van zijn arbeid te laten genieten.

We kunnen helaas deze droom slechts koesteren, omdat de uiteindelijke verwezenlijking van dit droomland Vlaanderen, door zovele factoren gedwarsboemd of volledig belemmerd wordt. Deze factoren zijn al terug te vinden in de beleidsaspecten zelf, zoals ze in dit document geformuleerd

Debusseré

leerd zijn : ik wil mij beperken tot drie ervan :

Er is vooreerst de regionalisering, waarbij aangedrongen wordt op een volledige uitvoering van de wetten van 8 en 9 augustus 1980. Bij de recente behandeling van verschillende begrotingen van de nationale regering, evenals bij de bespreking van de herstelwet komt zeer duidelijk naar voor dat de nationale regering zich steeds meer bevoegdheden toeëigenen.

Een tweede remmende factor is het feit dat de hefboomen van het industrieel beleid, het toegepast wetenschappelijk onderzoek, de investerings- en commerciële instellingen te talrijk zijn om efficiënt te zijn. Ik wil hier een poging doen om ze even op te sommen : IWONL, Prototypefonds, R en D contracten, Fondsen voor nieuwe technologieën, Alinvest 1 en II, Sidinvest, Boelinvest, FIV, NIM, GOM, Participatiefonds voor KMO, Landbouwkredieten, GIMV, BDBH, Fonds voor buitenlandse handel, Copromex, leningen van staat tot staat, Nationale Delcredere Dienst, SERV, VESOC, enzovoort. Er blijken er nog veel meer te zijn en niemand lijkt in staat ze allemaal op te sommen. Vraag mij niet wat de juiste betekenis is van alle bovengenoemde afkortingen, ik weet het niet. In ieder geval is het pakket zodanig groot, dat geen enkele onderneming nog weet waar of bij wie zich te wenden.

Als derde remmende factor kunnen we bepaalde aspecten van het onderwijsbeleid aanvoeren : een onderwijs dat eerder remmend dan stimulerend werkt. Onafgezien van het feit dat zowel de bevoegdheden als de middelen enerzijds van het fundamenteel onderzoek en anderzijds van het toegepast wetenschappelijk onderzoek nog steeds opgesplitst zijn tussen de nationale regering en de deelregering, zijn nog andere zaken aanwezig die duidelijk wijzen op de verouderde toestand van ons onderwijs. Ik spreek uit ervaring want de technici die wij nodig hebben, vinden wij niet in Vlaanderen.

Het gaat niet op dat een afgestudeerde van het hoger middelbaar onderwijs niet vertrouwd is met de elementaire

ste begrippen van informatica. Het gaat niet op dat een leerling van de technische school nog een jaar lang moet vijlen aan een stuk metaal en niet kan beschikken over de jongste technologische ontwikkelingen. Het gaat niet op dat duizenden proefschriften van universitaire opgestapeld liggen in de kelders van diezelfde universiteit en het gaat niet op dat onze universiteitslaboratoria nog uitgerust zijn met apparatuur, waarvoor reeds jaren geen wisselstukken meer te krijgen zijn.

Voor het beleid inzake het universitaire onderwijs, ligt mij dwars. Er worden jaarlijks honderden miljarden aan het onderwijs gepend, maar er komt geen doorstroming, noch van de universiteit naar de onderneming, noch omgekeerd. De grote bedrijven — tevens de meest gevoelige aan de crisis — beschikken over moderne apparatuur dan de universiteiten en zoeken geen contact. Dit leidt tot verstarving. De kleine bedrijven — in crisisjaren de meest stabiele — vinden zo moeilijk de weg naar het wetenschappelijk onderzoek, afgeschrikt als ze zijn door de enorme administratieve rompslomp. De industrie moet, gedeeltelijk althans, zijn directieven kunnen geven aan het onderwijs, zonder daarom de menselijke factor over het hoofd te zien en alleen vakidioten te vormen. Er moet niet alleen een bestendige dialoog zijn, maar tevens een intense samenwerking tussen industrie en wetenschap.

Aan resolutie nummer 15 zou ik toch nog een idee willen toevoegen die niet in de tekst verwoord is. Aan onze hogescholen en universiteiten komen wij vele vormen tegen van democratisch medebeheer, die constructief zijn en een positief effect hebben, maar wij zien ook de consequenties van de herstructurering van het onderwijs in de vorm van een intellectueel rendement dat inferieur is aan het niveau dat voor onze samenleving gewenst is. Vergaande bureaucratisering, tijdrovende beslissings- en medebeslissingsprocedures, een gereserveerde houding ten aanzien van prestaties, nivelleringsstendensen en een sceptische instelling tegenover ieder **gezag**, zijn de factoren die de vrije ruimte beperken waar men de waar-

heid zoekt met wetenschappelijke methodes en waar de vooruitgang in kennis zich ontwikkelt. Een vaak slechts instrumenteel verstand, beperkt de inhoud van onderwijs en onderzoek. Een wetenschappelijk onderzoek dat zich alleen richt op succes, leidt tot geestelijke verarming. Vooroordelen, gedictieerd door een ideologie, vervalsen de waardenvrije wetenschap. Om redenen van objectiviteit hebben wij anonieme examenprocedures ingevoerd, hetgeen voor gevolg heeft het verlies aan individualiteit, die de band tussen docent en student kenmerkt en die een stimulerend effect heeft. De zakenwereld eist eerste-klas deskundigen. Hun problemen zijn zo omvangrijk en hebben een dergelijk beslissend belang dat de beste geesten maar juist toereikend zijn. Intelligentie, prestatie en succes van een gemeenschap hangen af van de individuen waaruit deze is samengesteld. Het komt er dus op neer steeds opnieuw de voorwaarden te scheppen waaronder alle bestaande capaciteiten en talenten tot volle ontplooiing kunnen komen. Hiervoor moeten twee dingen gebeuren :

— dat alle mensen de mogelijkheid krijgen kennis op te doen, dit wil zeggen dat zij gelijke kansen moeten krijgen bij de start ;

— dat de bijzondere begaafde en heel bekwame mensen beter mogen zijn, ja beter moeten zijn, omdat de resultaten van het vormingsproces noodzakelijk kerwijze verschillend zijn.

Dat laatste axioma hebben we sinds jaren verloochend en verloochenen wij nog steeds. Het volstaat niet passief ruimte te bieden voor uitzonderlijke prestaties op de verschillende gebieden van het menselijk denken, het onderzoek, het actief en creatief bezig zijn van mensen. Wij moeten hen aansporen deze ruimte te gebruiken en wij moeten elke poging in deze zin actief ondersteunen. Daarom moeten we opnieuw prestaties kunnen en willen bevorderen en waarderen. Creatief en kritisch oordeel zijn steeds gebonden aan personen. Als grondslagen van intellectuele vooruitgang, als wezenskenmerken van wijsheid en wetenschap, autoriteit en voorbeeld, moeten creativiteit en kritisch oor-

Debussere

deel ook de criteria blijven volgens dewelke men de getalenteerde personen selecteert en bevordert. Het juiste doel, dat erin bestaat de universiteit toegankelijk te maken voor zoveel mogelijk studenten, moet niet in conflict komen met de dwingende eis aan een steeds relatief beperkt aantal uitzonderlijke talenten de ruimte te bieden, die aangepast is aan hun ontwikkeling en ontplooiing.

Vlaanderen, dat klein en beperkt is, en niet over natuurlijke hulpbronnen beschikt, heeft een elite nodig. Het zal die maar krijgen en blijvend behouden als de burgers dit wensen omdat zij inzien, dat een promotie van talenten niet betekent dat men op een onrechtvaardige wijze enkelen bevoordeelt ten nadele van de meerderheid, maar dat deze promotie voordeel oplevert voor heel de samenleving. Het moet een open elite zijn, alleen gebaseerd op individuele prestatie, met een grote mogelijkheid van onderlinge uitwisseling en mobiliteit van talenten om te vermijden dat de functionele elite zou degenereren door overdreven gespecialiseerd te worden. Alles weten over niets, is het top punt van de specialiteit. Deze bedenking bij resolutie 15 vind ik belangrijk, zoniet belangrijker dan de gedachten die in de tekst zijn geformuleerd.

Ik heb hiermee de drie bijzonderste factoren die intern een rem betekenen op de uitvoering van deze beleidsnota aangehaald.

Er zijn echter ook nog externe factoren die in grote mate de ideeën van de DIRV-resoluties zullen bepalen en beperken. Zo moeten wij ons eens ernstig bedenken over drie stromingen in de economie die zich op wereldvlak, en dus ook in Vlaanderen, voordoen :

— er is de geleide staatseconomie, zoals die in de Oostbloklanden sinds de oorlog wordt toegepast met alle nefaste gevolgen van dien, zie Polen, Rusland en andere en waarnaar de socialistische leiders uit België en de ons omringende landen op aansturen ;

— er is het consumptiemodel dat erg

in trek is zowel bij de christelijke vakbonden als de kleine fabrikanten voor de binnenlandse markt. Lonen omhoog, prijzen in bedwang, veel vraag en veel verbruik. Vlaanderen is echter te klein en te toegankelijk voor vreemde kapers om zo'n interne bescherming te kunnen organiseren ;

— er is het aanbodmodel dat sterk liberaal gekleurd is. Het wil de belemmeringen op de nijverheid en de naarstigheid uit de weg ruimen, zoals de centrale looncontracten, de papieren poespas, de reglementen, de sociale wetgevingen, enzovoort. Dat alles maakt een soepel spel tussen de aanbiedingen van kapitaal en arbeid onmogelijk. De keurslijven moeten afgerukt worden. De economie moet zich weer vrij kunnen en mogen organiseren. Dit model wordt door Amerika aangekleefd, met eerder wisselend succes.

Vermits deze drie modellen respectievelijk door socialisten, christen-democraten en liberalen gepropageerd worden, en deze politieke partijen ook in Vlaanderen aan op bod-demagogie doen — met wisselend succes trouwens — zullen ze de uitvoering van die beleidsnota in niet geringe mate in negatieve zin beïnvloeden.

Ten slotte wil ik mijn betoog beëindigen met een laatste bedenking die medebepalend zal zijn voor de uitvoering van de wensen van de Vlaamse Gemeenschap. Sinds 1974 worden de olie en de oliesj eiken als de zondebokken van onze industriële teleurgang aanzien, en bij iedere stijging van de olieprijs worden de jammerklachten luider en de financiële problemen groter. Maar volgens mijn bescheiden mening vergeten we een tweede crisisfactor die even groot is en die zich op hetzelfde ogenblik van de oliecrisis heeft gemanifesteerd en in dezelfde mate is blijven aanzwellen, met name : de nieuwe internationale verdeling van de technologie, van de arbeid en van de groei, zowel tussen de rijke landen, als tussen de oude industriële staten en de ontwikkelingslanden. Vooral deze laatste veranderingen worden door de Europese landen zeer moeilijk verwerkt. Precies daardoor heerst er in vele landen van de Europese Gemeenschap een groeiende on-

zekerheid. Wij voelden ons, samen met de Verenigde Staten van Amerika, de heersers van de wereld. We hadden het monopolie van verstand, technologie en wetenschap. Dat veronderstelden we althans. Dat blijkt nu niet meer het geval te zijn en daardoor komen de economische, de sociale en politieke instellingen onder druk te staan. De slag die ons toegebracht werd door Japan bijvoorbeeld op technologisch en wetenschappelijk gebied hebben wij nog steeds niet verwerkt. Meer zelfs, we kunnen stellen dat we in paniek geraakt zijn. We pogen nog te redden wat men heeft en men tracht te behouden wat men dreigt te verliezen. Dat is een normale menselijke reactie. Ze leidt tot besluiteloosheid, tot immobilisme en onmacht. De economisten — nog nooit zijn er zoveel geweest — pogen sinds jaar en dag hieraan wat te verhelpen, maar alle tot dusver gebruikte recepten zijn tegengevallen.

Onvervaardig vasthouden aan : verworven rechten, aan de verkorting van de arbeidsduur, aan begrotingstekorten, aan massale hulp aan noodlijdende bedrijven, aan gulzige belastingen, aan betuttelende controles, aan een toenemende greep van de staat op onze economie : geen enkele van al deze beleidsmiddelen heeft zijn aanhangers het verhoopte resultaat gebracht.

De wapens waarmee we bestreden worden, liggen buiten het louter technische vlak. Het is een kwestie van ingesteldheid. Wie had gedacht dat Japan, vastgeankerd aan aloude tradities en een eeuwenoude cultuur in ere houdend, zulke razend snelle vlucht zou nemen. Juist precies die geestesgesteldheid, die morele gebondenheid aan aard, volk en land, geeft de Japanner de kracht om gedisciplineerder, langer en harder te werken dan de Europeaan.

Ik ben ervan overtuigd dat alleen een totale mentaliteitsverandering het enige middel is om die enorme concurrent met succes te bekampen. Wanneer we tenminste met gelijke wapens strijden, maken we een kans om de economische oorlog te winnen. Wanneer dit niet mogelijk blijkt te zijn, zal geheel deze beleidsnota slechts een woordenkramery blijken

Debusseré

te zijn. De Volksunie is echter overtuigd van de werkkraft, de intelligentie en vooral de morele kracht, die in Vlaanderen aanwezig is, en staat derhalve volledig achter de beleidsnota van de Vlaamse Executieve. (**Applaus bij de VU, de PW en de CVP**)

De Voorzitter : De heer Olivier heeft het woord.

De heer M. Olivier (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, waarde collega's, de Vlaamse regering bestaat bijna drie jaar. Haar beleid heeft op vele domeinen grondige wijzigingen ondergaan. Waar tot vóór 1981 vooral de klemtoon glegd werd op de culturele ontplooiing van de Vlaamse regio, heeft zij, gesteund door de wet van 8 augustus 1980, haar eigen economische ontwikkeling in handen genomen.

Ze heeft de uitdaging aanvaard en alle bevoegdheden die haar geboden werden willen opnemen, niettegenstaande het grootste deel van de middelen administratief en budgettair onder de nationale voogdij blijven. Iedereen in Vlaanderen wil verder. Naarmate de ambitie van Vlaanderen groter wordt, moeten we jammergenoeg vaststellen dat de nationale regering, onder druk misschien van Wallonië, neigingen vertoont om zelfs terug te nemen wat aan mogelijkheden aan de regio's toegewezen werd. De ambitie, de drang om de ontwikkeling van de Vlaamse economie in eigen handen te nemen, is neergeschreven in dit belangrijk document dat vandaag ter discussie ligt.

De manier waarop de uiteindelijke resoluties tot stand zijn gekomen zijn een voorbeeld van echt parlementair werk. De gesprekken vonden plaats in een constructieve sfeer, alle partij en werkten positief mee. We danken de verslaggever voor zijn uitvoerig verslag en zijn persoonlijke inleiding tot het verslag. Voor het eerst werd in deze Raad een hoorzitting georganiseerd met de representatieve organisaties : de vakbonden, de werkgevers, de vertegenwoordigers van middenstand en landbouw.

Op een goed voorbereide en gedocumenteerde manier heeft iedereen zijn

visie op het vernieuwd economisch beleid in Vlaanderen kunnen ontwikkelen. Meerdere Commissies werden gewijd aan de bespreking van de 27 resoluties die vandaag ter goedkeuring van de Raad worden voorgelegd.

Het is weliswaar een tijdrovende maar vooral een zeer boeiende en nuttige manier van werken geweest. We hebben goed parlementair werk kunnen leveren. Wij kunnen alleen maar hopen dat deze beleidsnota het handvest moge worden om uit de crisis, die we vandaag meemaken, te geraken.

De crisis treft Vlaanderen in zijn geheel. Bepaalde streken worden bijzonder zwaar getroffen. De tewerkstelling kan de normale groei van de actieve bevolking niet opvangen. De werkloosheid in het algemeen en de jeugdwerkloosheid in het bijzonder wegen zwaar door. Aangezien we daarenboven niet beschikken over goedkope grondstoffen, onze arbeidskrachten over het algemeen goed geschoold en dus ook relatief duur zijn, moeten wij ons beleid op een oordeelkundige manier ombuigen.

Sommige bedrijven verdwijnen, andere proberen zich, mits zware aderlatingen, te handhaven, nog andere zijn in het buitenland gaan produceren en gelukkig zijn er die op een merkwaardige, zij het aangepaste manier, nog altijd expansie kennen. In quasi alle gevallen is deze expansie niet te wijten aan het produceren van dezelfde produkten of het zoeken naar nieuwe afzetgebieden in het buitenland ; veelal is de expansie te wijten aan het toepassen van moderne technologieën in de ruimste zin van het woord.

De voorbereiding en de realisatie van „Flanders Technology” in 1983, heeft heel wat los geweekt in Vlaanderen. Een aantal nieuwe technologieën en nieuwe begrippen werden bekend bij het bredere publiek, bij Vlaamse ondernemers en in onderwijssmidsens.

Men werd zich bewust dat de 3 basistechnologieën micro-electronica, biotechnologie, nieuwe materialen en de 8 toepassingstechnologieën uitdagingen en evenzoveel mogelijkheden inhouden voor industriële vernieuwing en economische heropleving.

Talrijke initiatieven zijn reeds genomen — de beleidsnota geeft er een opsomming van. Hoewel het niet verantwoord zou zijn, om zich zonder enig voorbehoud in de golf van technologische vernieuwing in te schakelen — toch kan men de absolute noodzaak voor vernieuwing niet meer negeren.

Deze beleidsnota is dan ook zeer goed op haar tijd gekomen. Vertrekkend van een achttal uitgangspunten worden een 9-tal basisopties geformuleerd die tot een tiental concrete beleidsaspecten leiden.

Onze CVP-fractie staat positief tegenover de kernidee van de beleidsnota, omdat men via — en ik citeer — „overleg en in samenwerking met de industrie, zowel werkgevers als werknemers, wil komen tot een herstructurering en versterking van bestaande activiteiten en anderzijds nieuwe activiteiten wil stimuleren om, zodoende, nieuwe en duurzame werkgelegenheid tot stand te brengen”.

Zonder afbreuk te doen aan de waarde van elk van de voorliggende beleidsresoluties, wil ik toch bepaalde aspecten ervan onderlijnen ; vragen formuleren en suggesties doen.

Ten eerste, de beleidsnota wil de regionalisering haar volle inhoud geven. We onderschrijven dan ook ten volle de betrachting van de Vlaamse regering om inzake bevoegdheidsverdeling de ambiguïteit tussen de wettelijke voorzieningen en de realiteit, oorzaak van zoveel bevoegdheidsconflicten, weg te nemen.

Daar waar het overlegcomité opgericht werd om tussen nationaal en regionaal niveau overleg en samenwerking tot stand te brengen, is het herleid geworden tot de plaats waar bevoegdheidsconflicten onder elkaar uitgevochten worden.

Samenvattend kunnen wij stellen dat :

— waar de wet duidelijk tekortschiet, moet deze aangevuld worden bijvoorbeeld door de 5 nationale sectoren te regionaliseren ;

— waar de wet vaag is, moet deze worden geïnterpreteerd in de zin van een maximale gewestelijke bevoegdheid ;

Olivier

— waar de wet duidelijk een bevoegdheid aan het gewest toekent, moet deze ook toegepast worden ;

— waar een bevoegdheid duidelijk nationaal blijft, het Gewest daarbij nauwer betrokken moet worden, bijvoorbeeld bij het vastleggen van het economisch normatief kader.

Inzake regionalisering, hechten wij bijzonder veel belang aan resolutie 18. Daar wordt immers eenglobaal actieplan van de Vlaamse Raad en de Executieve in het vooruitzicht gesteld. Dit plan zal bepalen hoe we concreet tewerkgaan om de regionalisering volwaardig te realiseren. Dit lovenswaardig initiatief mag niet te lang uitgesteld worden — het moet dan ook qua timing en concrete inhoud **verduidelijkt** worden.

In de tweede plaats vinden we het bijzonder positief dat de globale aanpak gebeurt samen met werknemers en werkgevers. Het institutionaliseren van het VESOC en de omvorming van de GERV tot de SERV zijn hiertoe aangewezen middelen.

Het economisch en industrieel beleid moet, in betrokkenheid met de sociale gesprekspartners, voorbereid en uitgevoerd worden. Het Vlaams sociaal-economisch programma, zal daarom niet alleen aangeven welk beleid men zal voeren, maar ook hoe de betrokkenheid moet zijn van werkgevers en werknemers bij de concrete uitvoering ervan.

Daarom ook willen we het belang onderstrepen van een Vlaams planbureau. Het behandelen van het voorstel van decreet van collega mevrouw De Loore-Raeymaekers, houdende de oprichting van een Vlaams planbureau, is ons inziens de aangewezen weg.

Men moet daarenboven ook bepalen welke rol de werkgevers en werknemers zullen spelen in de instellingen die nodig zijn voor de uitvoering van het industrieel beleid.

Ten derde, het belang van overleg en betrokkenheid, wordt ten volle **duidelijk** in resolutie 3 en resolutie 20 : daar kadert men de DIRV-actie in een glo-

bale en evenwichtige aanpak van alle sociale, maatschappelijke en economische aspecten van de ontwikkeling in Vlaanderen.

Inderdaad : hoe absoluut noodzakelijk de DIRV-actie ook is voor het totstand brengen van nieuwe en duurzame werkgelegenheid, toch zal het werkgelegenheidsprobleem ook andere maatregelen inzake verantwoorde herverdeling van arbeid en inkomen en inzake parallelle tewerkstelling noodzakelijk maken.

Het gevaar is immers niet denkbeeldig dat men de problematiek van de derde industriële revolutie alleen vanuit economisch standpunt benadert, en geen rekening houdt met kwesties als tewerkstelling, volwaardig inkomen voor iedereen, kwaliteit van het leven, leefpatroon, enzovoort.

Recent heeft het CSKW hieraan een studie gewijd. In het boek „Een nieuwe technologie voor de mens” geven een 6-tal auteurs hun visie op de verschillende aspecten van deze vernieuwing. Ook worden enkele aanbevelingen geformuleerd in verband met herverdeling en herdefiniëring van de arbeid, vrije tijd en inkomen, de bevordering van de tewerkstelling in de non-prolitisector, de erkenning van andere vormen van zinvolle arbeid, de aanpassing van het onderwijs en de leerkrachten, de aanwending van de meeropbrengst van de nieuwe technologieën enzovoort.

Deze bezorgdheid voor een maatschappelijke omkadering van het industrieel beleid moet ongetwijfeld een antwoord krijgen in de „Stichting Technologie Vlaanderen”, die nu binnen de GERV van start gegaan is. Wij hopen en geloven dat de werking van de STV op de nodige belangstelling en medewerking van de industriële middelen kan rekenen.

In de vierde plaats onderstrepen wij de waarde van enerzijds het privaat en anderzijds het openbaar initiatief. Volgende aspecten daarvan vinden we belangrijk :

Het industrieel en overheidsinitiatief moet gezien worden vanuit het subsidiariteitsbeginsel. Waar de privé-sector tekort schiet moet de overheid tus-

senkomen. Dan nog moet gewerkt worden naar een samenwerking met de privé-sector. Hoe dan ook, de ruimte en de middelen voor een eigen actief overheidsoptreden moeten er zijn.

De industriële vernieuwing en expansie zullen op een selectieve manier ondersteund worden. Deze selectiviteit moet zowel naar doeleinden als naar in te zetten instrumenten, gezien worden. Het beleid geeft een prioriteit aan technologische vernieuwing om activiteiten met hoge toegevoegde waarde en duurzame werkgelegenheid tot stand te brengen.

Maar deze selectiviteit zal ook gelden voor de tewerkstelling, en voor die gebieden binnen Vlaanderen die door een gebrekkige industrialisatie met bijzondere problemen af te rekenen hebben.

Ook naar de gebruikte instrumenten toe zal het beleid selectief zijn. We moeten er jammer genoeg op wijzen dat door de wildgroei van verschillende vormen van impulsen en door de snelle opeenvolging van fiscale stimuli, niet alleen de bevoegdheid voor een autonoom Vlaams industrieel beleid in het gedrang komt, maar dat ook de publieke doorzichtigheid, de gerichtheid en de controleerbaarheid van de gegeven steun verloren gaat. We stellen dan ook, dat een bezinning over het globaal instrumentarium van het industrieel beleid nodig is. Dit is misschien gespreksstof voor de Vlaamse Executieve en de sociale gesprekspartners en kan ook tot een grondige discussie in deze Raad leiden.

Het is ook belangrijk dat de KMO die de ruggegraat vormen van onze economische activiteit en de grootste kansen op tewerkstelling bieden, ondersteund, begeleid, geïntegreerd en meer betrokken zullen worden bij alle aspecten van het industrieel beleid.

Ten slotte zouden wij met onze fractie de Vlaamse regering willen bewegen met Vlaamse hardnekkigheid te blijven vechten om de middelen inzake toegepast wetenschappelijk onderzoek in Vlaamse handen te krijgen. We moeten waakzaam blijven ten aanzien van het zogenaamde inhaal-

Olivier

plan van Research and Development van de nationale regering waarvoor de kredieten in 1988 2,5 procent van de totale rijksbegroting moeten bereiken, namelijk van 25,3 miljard in 1983 tot 39,7 miljard in 1988.

De aanwerving van de 300 vorsers voor de universiteiten, het financieren van speciale onderzoeksfondsen, 300 miljoen in 1984, wijst in de richting van het terug nationaal maken van wat bij de wet van 1980 aan de regio's wordt toegekend. Dit blijft voor de Vlamingen onaanvaardbaar.

Ik zou dan ook, mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, waarde collega's, mijn tussenkomst willen besluiten door de woorden, die Voorzitter Geens op 1 oktober 1982 uitsprak bij de voorstelling van Vlaanderens economisch beleid, tot de onze te maken.

„Wij staan voor een reusachtige opdracht. Wij zijn ervan overtuigd dat Vlaanderen in eendracht en samenwerking op die uitdaging zal ingaan.

Wij hebben de krachten, de middelen en vooral de mentale en maatschappelijke instelling om daarin te slagen : met geloof in eigen kunnen, met de overtuiging en de wil om voor de komende generaties welvaart en welzijn te bewerken. De Derde Industriële Revolutie is begonnen. Ons allen wacht de taak ze voort te zetten”. (**Applaus op alle banken**)

De Voorzitter : Mevrouw Detiège heeft het woord.

Mevrouw L. Detiège (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Voorzitter van de Executieve, geachte collega's, zowel tijdens de bespreking van dit belangrijk onderwerp als van de herstellwet de-jongste twee maanden is duidelijk gebleken dat de staatshervorming van 1980 haar doel op economisch vlak volledig heeft gemist.

De verslaggever, de heer De Batselier, en ook ik wens hem te feliciteren met zijn verslag en zijn persoonlijke bijdrage, heeft tijdens vroegere besprekingen, zowel in deze Raad als in de Kamer, uitdrukkelijk gewezen op het

feit dat vier jaar na het van kracht worden van de staatshervorming wij nog nergens staan. Dat is trouwens één van de redenen waarom wij een resolutie 8bis wensen in te voeren zoals u bij de rondgedeelde amendementen heeft gezien.

De resolutie 8 luidt als volgt :

„De staatshervorming van 1980 heeft een juridisch kader geschapen voor een gewestelijk en industrieel beleid. Ze kan haar volle betekenis slechts krijgen indien zij snel en coherent wordt uitgevoerd en indien aan de talrijke bevoegdheidsconflicten een einde wordt gesteld. Hierdoor zou het globaal economisch beleid aan efficiëntie winnen”. Deze resolutie op zichzelf toont reeds duidelijk aan dat er geen globaal economisch beleid te voeren valt in de huidige situatie. Wij menen dat de houding van de nationale regering duidelijk aan de kaak moet worden gesteld. Vandaar dat wij aan deze resolutie wensen toe te voegen dat de Vlaamse Raad stelt dat binnen de nationale regering een tendens bestaat om de diverse problemen rond het industrieel beleid opnieuw nationaal aan te pakken zonder het akkoord van de gewesten. Verschillende uiteenzettingen, onder meer deze van de heer Dupré, wijzen erop zo meen ik althans, dat men dit amendement zou kunnen goedkeuren.

Dit amendement is trouwens ook consequent met het begin van de uiteenzetting van de heer Geens. In zijn toelichting tot het Vlaams industrieel beleid zegt hij dat wordt aangetoond dat een Vlaams industrieel beleid de volledige en consequente uitvoering en zelfs een bijsturing en een aanpassing van de wetten op de staatshervorming veronderstelt.

De Minister analyseert de economische situatie in Vlaamse samenhang met de werelddeconomie, het industrieel beleid in Vlaanderen en de regionalisering waarna hij de basisstelling en de campagne vooropstelt.

De politiek moet de uitdrukking zijn van een samenhangend geheel waarin alle materies voorkomen die voor de ontwikkeling van de Vlaamse Gemeenschap bepalend worden geacht voor haar ontwikkeling. Dit komt voor

in het regeerakkoord van de Vlaamse Executieve. Er werd dus vooropgesteld dat er een planning moest zijn, die niet alleen alomvattend maar vooral consistent moest zijn. Zonder in feite het kind bij zijn naam te noemen pleit men doorheen die hele resolutie voor een planmatige aanpak maar men noemt het zo niet.

Vandaar ook dat wij een amendement voorstellen op de resolutie 12 om daarin niet over een sociaal economisch programma maar over een sociaal economisch plan te spreken.

Collega Willockx zal eventueel verder ingaan op de structuren die wij wensen aan te passen. Wij wensen er geen nieuwe bij te creëren. Het gaat hier vooral om de coherentie van het beleid dat moet worden gevoerd.

Tijdens de bespreking van de begroting voor Vlaanderen konden wij trouwens de nadruk leggen op het feit dat wij afhankelijk zijn en blijven van een deficitaire financietoestand. De Minister van begroting wees erop dat een structureel deficit werd ingebouwd in onze financiën.

De regeringsmaatregelen op nationaal niveau hebben daarbij nog de invloed van een verarming, die ook een nadelige weerslag heeft op onder meer uitgaven en inkomsten in verband met bestellingen van OCMW's, gemeenten, provincies en overheidsbedrijven.

Uit al de verschillende beleidsnota's en genomen opties blijkt duidelijk dat, zelfs indien de Minister een liberaal beleid wenst te voeren in Vlaanderen, er noodzaak zal blijven aan een planning, een coherentie op Europees, op Belgisch en op Vlaams niveau, zowel in de openbare als in de privé-sector. Deze allesomvattende planning moet democratisch en voluntaristisch zijn. Het mag niet de planning zijn zoals die in Polen wordt uitgewerkt.

Wij willen hier inderdaad de nadruk leggen op het feit dat – en dat komt ook in één van onze amendementen op de resoluties voor – de Vlaamse Raad zijn rol moet spelen en dat de planning in deze Raad moet worden bekrachtigd.

Detiège

Een jaarlijkse of regelmatige aanpassing moet aan de Raad worden voorgelegd om op die manier het beleid van de Vlaamse regering te volgen.

Wij opteren voor een aanpassing van de wetgeving van 15 juli 1970, de wetgeving op de planning, en tegelijkertijd voor een volledige aanpassing van de expansiewetgeving, onder meer van de wet Leburton, 30 december 1970. Die werd in een andere periode opgesteld en behelst maatregelen die nu misschien niet meer coherent zijn maar waarvan bepaalde facetten nog altijd te gebruiken zijn.

Wanneer wij spreken over de tewerkstelling en de herverdeling van de beschikbare arbeid, dan gaat de „primauteit” enigszins verloren. Kij ken wij naar de contrasten die worden voorgesteld.

Meer en meer wordt geëxperimenteerd met arbeid. Er is het ploegensysteem dat, afgezien van Palasthy, soms twee maal zes uur per dag voorstelt. Over de invoering van het experiment Hansenne wordt heel vaak negatief gedacht. Daarin wordt de bestaande arbeidswetgeving opzij gelegd.

Mogelijkheden inzake de gelijkheid van man en vrouw gaan verloren. Verschillende klachten worden geuit, ook vanwege de werkgevers. Zo kunnen technische en industriële ingenieurs van het vrouwelijk geslacht bijvoorbeeld, geen werk vinden in dit ploegenstelsel omdat soms ook na 22 uur wordt gewerkt.

Dit is één van de punten waarop de heer Debusseré ondermeer inzake onderwijs heeft gewezen.

De heer F. Debusseré : En de emancipatie van de vrouw ?

Mevrouw L. Detiège : Wij gaan akkoord die wetgeving aan te passen, maar dat moet dan ook gebeuren.

Het is jammer dat dergelijke situaties kunnen blijven bestaan en daarvan op dit ogenblik helaas door bepaalde milieus misbruik wordt gemaakt zodat de vrouw terug naar huis wordt gestuurd, zelfs indien zij dat niet wenst.

Wij hebben ook voorbeelden waarvan de vrijwillige deeltijdse arbeid die wordt geprogrammeerd heel duidelijk geen deeltijdse arbeid op vrijwillige basis meer is. Denken wij hier maar aan Philips-Dendermonde en ook aan Bell — over de toestand aldaar heb ik vorige week nog geïnterpelleerd — waar men alleen aan één categorie vrouwen de deur wees om hen dan achteraf eventueel op deeltijdse arbeid terug te nemen.

Men heeft ondertussen de collectieve arbeidsovereenkomst aangepast, maar het gevaar blijft bestaan dat in de toekomst men in feite nog alleen gaat denken aan de tewerkstelling van de mens, maar dan alleen aan de mens van het mannelijk geslacht. Dit zijn zaken die ons inziens niet mogen gebeuren en die, rekening houdend met de nieuwe economische toestand in Vlaanderen, de aandacht van deze regering, ook van de Vlaamse, moet bezighouden.

Wij hebben in ons land een heel pakket aan hulpverlening. De spreker van de Volksunie heeft erop gewezen dat er heel veel instellingen bestaan waarvan misschien door sommigen de namen zelfs niet meer zijn gekend. Voor de bedrijven is het moeilijk om er nog aan uit te kunnen waar zij nog beroep op hulpverlening kunnen doen en waar niet.

Tijdens de bespreking van de herstellwet bleek duidelijk dat hier alle vormen van subsidies die wij kennen gebruikt worden en in bepaalde gevallen misbruikt.

Professor Daems heeft hierover een artikel geschreven, waar wij tijdens die bespreking naar hebben verwezen, waarin hij zegt dat de transfers van de overheid gebeuren door subsidies, door toebedelingen, door fiscale vrijstellingen, door overheidsbestellingen en reglementeringen. Het dereguleringsidee van de liberalen zou in feite opnieuw onder de loep moeten worden genomen want bij al deze vormen van subsidies zijn er transfers.

De heer A. Denys : Wij maken een onderscheid tussen de rechtstreekse subsidiëring en de meer algemene fiscale vrijstellingen.

Mevrouw L. Detiège : Ja, maar van het

ogenblik dat u inderdaad alleen over de algemene subsidiëring spreekt, dan betekent dit dat, wat u enkele uren geleden hebt goedgekeurd in verband met het innovatiekapitaal, niet helemaal overeenkomt met de liberale theorieën die u aankleeft. Daar gaat u bepaalde fiscale stimulansen geven aan enkele bedrijven, of beter gezegd aan een zeer beperkt aantal bedrijven, vermits daar wordt gesproken over KMO.

De heer A. Denys : Wij maken duidelijk het onderscheid tussen jonge, nieuwe beginnende initiatieven en lopende projecten.

Ik geloof dat men bij fiscale stimuli niet veel baat heeft wanneer het nieuwe initiatieven betreft omdat er nog geen opbrengst is.

De heer N. De Batselier : In de herstellwet gebeurt het juist in verband met nieuwe ondernemingen.

Mevrouw L. Detiège : Ik meen, dat er hieromtrent verschillende tendensen zijn, ook in deze Raad. Deze tendensen zijn trouwens tot uiting gekomen in de uiteenzettingen.

Aan de ene kant waren er de verschillende uiteenzettingen die erop wezen dat de tussenkomst van de overheid zou moeten worden beperkt. Anderzijds waren er de uiteenzettingen die erop wezen dat deze tussenkomsten op gelijke basis moeten gebeuren, of het nu om een tussenkomst gaat toegerekend door de overheid of door de privé-sector.

Trouwens, wanneer wij spreken over de non voting shares dan zien wij in het verslag dat ook vanwege werkgeverszijde opmerkingen worden gemaakt.

Ik wil er dan ook voor pleiten dat bij de behandeling van de resolutie de amendementen die werden voorgesteld door de heer De Batselier en mijzelf, grondig zouden worden bekeken. Wij gaan er inderdaad van uit dat er een globaal sociaal economisch plan moet zijn. Want, hoe men het ook draait of keert, wanneer de overheid middelen ter beschikking stelt om een beleid te voeren, moet dit planmatig en coherent gebeuren.

Detibge

Wij wensen ook dat er meer eigen financiële verantwoordelijkheid aan de regio's wordt gegeven. Vandaar de ontwerp-resolutie nummer 18 waarop wij een amendement hebben ingediend.

Ook in verband met het industrieel overheidsinitiatief is het duidelijk dat er twee tendensen zijn. Wij menen dat, indien de overheid, de gemeenschap dus, gelden ter beschikking stelt van de bedrijven, die bedrijven niet alleen dank u moeten zeggen en het geld gebruiken maar dat de verantwoordelijkheid ook mede moet kunnen worden gedragen door degenen die het geld ter beschikking stellen. Er moet ook op gelijke basis initiatief mogelijk zijn, zeker in deze periode waar het privé-initiatief niet altijd uiting heeft gegeven van veel dynamisme. U haalt voorbeelden aan van bedrijven in moeilijkheden die terug geprivatiseerd werden. Hier moet ik er toch op wijzen dat zij oorspron-

kelijk privé-bedrijven waren waar het blijkbaar niet zo goed ging daar men regelmatig aan de deur kwam kloppen om hulpmiddelen te krijgen van die overheid, die dan maar zou moeten geven en zich daarbij zou moeten beperken.

Dat zijn zaken die niet gaan, mijnheer Denys. Dat kan men niet aanvaarden. Er is geen enkele privé-holding die dergelijke dingen zou doen. Er is geen enkele privé-holding die gelden ter beschikking zou stellen zonder waarborgen of zonder inspraak.

Inzake de laatste resolutie, ontwerp-resolutie 28, die wij wensen aan te passen, vragen wij dat de Vlaamse regering geregeld de bevoegde Commissie van de Vlaamse Raad zou informeren, de nodige gesprekken zou aangaan, en dat dit belangrijk industrieel beleid de goedkeuring zou kunnen wegdragen van velen in deze kamer, vermits ook de heer Dupré verwezen heeft naar de inspraak ter zake die er zou moeten zijn. **(Algemeen ap-**

plaus)

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Dames en heren, ik constateer dat van de nog ingeschreven sprekers niemand meer aanwezig is. Bijgevolg zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag, tenzij nog iemand het woord wenst te nemen.

Aangezien niemand meer het woord vraagt, komen wij zoals afgesproken volgende donderdag opnieuw bijeen om 10 uur en om 14 uur om onze agenda verder af te werken.

De vergadering is gesloten.

— De vergadering wordt gesloten om 18.55 uur.
